મુંબઈ સમાચારનો

.રી સમુદય

કે જેમાં

ન પુસ્તકોમાંથી વીણી કાહાડેલી તથા

૧૭ મળી ૫૩૦ નવા ઊચ્ચાં કીસમની

ટાનેમાનો સગળુ સમાવયો છે

ભાગ ૧ લો.

(બીજી આવૃતી.)

મુંબઈ:

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં

માણેકજી બરજોરજી મીનોચહર હો

છાપયો છે

સને ૧૮૮૬ ઈસ

૭૬૧૯

મુંબઈ સમાચારનો

હોરી સમુદય

જે મધે

અસલ પુસ્તકોમાંથી વીણી કાહાડેલી તથા
બીજી મલી ૫૩૦ નવી ઊંચી કીસમની
હોરીઓનો સંગ્રહ સમાવયો છે.

ભાગ ૧ લો.

(બીજી આવૃતી.)

મુંબઈ:
મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં
માણેકજી બરજોરજી મીનોચેહર હોમજીનાએ
છાપયો છે.

સને ૧૮૮૬ ઈસવી.

મું બ ઈ સ મા ચા ર નો

હોરી સમુદય.

૧

ફગુવા માગન આયોરી
મેરો બારો કાહાન મોસુ—ફગુવા૦ ટેક.
અબીર ગુલાલ, કેસર રંગ લેકે
ઊમડ ઘુમડ રંગ છાયોરી—ફગુવા૦
ગોઆલ બાલ સબ સખા સંગ લે
હોરી રાગ જમાયોરી—ફગુવા૦
કરષનાનંદ મેં રંગ રંગે હે
ફગુવા લીઓ મંન ભાયોરી—ફગુવા૦

૨

એલે સંતો સબે મીલ હોરી રઘુબીરસે—ટેક.
શંકર તાલ મૃદંગ બજાવે
સનકાદીક ડફ જોરી;
નારદ કંમળા શેશ બીરંચી
બૈકુંઠ ફાગ મચેઓરી;
ઊનોસે કોણ બડોરી—એલે૦
શંકર તાલ ધનાપે મનજીઆરા
કુબરીને ઠાઠ ઠઠેઓરી;
આંકા બાંકા નરસી મેહતા
ધરમેકા જુધ ધરેઓરી;
બૈકુંઠ ફાગ મચેઓરી—એલે૦

કબીરજી ઓર અગ્રદાસ
શબરીને રંગ રચેઓરી;
રામ લછમન બૈઠે સીંહાશન
તુલસીને કેસર ઘોરી;
રામ સંગ ખેલે હોરી–ખેલે૦

૩

શ્રી ગનેશ એડી બાત દે હમેરો,
ફાગુન પીઆરો મનાવતરી–ટેક.
કંચન થાલ સુગંદ પુસ્પ લે
નીત ઉઠ દેવ મનાવતરી–શ્રી૦
સોનેકો છત્ર ધરો સીર ઊપર
ધુપ દીપ મંન ભાવતરી–શ્રી૦
અબીર ગુલાલ કુંમ કુંમ કેસર
તાલ મરદંગ બજાવતરી–શ્રી૦
કહે સુંદર સુનો ગૌરી સુત
મે તેરે નીસ દીન જશ ગાવતરી-શ્રી૦

૪

જારે કનઈઆ મેં ગાલી દેઊંગી
કાએ ખડા મોરે તીર ?–ટેક.
અપનીતો પાગ બચાએ રખતહે
મોરા ભીંજાવત ચીર–જારે૦
અપનાતો મુખ મોસુ ઓધ રખતહે
મુખ મોરે મલત હએ અબીર–જારે૦
દેખ તુરાબ કહુકી ન માનત
એસોહી શામ શરીર–જારે૦

૫

ખેલે કૃષ્ણજી પીઊ સંગ હોરી
પુરી ભઇ મન ઇછા તોરી-ટેક.
સામકે નએનાં લગેહએ તોસુ
સનમુખ આંવનકર ચીત ચોરી-ખેલ૦
બઇઆં પકર જર છીનલે કામર
બોર દીઈ રંગમે પાગ પીછોરી-ખેલ૦
કીસ મોહનકા બસમે કીએ તઈ
હાથ મીલાવત હએ રાધા ગોરી-ખેલ૦
માન તુરાબકા કહા રે ઇતના
માન નકર બ્રખભાનકી છોરી-ખેલ૦

૬

અબકી હોરીકા રંગ ન પુછો
ધુમ મચી હએ બીંદરાબનમેં-ટેક.
શામ બેહારી ચતર ખેલારી
ખેલ રહે હે હોરી સખીમે;.
હાથ લે પીચકારી ફીરતહએ
અબીર ગુલાલ ભરે દાવનમેં-અબ૦
કએસે સખી કોઊ નીકસે મંદીરસુ
ઠાડો હએ ઢીટ લંગરવા અંગનમેં;
રંગસુ ભીંજગઇ સબ ધરતી
બીછલત પાંઊં ચલત કુંજનમે-અબ૦
અંગ નેહારત તાકકે મારત
દાગ લગાવત ઊજલે બસનમે;
એકા કાંહાં લો ધુનદે પાવે
મએતો છુપી હું તોરાબકે મનમે-અબ૦

૭

અબતો બસંત ભઈ મતવારી;
ઊમંગ ચલે સબ બારી કુંવારી–ટેક.
કોઈ અબીર લે ભરજોરી
કોઇ બનાએ રહી પીચકારી;
કોઇ બજાવત ડફ કોઇ ગાવત
કોઇ ડગરમેં નાચત ઠારી–અબ૦
દેખોતો કેસી બનબન આઇ
સુંદર નાર દેહેકી સુંવારી;
લાલ ગુલાલ લગાએ મુખડેપર
રંગસે ભીંજી ચુનરીઆં સારી–અબ૦
અબડીસોં બરીજમેં ધુમ મચી હએ
હોરી ખેલત હએ શામ બેહારી;
આપ બચીઓ રહી સબકુ રંગ દે
કહી તુરાબ હસ ચતર ખેલારી–અબ૦

૮

બોહોત સહી તોરી અબ ના સહુંગી
એક કહોગે તો લાખ કહુંગી–ટેક.
ચએંન કરો તુમ અઓરોકે સંગ
મે નહી તુમારે સંગ રહુંગી–બોહોત૦
દેખ પ્રીત તુમારી જુઠી
અબ ન કહુકુ જીસે છુઊંગી–બોહોત૦
કાહે તુ મુસેં આંખ ચોરાવત?
સંનમુખ તોરે મૈ આપી ન હુંગી–બોહોત૦
જા રૂત કુકુ જીઅરવા મોરા
રો રો મેં ગંગા પાર બહુંગી–બોહોત૦

જાઓ બદેશ સતાએકે હંમકુ
અબતો ન કભુ પાતી લીખુંગી-બહોત•
હોઊં કર જોરી તુરાબકે આગે
ગુરૂકી દયા બોન કૈસી બહુંગી-બહોત૦

૯

બાબુલ તોરી નગરીઆં છુટી;
અબતો ચલી દેશ બદેશ-ટેક.
બૈરંન ફીર કઠંન હુએ આવન
આસ મીલનકી ટુટી-બાબુલ૦
સાસરે જાતહું સંગ પીઆકે
માત પીતાસેં રૂઠી-બાબુલ૦
સુને કંત હસતહુએ હસ રોવતહુ
જીસહુએ મારી કુટી-બાબુલ૦
સાચ મીતર કોઈ ના જગમે
પ્રીત જગતકી જુઠી-બાબુલ•
સસરેકી લેક તુરાબસુ પુછુ
નેહર સોં જો ફુટી-બાબુલ૦

૧૦

સઇઆં હોહો બરજ રહી તુમકો
પીઆ હોહો બરજ રહી તુમકો
તુતો અપની ગરજકો યાર
લાજ નહી તુમકો-સહી૦ ટેક.
ઓરંનકે સંગ પીઆ હોરી જો ખેલે
હંમકુ દેત કચુ જટકો-લાજ૦
તરૂની નારી રસબસ કર ડારે

અપનો દેખાવત મટકો—લાજ૦
કુબજાકે સગ આપ મન માનેઓ
એહી હોત હમે ખટકો—લાજ૦
એસી પરીત કીઆ કોણ પતીજે
અબ નાં છોરૂ પીત પતકો-લાજ૦
દેખ મધન ઇછા ભઇ પુરણ
દરશન નાગર નટકો-લાજ૦

૧૧

હોરીકો છેલ બન રહોરી રગમે,
મનમોહન બ્રજબાસી શાંવરો—ટેક.
ઇત ગવાલ બાલ સગ લીએ હોરી ગાવે,
ઊત રાધે સગ લીએહે સંગમે-હોરી૦
તાલ પખાવજ બાજત મુરલી,
બીન મરદંગ રબાબ ગાવે ચંગમે-હોરી૦
રસીક રંગ બ્રજ ધુમ મચાઇ,
એલ મચેઓ ભારી ભીજે અંગમે-હોરી૦

૧૨

મેં અપને મોહનસોં હોરી ખેલુંગી
રંગ બનાએ બનાએ—ટેક.
અબીર ગુલાલ કુમકુમ કેસર
ડારૂંગી રંગ બરસાએ બરસાએ-મેં૦
લપટ જપટ મોહે પકર લીનીહે
કલકા બદલા ચુકાએ ચુકાએ-મેં૦
રસીક છેલસોં ફગુવા લેઊંગી
પીતાંબર લેઊં છીનાએ છીનાએ-મેં૦

૧૩

આજ કાહાન હોરી ખેલત દઇઆં,
સબકુ છાંડ મોહો રંગમેં ભીંજોઇઆં–ટેક.
લાજ તજી સબ જગકી રંગીલિ,
કોણ ધરેઓ યહિ નામ કનઇઆ–આજ૦

૧૪

બ્રજમેં સખી એસી ધુમ મચીહએ;
હોરી ખેલત મનમોહન છેલવા–ટેક.
કેસર રંગ લીએ ફીરત રંગીલિ
કોઉન ગવાલની વાકિ રંગમેં બચીહએ–બ્રજમે૦

૧૫

હર સમરનકી રંગ હોરી ખેલીએ
ધેઆનકી પીચકારી ગેઆનકો કેસર ભર
દઆ બુધ મનસે લડીએ–હર૦
સુરત નીરત ઓર રંગ રાગણી
પુરણ ચીતડે ગાઇએ;
પાંચ સખી મીલ ઊઠ ઊઠ ધાવે
ઉનસે સદા બચ રહીએ–હર૦
તાલ પખાવજ બીન બાંસલી
અનહદ નાદ બજાઇએ;
કામ ક્રોધ લોભ મોહો મછર
દે દે અબીર ઊડાઈ–હર૦
પરેમ પ્રકાશ આનંદ ભએ અંતર
આવન ગાવન સુનાઇએ;
કહેત કબીર એહી અવસર હએ
સત નામકો ફગવા ગાઇએ–હર૦

૧૬

મેરો પીઆ ન આએ દુજી હોરી
આઈઆં–મેરો૦–ટેક.
પીઆ બીના ડફ બાજે ન સોહાવે
એ રંગ ફાગ સબ આગ લગાઈઆં—મેરો૦
અંબુવા મોહોરે કેસુર ફુલે
મે બીરહાદી મારી જલઈઆં—મેરો૦
લીખ લીખ પતીઆં પીઆપર ભેજી.
બેગ પધારો નેણનીર બહાઆં૦—મેરો૦
જીસકુ પીઆ ચાહે સોઈ સોહાગન
એસે પીઆપર બલબલ જલાઈઆં૦—મેરો૦

૧૭

સોલે સીંગાર કરૂં પીઆજી લોકારણ
એ જોબન કરૂંગી નોસાર રી–ટેક.
મેરો મનતો ભયો હે બાગ રી
મેરો પીઆ આવેંગે આજ ખેલન ફાગ રી.
જો પીઆ આવે આદરકર લેઊંગી
પલખંનસે મગ જાહારૂ રી–સોલે૦
ઊઠકે સખી મેં કંઠ લગાવું
દીલકી તપત બુજાવું રી,
કોન ભાતમે મુખ ન મોરૂ
તન મન ધન સબ વારૂ રી–સોલે૦
ખેલ લેઊં દીન ચાર સખીરી
ધંન ધંન મેરો સોહાગ રી,
જો પીઆ રીજકે હમકુ રીજાવે
તો હમારે બડે ભાગ રી–સોલે૦

૧૮

જીને બાલમકી સુધ પાઈ
હોરી ખેલે સો નારી—જીને૦—ટેક.

ઉગલી કાટકે કલંમ તપાસુ
નેણોકી કરૂં સીહાઈ;
છતીઆં ફાડ પતીઆં લીખ ભેજુ
આવ કાસદ લેજા ભાઈ—જીને૦

તીરથ બ્રત બોહોતરે કીને
ગંગા જમુના નાહાઈ;
હરેકો સુમરણ ઈઆદ ન કીનો
એઉ જનમ અકારત જાઈ—જીને૦

તેલ ફુલેલ હમે સબી રંગ તજેઓ હમે
અંગ ભમુત રમાઈ,
કેસર ઘોલ લટા છીટકારી
એઉ માગ શમારંન જાઈ—જીને૦

ઉડ ઉડ ચતુર ભમર રંગ કારે
અબ ધાએ પીઆપે જાઈ;
જો પીઆ આવત સપનેભી મેં દેખું
તો મેરોમન રાખું સમજાઈ—જીને૦

બીન પીઆ ફાગ, આગ જેસો જલવો
ઉન બીન કોહો કેસે સોહાઈ;
નીકે ભાગ જોહોએ સખીરી
જો નીસદીન આપનો પીઆ પાઈ—જીને૦

૧૯

પેઆરી તેરી સારી બસંતી બનીહે
દેખી પ્રસંન ભએ ગીરધારી—પેઆરી—ટેક.

તું અલબેલી રસીકભર બાલંમ
ત્રીભોવંન મુકુટ મની હે-પેઆરી૦

દયા પ્રભુ સંગ રાખે એલત
ખુલી રંગ રાતી તું બનીઠની હે-પેઆરી૦

૨૦

બસંત બીહારી મન લે ગયો હો
હોરીકો રંગ રસીઓ લે ગયો હો—ટેક.
અધર રસ પે ગયોહો
મોહોની મંત્રસી ગારીમાનું દે ગયો હો-બસંત૦
બીલમેં લટુકરી ડારી દયા પ્રીતમ
ગેંદકે મીસ છતીઆં છુ ગયો હો-બસંત૦

૨૧

આજ હુરાં બસંત મનાવે, અપને નબીજીકે આગે-
આજ હુરાં-ટેક.
નુરેકે પ્યાલે લીએ હાતોમે,
અતર સુગંધ લગાએ,
દે દે તાલ પરી સબ નાચે,
સેહેજ ખુદાકુ રીઝાવે-આજ હુરાં૦
આલે નબી ઔલાદ અલીકે,
ઊન બીન કોન નીભાવે
પંચ તન પાક ઇમામકે આગે,
હીરા લાલ લુટાવે-આજ હુરાં૦

૨૨

યા સાંવરે રંગ ડારી રે, ડારી મોરી સબ રંગ સારી.
યા સાંવરે-ટેક.
એક હાતમોહે દોહુ કર પકરે
ભર ગુલાલ મુઠી મારી આંખમે,

પૈઆં પરૂં બીનતી કર હારી,
માનત નાહી બેહારી,
દૈયાં મોકું લાખન ગારી—યા સાંવરે રંગ૦

૨૩

તેરે નેંન દઇકે સવાંરે, કાજલ બીન કાલે,
તેરે નેંન શામ સવાંરે—ટેક.
અંજન કાહેકું દેત સખીરી,
બીન અંજન મતવારે-તેરે નેંન૦

૨૪

બાવરી બન આઈ, તુજે કીને હોરી ખીલાઈ. બાવરી-ટેક.
સાસ કહે મેરી બાલી બહોરીઆં,
અંગીઆં કાંહાં તરકાઈ,
તુને કીને હોરી ખીલાઈ—બાવરી૦
મે જો ગઇ જમુના જલ ભરને,
કાહાંનને રંગમે ભીજાઇ,
ઉને મોકું હોરી ખીલાઈ—બાવરી૦

૨૫

હોરી તોંએ લોક લાજ ન આઈ,
પીયા બીન કેસી ધુમ મચાઈ. તોએં-ટેક.
ધુમ મચાઈ મેરી સુધ બીસરાઇ,
રંગ રૂપ બન આઇ,
બીન હર નામ સબી રંગ ફીકો,
તુને બહોતી ઊમર ગવાંઈ,
એસી તુને હોરી ખીલાઇ-તોંએ લોક૦

૨૬

હેરી ગુલ્લાલામેં રાધે પ્યારી,
એતો જાઇજુઇમે કનયા બીરાજે.
ગુલ્લાલામે–ટેક.
જાઇજુઇ ઓર દવના મરવા,
સેવતીમે બસે ગીરધારી–
ઓતો જાઇજુઇમે કનૈયા બીરાજે. ગુલ્લાલામે૦

૨૭

મેરો અચરા પકરકે ગયો,
શામ મેરો અચરા પકરકે ગયોરી–ટેક.
ચલ જા એસો બેલારી ભયો ના ભયોરી. મેરો અચરા૦
ઈત ગોકુલ ઊત મથુરાં નગરી,
કીન ઠગીઓને ઠગોરી.
હેરી હેરી મેરો અચરા પકર૦

૨૮

આવો પીઅરવા આવ ખેલે હોરી મેં પીઆ સંગ.
રંગ રસ ભર કે રે.—આવો૦ ટેક૦
બરજ રહી સબ સખીઅનસુ,
ઓર કુટંબ સબ ધરકે;
મતવાલી ભઈ મેં એક ન માનું,
કોઇ લાખ કહે જીઆ ધરકે રે–આવો૦
જંગલ જંગલ મોરવા પુકારે,
ઓર બાગાં કોયલ તલપે રે;
શામ સુંદર પીઆ આનકે મીલાવો,
મેરીબાંઇ આંખ ભુજ ફરકે રે–આવો.

૨૯

યા બરીજમેં હોરી ખેલે કામની,
માથે તીલક ઓર ચમકે દામની.—યા૦ ટેક.
જીનકો પીઆ પરદેશ ગવન કીનો,
કોણ દેશમેં છાઈ છાવણી.—માથે૦ યા૦

૩૦

રંગમેં ડુબા દેઉંગી હાથ,
બેદરદી પોહોંચી ગીરી હએ.—રંગમેં૦ટેક.
હીરાબી દેઉંગી ઓર મોતીબી દેઉંગી,
ઓર કહુંગી કછુ બાત—બેદરદી૦
બાત ઘાટકો રંગ બનાયો,
હીરકન હારો બદેશી—બેદરદી૦

૩૧

કીનસે ખેલું રંગ હોરી, સખીરી મેં કીનસે૦
હમારો પીઆ નહી ઘર બાલ, સખીરી મેં કીનસે૦ ટેક.
અપને પીયા સંગ રમક ઝુમક રહી,
ઘર ઘર નાર ભઈ મતવાલી;
ધન ધન ભાગ સુહાગ ઉનનકો,
મેં બેરન દુખીઆરી—સખીરી મેં કીનસે૦

૩૨

લાલ મદ માતે, બન બન ખેલત ફાગ—લાલ૦ ટેક.
એક ગાવત એક મરદંગ બજાવત,
એક ગાવત હોરી રાગ—લાલ૦

૩૩

આજ ખેલે ફાગ રી, હર આવેંગે મેરે.—આજ૦ ટેક.
સકુન સુમુરત મેં સુની હે,
મેરે આંગણ બોલે કાગ રી.—હર૦

૩૪

એ હોરી ખેલન આયે, સંગ લીએ બરીજ બાલરી એ૦ ટેક.
બરીજ મંડલમેં ધુમ મચી હએ,
ઉડત અબીર ગુલાલ રી-એ હોરી૦

૩૫

અબકો ફાગ મોએ એસો રી આયો,
કોણ ભયો પીઆ ઘરહુ ન આયો—અબકો૦ ટેક.
ચંચલ નારી ચલી રે અટારી,
સાસ નણંદીઆ લરેગી મોરી-અબકો૦
આવો સખી મીલ ખેલેંગે હોરી,
પીઆજીકે રંગસે મેં હો ગઈ ખુઆરી-અ૦

૩૬

કાહાના કાં પાઊં સખી મુખ ચંદર ખીલોના—કા૦ ટેક.
લે ગાગર જમુના જલ નીકસી,
કીને મેરો ચંદર છુપાયો;
રજની ભઈ પાણીમેં હું હું,
તો ચંદર હાત ન આયો-સખી મુખ૦

૩૭

સાંવરો ડાર ગયો મોરી અંખીઅન બીચ
અબીર—સાંવરો૦ ટેક૦
બરજ રહી બરજો નહી માને,
આખર જાત આહીર-સાંવરો૦

૩૮

હાત મટુકીઆં મેં રંગસે ભરી રે,
પીઆકે મીલાનકુ મેં સામી ખરી રે—હાત૦ ટેક.
ચુવારી ચંદન અતર અરગજા,
કેસરકી પીચકારી ભરી રે-હાત૦
અજમુ દીનસે નીજાંમુ દીનસે,
જીન મોરે પીઆને એ બસંત કરી રે—હાત૦

૩૯

મોરે પીઆકે જીઅમે પરી રે ગાંઠ,
હો મેં કોણ જતનસે ખોલું—ટેક.
બીરહકી માતી મેં બન બન ઢુંઢું,
મેં બેઠી પીસ ઘોલુ;
અબકે ફાગ પીઆ ભયોહે બેરાગી,
નગર સગર કીત ડોલુ—અરે હો મેં કોણ૦

૪૦

મે તો બેચન જાત દહી મહી રે, મે તો૦
અચરા રે મેરો છાંડ દે કનઇઆ—મેં તો૦ ટેક
જો તુમ કાહાના દહીંકે ભુખે,
લાવો પાંત મેં દેઊંગી દહી;

એક મોતી મોરે ગલે કો હરવા,
સો લર તુટ ગઇ ગઈ રે—મેં તો૦

૪૧

ચુંદરી રંગ દે રે સો રંગી મોરી—ચુંદરી૦ ટેક.
ઇસ ચુંદરીકી કીઆ કીઆ રંગાઇ,
પાંચ મોહર ગજ લે રે—સો રંગી૦

૪૨

સાંવરેસે મોરા દીલ ચાહે,
એસી પરીતકી રીત છુપે ન છુપાએ,
બાવરસે મેરા દીલ૦ ટેક.
આવો સઇઆં તુમ બેઠો પલંગપર,
મુખ જેસા ચંદર બદન જેસે તારો—એસી૦

૪૩

મેં તો ફરંગી નગરમેં સોરારી રે
મેરે અંગસે લપત રહયો કીસન સાવરો—મેં તો૦ ટેક.
જાલીકી કુરતી, કટાવેકી અંગીઆં,
મેરે સીનેપર દસત ન લાઇઓરી—મેરે અંગસે૦

૪૪

એસી કોણ બેલ હુંસે હારી રે કનઇઆ,
તું તો બેલમેં બેલ નીકાલે—એસી૦ ટેક.
અંગીઆં ફારે, રંગ ભર ડારે, ને કપરે તારે,
પાચે સુઘર નાર તુંસે બીનતી કરત હે,
તું તો કાહુકી દેખ ન ભાલે—તું તો બેલમેં૦

૪૫

આયે રંગસે ભીને મોહન સુખ દઇઆં.-ટેક.
મોર મુગટ શીર છતર બીરાજે,
બંસી અધરધરઇઆં-મોહન૦

૪૬

સાંવરેસે કહીયો મોરી,
કહીયો મોરી જા સુનઇયો એ હોરી,
બાવરેસે કહીયો મોરી—સાંવ૦ ટેક.
શીશ નમાએ ચરન ધાકે લીનો,
કરૂં વીનંતી કર જોરી;
એસી ચુક કાંઇ પડી મોસે,
પરીત પાછલી તોરી,
સુરત ના લીની મોરી.—સાંવ૦
ભુષન બસન સખી હમ તજીઓ,
પાન ખાન વીસરૌરી;
ભભુત લગાએ જોગન હો બેઠી,
તેરોઇ ધયાન ધરૌરી,
બેગી ચલ આવો કીસોરી.—સાંવ૦
તુમારે કારણ ગઇ દેવતા જો પુજન,
નેમ ધરમ બીસરૌરી;
હમારે કરમે જોગન ભઇલો,
તું ચંદા મે ચકોરી,
પરાણ તોડીમે રડુયોરી.—સાંવ૦
રામ નામ મદ છાંય રડ્યો હે,
મત મેરે બાવલ પરૌરી;

બહાર કલેજાં જાલ દીઆ હે,
અબ મેં કેસે કરૂંરી
ધીરજ નહી જાત ધરોરી.—સાંવ૦
ખેલત ચીત લે ગયો મનમોહન.
પીચકારણ ભર ડારી;
દેખો રાજ મેં ભઈરે બાવરી,
મેરી સખીઅનમેં જા છુપેરી,
એસી કયા કીની ચોરી.—સાંવ૦

૪૭

ઊઠ રે હોરી હો રહી, તું કાંહાં લગ સોવેરી—ટેક.
રેન ગઈ તો જાને દે સજની,
તું દીન મત ખોવેરી,
હેરી તું તો દીન મત ખોવેરી—ઊઠ૦

૪૮

રંગરેજ સુંદર મોરી રંગ દે—રંગ૦
વાંકી રંગાઇ મેરા પીઆસે સમજ લે—રંગ૦ ટેક.
હમારી ચુંદરીઆં મોરે પીઆકી પગરીઆં,
દોનો બસંતી રંગ દે,
વાંકી રંગાઈ મેરા પીઆસે સમજ લે.—રંગ૦

૪૯

હોરી આઈ રંગ ધુમ મચાવે
જપે પન મોહન પાવે—હોરી૦—ટેક.
આવત હે કસકે ભરકુટી,
હસકે સબકુ હસાવે;

તેરો ઉમંગ સુરંગ ભરયો હે,
હસે અંગસુ અંગ લગાવે:
પ્રેમ આંસુ નેન સરાવે—હોરી૦
લે અબીર બદન ઓર ચંદન સુર
કપુરકી ધુલ ઉડાવે;
ધુંઘટમેં હસકે મુસકાવે,
ઓ ધુએમેં ધોમ ધમાર મચાવે:
તાહીં તબ તેસોંઈ ગાવે—હોરી૦
ખંજનમેં દરગ અંજન આંજે,
નીરંજન નામ બહાવે;
યા કર કંજમેં મંજે ગુલાલ,
લાલ કપોર લગાવે:
દોવુ કર તાલી બજાવે—હોરી૦
કેસર ગાગર અબીર અતર કે,
ચંદ માટ ભરાવે;
અપને પીઓપે છોરકો ઉમંગસે,
દીલ ભર ફુલ જરાવે:
સરસ રંચ જલ બરસાવે—હોરી૦
છીન લીઓ ડફ ચંગ મરૂદંગ,
સંગ સબોને ભગાવે;
છલબેલી ભઈ બરીજમે અલબેલી
છેલ છબીલે બોલાવે:
લાલકું નાચ નચાવે—હોરી૦
બાજત તાલ મરૂદંગ ઝાંજ ડફ,
લેકર બીન બજાવે;
તાલ પખવાજ અલાપકે ગાવે,
બરહમાકો બેદ ભુલાવે;
સખી સબ ધુમ મચાવે—હોરી૦

અબીર ગુલાલકે હાંડીકે મારે,
હરકુ હર બીલવાવે;
તરીલોકનાથ ખરો બરીજ મંડલ,
ઇંદિર લોક સુખ પાવે:
દેવ સબ સુમન બધાવે—હોરી૦
આજ ધન પાયો હે ચંદરમુખી રે,
અંખીઅન બલઇઆં મનાવે;
નાથ કીસોરી લે બાલમસુ હીએ,
હોંસ ઊલાસ બુઝાવે:
બસંત સબી મીલ ગાવે—હોરી૦
જીનકોઈ ધેઆન ધરત સુરનર મુની,
ઊનકોઈ રંગમેં ભીગાવે;
સુર શામસે ફાગ ખેલેંગે,
ભુલ ચુક બખશાવે:
ચરનમે શીશ નમાવે—હોરી૦

૫૦

કેસે ભરન જાઊં પાણી, સાંવરા મેં કેસે૦
મોહે બીચ મીલે મધુબનકો-રાવલા મેં કેસે૦—ટેક.
કુવે જાઊં તો કીચ લરત હે.
જમુના જાઊં પીચકારી;
ગોકુલ જાઊં તો રંગમેં ભીનત હું,
એસી ભઈ મતવાલી.-સાંવરા૦

૫૨

સમજ કર દેરે કાહાના લાજકી ગારી,—ટેક
સસરો હમારો હેંસીઓ બરસકો,
સાસ હમારી ભોરી;

સઇઆં હમારો પાલન જુલત હે,
  હમકુ઼ી જુલાવનહારી.—સમજ૦

૫૨

મેં બેરાગન ભઈ રે સામ
મોહે પીઆ ચીઞાવો રે—મેં બેરાગન૦ ટેક.
  એક અંધારી કોટરી
    જામે દીવા ન બતી રે;
  બઇઆં પકર મોહે લે ચલો,
    વાહો સંગ ન સાથી રે.—મેં૦

૫૩

હોરી આઈ ખેલત રાધા નવલ બવરીઆં,
ચતક ઘુંઘટકે પટમેં—હોરી૦ ટેક.
  હેરી નવલ બવરીઆં ગુલાબોકે બાગોમેં
  પેડુની હરી ગુલ રંગ સારી;
  આંખ્યાં બચાકર ભવાં બચાઈ,
  તો ભીજ ગઇ મોરી અંગીઆં જપટમે,
  ચટ ઘુંગટકે પટમેં—હોરી આઈ૦

૫૪

તેરો મુખ મીલન મોહે દેરે,
મેરો હોરીકો ખેલઇઆ, ચતર પીઆ—તેરો૦ ટેક
  અબકી ગઇ ફાગનમેં આઊંગી,
    તેરો મન માને સોઇ કર લે-મેરો૦

૫૫

સોઊ ન સોને ન દેઊંગી કનઈઆ,
ફરવા દેઊંગી જગાએ જગાએ—સોઊ૦ ટેક.
અબકે ફાગ પીઆ આવન કીનો,
મોરલી મધુર બજાએ બજાએ;
તુમ બીન મોઢકુ કલન પરતહે,
રાખુંગી ગાએ બજાએ રીઝાએ;
અબીર ગુલાલકી ભરભર મુઠી;
અતર ગુલાબ મીલાએ મીલાએ:
એક પલ હુ પીઆ જાને ન દેઊંગી,
રાખુંગી ગર હું લગાએ લગાએ-સોઊ૦

૫૬

એ બંસી બેરન કાએકું બેર પરી.—ટેક.
અધર ધરી બરીજ રાજ કે મુખપર,
કાયકું માન ભરી.—એ બંસી૦

૫૭

હોરીકી ભનક મોરે કાન પરી રે,
દેખો લાલા મોરી સાસ બુરી રે—હોરી૦ ટેક.
અપનેરી અપને મંદીરસે નીકસી,
એક ગોરી દુજી લાલ પરી રે.—દેખો૦

૫૮

પીચકાર ન કાયકુ મારી રે
મોરે નંદકે કાહાનને—પીચકાર ન૦—ટેક.
ભર પીચકારી મોહે અતરસ મારી,
ભીંજ ગઈ તન સારીરે.—મોરે૦

ચુવારી ચંદન અતર અરગજા,
કેશર ગાગર ઘોરી રે—મોરે૦

૫૯

પીઆ પીઆરે ને મોરી સુચના લઈ,
જાઓ જાઓ રે નણુડીઆં મેં બાવરી ભઇ—પીઆ૦ ટેક.
જાઓ રે નણુડીઆં અપને બરીજકો,
ઊન મોસે એસી કરી;
પરીત કરી કછુ બેર બસાયો,
હસત બાત મોંસે કછુ ના કીઇ—જાઓ૦

૬૦

એરી દઇઆં હોરી કે દીન ન મેં તો ઘરસે નીકસી,
સંગ લીએ સબ સખીઆં સાથ—હોરીકે૦ ટેક.
બીચમેં મીલ ગયો ધીત લંગરવા,
પકર લીઓ મેરો હાથ,
લાજ મોરી કછુ ન જાત—હોરી૦

૬૧

એ હોરી અબ ના જાણોરી ખેલનવા,
મોરી છતીઅન મારે ગેંદવા.—એ હોરી૦ ટેક.
નઓ રે ખેલારી ખેલ નહી જાણે,
ભર મુઠી મારે અબીરવા.—એ હોરી૦

૬૨

સઇઆંને પીચકારી બનાઈ,
ધાડો રંગ અજમાયો—સઇઆને૦ ટેક.
અબીર ગુલાલકે બાદર છાંયે,
રંગોકે ઊડત ફુંવારે—સઇઆં૦

૬૩

હોરી ખેલત સંગ લીએ સજના—હોરી૦ ટેક.
આવો મોરે બંમણા, બેઠો મોરે અંગણા,
જોબનાકે દાંન મેં દેઊંગી તુંજે દક્ષના—
હોરી ખેલત૦

૬૪

આજ સાંવરેકુ મેં રંગસે ભરૂંગી,
રંગસે ભરૂંગી મેં અબ ના ડરૂંગી—આજ૦ ટેક.
જો સાંવરા મોંસે એક કહેગો,
મેં એકકી લાખ કરોર કહુંગી—મેં અબ૦

૬૫

સંગ લીએ સબ નાર કાહ્નાના,
હોરીકે દીનનમે તું આયો હે મેરે—સંગ૦ ટેક.
એક સાંવરી એક ગોરી રે,
સબ મીલ દેતી બધાઈ;
રંગમાહુલમેં ધુમ મચી હએ,
પીઆ મીલનકી બાહાર—કાહાના૦

૬૬

હે આજ ઘર આનંદ પાયોરી,
સખી મહાદેવ આયો—આજ૦ ટેક.
શીશ જટા અંગ ભસમ લગાયો,
બેહરૂ ડક્રૂ બજાયોરી—સખી૦

૬૭

હેરી આજ નાચત બરીજકી ગોરી રે,
લોક દેખન આવે—નાચત૦ ટેક.
સુંદર નાર લટકસેં ચાલે,
કુમ કુમ ગુલાલ ઉડાવે;
ફગવા મોરે મન ભાવે,
ઊનનકુ: આનંદ મંગલ ગાવે:
સુઘર નાર સબકું રીઝાવે—હેરી આજ૦

૬૮

ભલારી પેચ મોપે ડારોરી રસકો
તોરી ચીતરવન દેખે કરેજવામે કશકો—ભલારી૦ ટેક.
જો આવે પીઆ ગેરે મંદીરકો,
કર રાખુંગી મે અપનેરી બશકો—ભલારી૦
નાસર જંગ પીયા એશી હોરી જો એલે,
એ ફાગન ગોરીકે દીલ ધસકો—મોરી૦

૬૯

એ હોરી કેસે એલું મોરી ન નદલ પાછે પરી—એ હોરી-ટેક.
જીત જાઊં મોહે સંગ ના કોરે,
રોકત ઘરીઆ ઘરી—એ હોરી૦
જો દીન જાએ સો હો હો કેસેં,
તલપત ઘરીઆં ઘરી—એ હોરી૦
જન સુખ સખી ભવનમેં બયાકુલ,
કોઇ મીલાવે હરી—એ હોરી૦

૭૦

આંગન ખેલે ફાગરી સખી સાંવલીઆ મોરે, આંગન ખે૦

હમારી ચુંદરીઆં રંગમે ભીજાવત–ટેક.

અપની બચાવત પાગરી સખી૦

૭૧

અંગીઆં રંગ ડારી મનમોહન મારી. અંગીઆં૦–ટે

ઇસ અંગીઆં પર લાલ લગે હયે;

મોતી લગે હજારી મનમોહન મારી.

૭૨

ગારી દેઊંગી લાલા ગારી દેઊંગી,

અબકે ફાગનમે ગારી દેઊંગી–ટેક.

ચુવારી ચંદન અતર અરગજા કેશરકી પીચકારી

હેરી હેરી લાલા કેસરકી પીચકારી અબકે૦

૭૩

કોન ખેલે તુમસે હોરી કનઇઆ,

બાર બાર મોપે રાંમ દુવઇઆં. કોન ખેલે૦ ટેક.

બીંદ્રા જોબનમેં ખેલે કેસરીઆ,

અબીર ગુલાલકી ધુમ મચઇઆં. કોન૦

૭૪

મોરી અંગીઆં કીને રંગ બોઓરી,

બો કીની બરજોરી–મોરી અંગીઆ૦ ટેક.

અંગીઆંબી ભીગી તેને બલારે કીઆ હયે,

ફાયકું ચુરીઆં ફોરી મોરી–મોરી૦

૭૫

સામ સુંદર તુમસે ખેલું હોરી રે ખેલું હોરી રે,
દઇઆં ખેલું હોરી રે—સામ૦ ટેક.

ફગવા માંગન આઈ પીયાનાસર,
ફગવા લેઉંગી મેં ભર જોલી રે,
ભર જોલીરે દઇઆ ભર જોલી રે શામ૦

૭૬

એ કોન ખરા મોરે તીર રે,
જારે જારે કનઇઆ મે ગારી દેઉંગી—એ૦ ટેક.

હાથોમેં ગુલાલ કંમરપેં ડપોટા
કાહેકું ઊડાવે અબીર રે—જારે જારે૦
બરજ રહી બરજો નહીં માને,
આખર જાત આહીર રે—જારે જારે૦

૭૭

શામ સુંદર ભોલારીકે બસમે ભઇ,
કયા કરૂંરે દઈ શામ૦ ટેક.

રંગ ગુલાલ તુફંગ ચલાવે,
હસ હસ નેનન સેન દઇ—શામ૦
ખેલુમે ખેલે કુશપતકીની,
બઇઆં પકર મોરી છતીઆં છુઈ—શામ૦
બંકટ પરભુ બ્રીજરાજ રસીલા,
હીલમીલ ગલુવે લગાય લઇ—શામ૦

૭૮

બોત દીનાંકી છોટીરે ૬શ નાહીરે બાલમ–બોત ટેક.

કાચી કલી જીને તોરીરે બાલમ,
હમને પીછાંની ટંડી ચોરી રે. ૬સ નાહી.

૭૯

મત જાઓ રે આજ ગોરી પનીઆં ભરન,
હાડો મગમે કાંહાન
એક એકકુ મારત પીચકારી તકતક,
જીન જાઓ રે આજ ગોરી–ટેક.
દુરહીસે દેખી મેં તો ડર ભાગી રે લોકો,
તારી દે આવત ગારી બક બક,
લોકો: સીસ ધુમ ગયો
પેહેર કંપન લાગી છતીઆં,
કરન લાગી ન્યારી ધક: ગક મત જાઓ૦
મનહી ચાહે વાકું રંગમે ભીનાવે લોકો,
અપની સુનાવત કહુકી ન માંનત,
મોજી પીઆ તેરો એઇ રંગ રેહેગો,
બાટ ચલત બ્રીજ નારી થક થક–મત જાઓ.

૮૦

તું તો ચતર ઔલારી કનઇઆ,
મે તોરે બલહારી. તું તો ચતર૦ ટેક.
આસા તુમારી ધ્યાનકે બૈઠે,
લીજો ખબર હમારી. તું તો ચતુર.

૮૧

માથે હોરી આએરી ડફ બાજન લાગે—માથે હોરી૦ ટેક.

બીંદરા જોબનકી કુંજ ગલનમે,
મોરલી હધર બજાઓરી—ડફ બાજન૦

૮૨

વાકે તનમે જોબનવાકી ધુમ ઊઠી,
મોરે પીયાકે દરસ બીન બેરહાં લુટી—વા૦ ટેક.

હેરી નણદીઆં એ બીર તેહારો,
જીન મોસું એસી કરી;
લાખ કહું પીયા એક ન માને,
અબીર ગુલાલકી મારી મુઠી—વાકે૦

૮૩

મેં તો દેખ ડરી તોરા ઢંગરી, બંસીકો બજઇયાં,
લાલા દોરીકો એલઇયાં—દઇઆં દેખ ડરી૦ ટેક.

કુંજન કુંજન ભટકત ડોલું,
કંઇ ન પાયા તોરા સંગરી—બંસીકો૦

૮૪

એસો તું કયા બ્રીજકો ઇજારદાર,
મોપે રંગમે ભીગાવે બાર બાર—એસો૦ ટેક.

કયા તું નંદજીકો કુંવર કનઇઆ,
મેં બ્રીજકી અલબેલી નાર—એસો૦

૮૫

ગોરી તારી અદાપે નથની ઝલકાય રે—ગોરી૦

કર મંજન સુરજ મુખ ઠાડી,

ઠારી સુકાવત બાલ,
આરે ગોરી ઠાડી સુકાવત બાલ;
ચલત મુસાફર ઘાએલ કીનો,
એ ઘાવ રૂજ્યો નહીં જાય રે—ગોરી૦

૮૬

સઈઆં કોઈ બાલ સવારે
કયા બેઠી મુખ મરોર—સઈઆં૦ ટેક.
આંબુવા મોહરે, કેસુર ફુલે,
આયો માસ બસંત;
છતીઅનપર જુગનુ જુમક રહે હે,
કોઈ જોબન લેઓ રે ઊધાર—સઈઆં કોઈ૦

૮૭

એ હોરી ખેલન દેરે ગોસઈઆં,
તોરે પઈયાં પરૂં મોરે સઈઆં લાલ—એ હોરી૦ ટેક.
ઊંગલી પકર મોરી ચુંદરી જાહટકી,
તરક ગઈ મોરી અંગીઆં;
હા હા કરત તોંએ બીનતી કરત હું,
અબ તું માન લેરે ગોસઈઆં—તોરે પઈયાં૦

૮૮

હે યા નનદી મોરી બેરન; યા નનદી મોરી બેરન—ટેક.
હોલેરી હોલે આવે પલંગપર,
જદ મારી નેવર બાજે,
હો સાસુ બેરન જાગે—યા નનદી૦

૮૯

ગોકુલમેં ડફ બાજે, હેરી હેરી લાલા ગોકુલમે૦
પનીઆં ભરન રાધા ગઇથી અકેલી-ગોકુલમે૦ ટેક.
જમુનામે બાજે, મથુરાંમે બાજે,
સબ ગોપીઆન નચાવે-પનીઆં ભરન૦

૯૦

માથે હોરી આએરી ડફ બાજન લાગે-
માથે હોરી૦ ટેક.
બીંદ્રા જોબનકી કુંજ ગલનમે,
મોરલી હધર બજાએરી.—ડફ બાજન૦

૯૧

રેન રેહે ગઇ થોરી,
શાંમ છાંડો બઇઆં મોરી- રેન રેહે૦ ટેક.
અપનેરી અપને મંદીરસેં નીકસી,
એક સાંમરી દુજી ગોરી;
અબકે ફાગ તુંસેં ફગવા લેઉંગી,
સુરત પીછાની મેં તોરી.—શામ છાંડ દો૦

૯૨

અચરા રે સવાંર, જોબન મદમાતી નાર.—
અચરા રે૦ ટેક.
એક બરસકા બારા મહીના,
મસ્ત મહીના ફાગ-જોબન૦

૯૩

સુંદર મુખકી તોરી ગોરી રે, મોહે નીકી લગત હે.—
સુંદર૦ ટેક.

મોર મુગટ પીતાંબર સોહે,
કુંડલકી છબી ન્યારી રે—મોહે૦

૯૪

રાજ દુલારો પ્યારો બ્રીજમે,
મે ડારૂં ગુલાલ મુઠી ભરકે—રાજ દુલારો૦ ટેક.

આવ મોરે સ્વામી, અંતરજામી,
લેઉંગી બલઈઆં મે ડોહુ કરકે—રાજ૦

૯૫

તુને હરસું એ તન લાઈ, સખીરી કેસી ઉમર
ગવાઈ—તુને૦ ટેક.

નર નારી સબ ઉનહીકું ચાહે,
મેને એસો પીયા પાઇ;
યા નગરી પર કરમ અલીકો,
ફીર ગઈ રામ દુહાઈ—તુને૦

૯૬

નયો એલારીને યા ગત કીની,
ક્યા મુખ લે ઘર જાઉં દઈઆં મે—નયો૦ ટેક.

બરજોરી કરકે મરોર ડારી બઈઆં,
એ સર ટુટ ગઈ સારી
કાહા કરૂં કીત જાઉં સખીરી
એસ હોરીકું આગ લગાઉં—નયો૦

૯૭

શ્રીજમે હો હોરી ખેલન ચલોરી-શ્રીજમે૦ ટેક.

ચુવારી ચંદન અતર અરગજા,
મોહન મુખ મીલોરી-હો હોરી૦
વાંહી ગોકુલ વાંહી બીંદ્રાબન,
વાંહી જીવનકો ભલોરી-શ્રીજમે૦
અદભુત ફાગ રચ્યો બીંદ્રાવન,
ગોપીઅન રંગમે બોરી-શ્રીજમે૦

૯૮

પીચકારન રંગ બરસે, ગોકુલમે-ટેક.

શામ પ્યારેને દરસન દીનો,
પલપલ જીઅરા તરસે-ગોકુલમે૦

૯૯

ગોરે મુખપર મુઠી અબીર શામ કીને ડારી,
શામ કીને ડારી-ગોરે મુખપર૦—ટેક.

જીને ડારી વાકો નામ બતાવો,
નાતર દેઊંગી મેં ગારી-ગોરે મુખપર૦

૧૦૦

હેરી હેરી મોપે રંગોકો ગોલા ગોલ,
સાસ નનંદ મારી બોલાબોલ—હેરી૦-ટેક.

સરસ રંગેલી એ સુંદરી રે,
મારી સુંદરીમે પર ગયો ચોર—હેરી૦

૧૦૧

અબ કેસે જમુનાકું જાઉં મોરે સઈઆં,
રંગ ડારે કનઈઆ—અબ૦—ટેક.
સીરપર ઘરા, ઘરેપર ઝારી,
પતલી કંમર લચકા ગઈ—મોરે સઈઆં રંગડારે૦
મે દહી બેચન જાતી બીંદરાબન,
બીચ મીલિ માધુબનકે ગોસઈઆં—રંગડારે૦
ઈત ગોકુલ ઊત મથુરા નગરી,
બીચ બહે ઓર જમુના છવઈઆં.—રંગડારે૦

૧૦૨

અબ કેસે બીન બજાવે રે માઈ નંદકે લાલા—અબ૦ ટેક.
બીન બજા કર ગવલન મોહી,
ઓર મોહી બ્રીજ બાલા રે—માઈ૦

૧૦૩

હોરી ખેલે સંત સુજાનરી આત્મા રામસે.—હોરી-ટેક.
જોગી જો ખેલે જોગ જુગતસે,
સાધુ ખેલે હરી નામસે—આત્મા૦
કામી જો ખેલે કામની સંગ,
લોભી ખેલે જુગ દામસે—આત્મા૦
આપ કબીરા સંતનસું ખેલે
જોગી ખેલે જોગ ધ્યાનસે—આતમા૦

૧૦૪

હે ઝટકયો મારો ચીર મોરારી;
મોરારી ઝટકયો મારો ચીર—ટેક.

કેસર અંગીઆં કેસર ડંડીઆ;
કેસર માટ ભરોરી,
રેસમ બંધ કુચનકે ટુટે,
તો જહર ગઈ કોર કીનારી,
એસો તું અ નોખો એલારી–ઝટકયો.

૧૦૫

શામ તેરી દેખી અનોખી હોરી
મોરી અંગીઆં રંગહીમે બોરી–શામ તેરી૦ ટેક.
સખીઅન સંગ મીલ પનીઆં ભરન ગઇ,
સાસ નનદકી ચોરી;
અચરા પકર મોહે ઠારી કીની,
મોતીઅનકી લર તોરી;
સંગ લીએ રાધા ગોરી.–શામ તેરી.

૧૦૬

રંગ ભીની રાધે પ્યારી ઓ તો આપઈ ભીને—
રંગ ભીની૦ ટેક.
સાંવરી સલોની ચાતર ચપલા,
ચાલ ચલે મતવારી,
ઓ તો આપઇ ભીને–રંગ ભીની.

૧૦૭

આ જા બાલમજી હમારેરી ડેહેરે–ટેક.
અબીર ગુલાલ મલુ મુખ તેરે;
હોરીકે દીનનમેં તું મત બીછરે–આ જા.
જો પીયા હમસેં લરત કરત હે,

તન મન ધન સબ વારૂ ઘનેરે.
હોરીકે દીનનમેં તું મત બીછરેરે-આ બા૦

૧૦૮

દઈઆંરી મોરી આંખુમે સાંવરા ખટકે,
ગુલાલ મોરી આંખુમે સાંવરા ખટકે૦-ટેક.

દઈઆં મોરી આંખુમે સાંવરા ખટકે,
નેના હટકે, જીયા ભટકે.-ગુલાલ મોરી૦
બાલા જોબનવાંકો રંગહી સાંવરો
ભર જોબન રસ ટપકે.-દયાંરી મોરી આંખુ૦

૧૦૯

મે તો કોસુગી કુંજ બીહારી
મોરી નહરે સુંદરીઆં ફારી. મે તો૦-ટેક.

ચલ દેખો કરતુત પુતકી,
તોરી હે માલા હજારી;
મોતી બીખર ગયે રંગ માહાલમે,
ચુન રહી સખીઆં સારી.—મે તો૦

૧૧૦

આજ તુમ ચતર ભએ બ્રીજ નાથ
આજ હોરી ખેલનકો રંગ બનાએ,
અંન ધંન બંન ઐડે રંગ સુધાર,—ટેક.

સબ ગોપીઅન મદકે માતે કાહાંન;
બીંદ્રાબન બનમે રચ્યો રાસ-તુમ ચતર૦
અપનેરી અપને ઘરસેં નાર,
કર કર સીંગાર, ડફકી ધુંકાર,

બાજે મીરદંગ તાર, ગત લે મોરાર;
સોહત પીતાંબર મુગટ માલ;
ઊમડ ઘુમડ જેમે બાદલ છાંએ
રંગકી બુંદન બરસે આજ—તુમ૦

૧૧૧

નેનાં મોરે સાંવરે સલોનેસે લાગે,
એ નેના મોહેં ઘરીરે પલ નાંહી પરત ચેન—
મોરે સાંવરે૦ ટેક.
એ નેનકી પીચકારો બનાઊં,
તપત પીયાકી મેં જીયાસે બુજાવું;
માનું રે સખી કોઇ બીજેકો પ્યારો,
અબકે ફાગ સાંમ આયો હે મેરે
અબ છતીઆં લગાઊ મે સગરો રેન—મોરે સાંવરે૦

૧૧૨

યા સાંવરે રંગ ડારી ડર લાગત ભારી, યા સાંવરે૦ ટેક.
સેહેજ સોભાવ જાત જમુના જલ
પેહેની જરદ રંગ સારી;
આપન બેઠે કદમકી છઇઆં,
તો હાત લીએ પીચકારી;
લાલ મોહે સનમુખ મારી—યા સાંવરે૦
સાસ હઠીલી નનદ છબીલી
દેત કસાકસ ગારી;
યા નગરીકો લોક ચવઇયા,
વાંકી રીત હે ન્યારી;
સખી ડર લાગત ભારી—યા સાંવરે૦

લાલ ગુલાલ ડારત મુખ મીડત,
ન કાંઈ સંકા બોચારી;
નંદ લાલ આજ હોરી જો એલે,
એસો ચતર ખેલારી;
સખીકે હોસન પરવારી.—સખી ડર લાગત ભારી૰

૧૧૩

લાલનાં મે તેરે પરસે વારી રે;
લાલનાં મે તેરે પરસે વારી. મેં વારી હો મે વારીરે;
લાલનાં મેં૰ ટેક.
સાત દીનનસે આયોહે મેરે,
નાંતર દેઊંગી મે ગારી;
અબ તો નગર બસ પરે હો હમારે
તો છીન લઈ કામરી કારી. લાલના૰

૧૧૪

યા બ્રીજમે કોઈ ખેલ ન જાને,
ગોકુલ હોરી ખેલાવે રી—યા૰ ટેક.
અચરા પકર મોરી બઈયાં મરોરે,
કઈ કઈ દસત ચલાવેરી;
સાથબી સોવે નીંદબી ખોવે;
આપનો ભેદ ન બતાવેરી—યા૰

૧૧૫

હેરી લાલા જીતે ગયે હોરીકા ખેલઈયા,
એ નવાબે બજીર ઓર બાંકે સીપઈયાં—હેરી લાલા૰ ટેક.
મોહોલા મોહોલમે બીબી રોવે,

લશકરમેં રોવે સીપાઇઆં,
જેપુરવાલાને એસી કીની,
એસી ના કરીઓ લોક લુગાઇઆં. લાલા કીત૦

૧૧૬

બાકિ મીરજાંને ધુમ મચાઇ,
આજ શમશેરોંસે ખેલે હોરી–બાકિ મીરજાંને૦ ટેક.

ઢાલ ઢપરકે તબલા બાજે,
તોપોકી પીચકારી;
રંગ ગુલાલ તલવાર ચલતહે;
કુંમ કુંમ બરછી ભરાઇ,
બાહાદરી બસંત રચાઇ—બાકિ મીરજાંને૦

મીરજાંને જદ યોઉ લીખ ભેજા;
સુનો હો સીંધીઆ ભાઇ;
હમજો હટે તો કસમ નબીકિ,
તુમકો રામ દુહાઇ;
ચા ફીર ખેલીએ હોરી.–બાકિ મીરજાંને૦

૧૧૭

એસો ચતર બ્રીજનાર, રંગમે ખેલીએ હોરી–ટેક.

નવ મન ઊડત ગુલાલ,
સવા મન કેસર ઘોરી;
રાધા ચલી મુખ મોર;
કીસન મારી બઇયાં મરોરી–રંગમે૦

૧૧૮

મેં અબ કેસે નીકસું હો રે દઈઆં,
એ હોરી એલત કાંનઈઆ.—મેં અબ૦ ટેક.
સાસરે જાઉં તો સાસ લરતહે,
પીએર જાઉં લરે મઈઆં;
ઇત ડર ઉત ડર ભુલ ગઇ;
સંગ મોહન નાંચે તાથઇઆ—એ હોરી૦
સારીભી ભીની ઓર ચોલીભી બીની;
ઓર ભીજે મોરી ઓઢનીઆં,
રસીક પીતમ પીયા કેસે ભીજાવું;
ઓઢ લઈ કારી કાંમરીઆં.—એ એ હોરી૦

૧૧૯

એ પીચકારન કાએકુ મારી રે દઈ મારી—પીચકારન૦ ટેક.
અગર સુનેગી મોરી બગર સુનેગી;
સાસ સુનેગી દેગી ગારીરે—દઈ મારી૦
અબકે ફાગ મોહે રંગમો ભીજોઇ,
દેખ શામ તોરી બારી,
ચંદ્ર સખી ભજ બાલ ક્રશન છબ;
ચરન કમલ પરવારી રે.—દઇ મારી૦

૧૨૦

હમારી કોણ એલે એસી હોરી;
જામે આઇ ગવનવા કીસોરી—હમારી૦ ટેક.
તનકા તંબોરા સુરત સારંગી;
મનહી મીરદંગ બજાઈ,
હોરી હોરી લાલા મનહી મીરદંગ બજાઈ;

ગ્યાન ધ્યાન જપ કર લે મુજરા,
દરશન નામ ઝક જોરી.—હમારી દોન.

૧૨૧

નીત ખેલત ફાગ બસંત
નીરંજન સેજ સુનીઅ મેં હોરી. નીત ખેલત૦ ટેક.
બાજત તાલ મરૂદંગ ઝાંઝ ડફ,
આગમ નીગમકી સોરી;
મન એક ભોર કોકીલા બોલે.
સોહંમ સોહંમ સોરી.—નીરંજન સેજ૦
માન સરોવર હંસા ડોલે,
અતી ધ્વન પોપ ફુલોરી;
કોટી ભાંનુ ઝઘમઘ ઊજીઆરા,
તામનવા બીલમોરી.—નીરંજન૦
અષ્ટ કમલદલ ભીતર મનુવા,
ત્રીકુટી મેહેલ ચરોરી;
જનન મરણકા સંસય મીટા.
જાત બરન બીસરોરી.—નીરંજન૦

૧૨૨

સખી કોઈ એસા કરો રે, પીયકો દીલ ચાહે,
સઈયાંકો ચીત ચાહે—સખી૦ ટેક.
જંતર મંતર ટોણાંઈ ટામન,
લાખ જતન કર હારી;
સો તાવીજ બાંધુ છતીઅનપર;
તો એક ન લાગે કારી.—સખી કોઈ૦
સખીઅન સંગ મીલ પીઆ હોરી જો ખેલે,

મે બેરન દુખીઆરી;
મેરે બદનપર બુંદ નહીં હે,
એહી દુખ મોહે ભારી.—સખી કોઈ૦

૧૨૩

આજ ખેલુંગી મેતો હોરી રામસે;—આજ૦ ટેક.
સીતા સેન કીયો સખીઅનકું,
સબ સખીઅન મીલ દોરી;
લેત બધાઈ કૌસલ્યા રે સુતકું,
લીયો હે પીતાંબર જોરી–રામસે આજ૦
ફગવા દેઊંગી તબ જાને દેઊંગી,
લીયા એ ભર ભર જોરી;
હેરી જબ લછમનકી લેત બલઈઆં,
ગરેહું લગી જનકકી છોરી–રામસે આજ૦
અગર કેશરકી મેં ફગવા લેઊંગી,
તમ મત જાનો મે ભોરી;
હેરી દે સીસ મે ચલી ઘર અપને,
ચરન કવલ આજ રહુંગી–રામસે આજ૦

૧૨૪

કાલ તુમ કહા કર છુટે હો મોહંન;
અબ તુમ આજ ફીર વોહી ઢંગ લીનો–કાલ૦ ટેક
અબહી સબ તુમ ભુલ ગયે હો;
નીપટ કપટ રંગ ભીનો–કાલ૦

૧૨૫

રસીઆ ન માને મોરી આંખન ઊડત ગુલાલ;—રસીઆ૦ ટેક.
લપટ જપટ મોરી બહીયાં મરોરી,
ખેલત ફાગ રંગ રસકો ખ્યાલ.—રસીઆ૦

૧૨૬

હેરી કાંઈ ભીલજે શાંમ કુંજનમે,
મે તો ઢુંડ ફીરી મધુબનમેં—હેરી કાંઈ૦ ટેક.
એસા જતન બતાવો સખીરી,
જો પીયા આવે ફાગનમે.—હેરી કાંઈ૦
પકરન જાઉં તો હાથ ન આવે,
લુપ છુપ જાવે કુંજનમેં—હેરી૦

૧૨૭

હેજી કયૌં ગુલાલ સઇયાં મોપે ડારો,
તેરે રંગસે ચટક રંગ બદન હમારો—કયૌં ગુલાલ૦ ટેક.
ચલો સઇઆં મોહે દેખો પલંગપર,
મુખ જેસો ચંદ્ર જોબન જેસો તારો—કયૌં ગુલાલ૦

૧૨૮

ડાર ગયો રંગ રે ગીરધારી મોંપે—ડાર ગયો રંગ—ટેક.
અબ તો ભીગી હયે તેહારી પગીઆં,
રંગદારી હયે મોપે,
પ્રીતમ હમસું તુમ મત બોલો,
એઈ હમારી બારી—ગીરધારી મોંપે૦

૧૨૯

મે તો આપઈ રંગમે બોરી રે,
કાહાંના મોપે રંગ ન ડારો,
અબ કરજોરી પઈઆં પરૂં રે સાવરીઆ; મોપે રંગ ન૦ ટેક.
બીંદ્રા જોબનકી કુંજ ગલનમે,
હમસું કરત બરજોરી કનઈઆં—મોપે રંગ૦

ઊડત ગુલાલ, લાલ ભયે બાદલ,
ચટક ચાંદની ઘેરી કનઈઆં-મોપે રંગ૦

૧૩૦

મે તો પીઆ તોરે રંગમે સમાએ રહી,
ઓર રંગ મોહેકું કયા રે પરો-મે તો પીઆ૦ ટેક.
પીઆ મોરા છેલા મેં પીઆકી સજની,
પીયાપર જીયરા લોભાય રહી-ઓર રંગ૦
પીયા મોસે તનકત પરસે હટકટ,
લપટ ઝપટ ગલે લગાય રહી-ઓર રંગ૦

૧૩૧

રંગા રંગ હો હોરી હો રહી રે-રંગા૦ ટેક.
અબ કે ફાગમે તું નીહો નામદાર,
બોત ગઈ, રહી થોરી રે-રંગા રંગ૦

૧૩૨

મોરા કીસન મીલે તો મે વારીઆં-મોરા૦ ટેક.
આવો સઈઆં તુમ ફાગ મનાવો,
તુમ સીંચો હમ કયારીયાં-મોરા૦

૧૩૩

અરે તેરી રાધેને રૂપ બનાયા,
હો હો ચલો છબ દેખીએ-તેરી રાધેને૦ ટેક.
રૂપ બનાયા દુવારમેં નીકસી,
કીસન તમાશેકું આયા,
હો હો ચલો છબ દેખીએ.-અરે તેરી રાધેને રૂપ૦

૧૩૪

છીન લઈ પીચકારી મકરસે,
એ હોરી ખેલનકું આઈ રાધા હરસે-છીન લઈ૦ ટેક.
  અબીર ગુલાલકે બાદલ છાંએ,
  કુંમકુમ મેહા જમાં જંમ બરસે.-એ હોરી૦
  તુમ બીન મોહેકું કલ ન પરત હે,
  હોરી ખેલનકું મોરા જીયરા તરસે-એ હોરી૦

૧૩૫

જાઓ લાલા તુમસેં કોન ખેલે હોરી,
ફેકત થી મે કાહુકી ન માનો,
અબીર ગુલાલકી ભર ભર જોરી-જાઓ લાલા૦ ટેક.
  જઇ મનમોહન મોહેની ડાલી,
  કાહેકી લાજ કાહેકી ચોરી-જાઓ લાલા૦

૧૩૬

ગોરી અપને નેન સવારો,
તેરી તીરછી નેન મોપે બરછી મારો.-ગોરી૦ ટેક.
  એક ગોરી દુજી સાંવરી રસીલી,
  વાકે નેન ન કજરો કારો-તેરી તીરછી૦

૧૩૭

મુખ મીડાઈ જાત ગવાર રે,
એ હો કરલાઈ કુંમલાઈ જાત નાર-મુખ૦ ટેક.
  અબકે ફાગ તોએ લાજ ન આઈ,
  અબ કાનુ લાજ ગવાર-એ હો કરલાઈ૦

૧૩૮

એ જોરામે જોરી મત ડારો લાલા રે—જોરામે૦ ટેક.
બરજોરી કરકે મરોર ડારી બઈઆં,
એ હોરી નહી બરજોરી—લાલારે જોરામે૦

૧૩૯

અરે છેલા ભયો રે અનોકો ખેલારી,
તું સમજ કે ચલા પીચકારી—છેલા ભયો રે૦ ટેક.
બાટ ચલત મોપે રંગ ડાર ગયો હે,
ભીગી ગઈ તનુ સારી,
સાસ નનદીઆં લરેગી મોરી,
ઓ તો નાહક દેવેગી ગારી.—તું સમજ૦

૧૪૦

એ જીયરાં જલાવત હોરી,
જદસે ગયે પરદેશ મોરે બાલમ.
હેરી ગુઈઆં જીયરા જલાવત૦ ટેક.
બીંદ્રા જોબનકી કુંજ ગલનમે,
હમસું કરત બરજોરી;
મે મન મારી તરપત બેઠી હું.
જેસે કરત બીત ચોરી—જદસે ગયે૦

૧૪૧

હેરી આએ મંદરવા પીઆ,
મોરેરી સખી બ્રીજ ઠાકોર રસીયા.—હો મોરે આએ૦ ટેક.
ગજ મોતીઅનકો ચોક પુરાઊં,
ચો મુખ બાર દીઆ—હો મોરે, આએ૦

૧૪૨

લાલાજી મેરો મન ગયો હાતોંસે,
હેરી દઈઆં જબસેં સુની મોરલીકી ભનક—મેરો મન૦ ટેક.
સાત સખી મીલ મંગલ ગાવે,
કનક થાલ મોતી ચોક પુરઈઆં;
બીના શામ કેસી ખેલું મે ફગવા,
જુમ જુમ ધાએ મેં લગી બલઈઆં;
અબ કાહુસેં ન બોલું મેરે જીયાકી અટક—મેરો મન૦
બંસી બજી મોહોતેરી સુની હે,
બોત દેખે ડફ બીન બજઈઆં;
રૂપ સરૂપ લીએ લાખનમેં,
ઓ ન મીલે ચીતર વનકો હરઈઆં;
જા કાહુંસે ન રૂકે મેરે દીલકી ભટક.—મેરો મન૦
યા બ્રીજબાસી ડાર ગયો ફાંસી,
રોક લઈ મોહે કોઇ ન છોરીઆં;
યા ફાંસીકી મેં મારી મરત હું,
કોઇ નહી હંમકું ધીર દેવઈઆં,
જાસેં મીટે મેરે તનકી કસક—મેરો મન૦
યા મનમોહન બાંકો બેહારી,
બાંકોરી જાલમ જોર ચલઈઆં,
યા જાલમકો મેં દેખ ડરત હું,
સાચી કહું બલરામ દુવઈઆં,
એ લાલસેં મેરો દીલ રહ્યો રે અટક—મેરો મન૦

૧૪૩

શામ મોરે દુવારેઈ આયે,
કેસી ધુમ મચાયે,—શામ૦ ટેક.

હમારી સુંદરીઆં રંગમે ભીગાવત,
અપની પાગ બચાયે—શામ૦

૧૪૪

હે આવત છેલ સુજાન,
રંગમે રચ પચ ભીનોહે.-આવત૦ ટેક.
મીલી નવેલી નાર મત સબ હીલ મીલ કીનો.
. યાકું પકરો ધાયે પીતાંબર મોરલી છીનો,
હેઆંજો આંખ નથનીઆં પેહેનાવો હોઢન
દીજો ચીર રે. લાલા આવત૦
હે આઈ છબેલી રાધા કીશનકું તાં બોલ દીનો,
એ નેન સુ નેન મીલાવો કીસોરી,
અબ તાહી થી સો કીજીએ. લાલા આવત૦

૧૪૫

યા બ્રીજ બાસીકું લાજ ન આવે,
મોહેકું ગારી દઈ લાબનને, યા બ્રીજ૦ ટેક.
પકરને જાઊં તો, પકરેઓ ન આવે;
છુપ છુપ જાવે કુંજનમે—યા૦

૧૪૬

કેસી ધુમ મચાઈ રે,
યા બીંદ્રાબનમેં કેસી ધુમ મચાઈ—ટેક.
ઈત ગોકુલ ઊત મથુરાં નગરી;
બીચમેં દેતી દુવાઈ રે—યા બીંદ્રાબનમે૦

૧૪૭

જાઓરી પીઆકું મનાવોરી મેરો દીન,
દીન બઢત સોહાગ સઇઆં નહી આયોરી
જાઓરી પીયાકું૦ ટેક.
સઘલી સખી મીલ હોરી ખેલત હે,
હમારો પીઆ ઘર નાહીરી;
જીનકો પીઆ પરદેશ બસત હે;
ઊન બીન કેસો સોહાગ
સેઆં જાઓરી પીયાકું૦

૧૪૮

રંગ લાગો લાગો સત ગુરૂકે દરબારી-ટેક.
આગત સુ આગત સુવારી ચંદન,
તીન લોકકે કારરી—રંગ૦
સુવારે ચંદન અતર અરગજા,
પ્રેમ ગુલાલકી મારરી.—રંગ૦

૧૪૯

યા હોરીકો ઢીત લંગરવા,
અબ કેસે નીકસુ શ્યાંમ મીલો હયે-યા હોરીકો૦ ટેક.
તુટ ગયે હાર, બીખર ગયે મોતી,
ગીનત ગીનત સાંમ ભઈ હયે-યા૦

૧૫૦

ફાગનકે દીન ચાર,
સખીરી અપને બાલમ મોસુ માગેસો દેઊગી-ફાગનકે૦ ટેક.
હીરાબી દેઊંગી, મોતીબી દેઊંગી,

દેઊંગી ગલેકા હાર;
ઔર કછું માંગે સોહી કછું દેઊંગી,
એ જોબન કરૂંગી નોસાર—સખીરી.

૧૫૧

કાહે રંગમે બોરી રે રામા મેરે મદકે છકઈયા—કાહે રંગમે.
કર કેસરકો રંગ બનાયો.
શામ કનઈયા ખેલન આયો;
ભર પીચકારી મોહનપર ડારી,
રંગમે ભીંજગએ ડારી સારીરે મેરે મદકે૦

૧૫૨

લાલ રંગ ડારત લાજ ન આઇ રે,
રંગ ડારત લાજ ન આઈ,
ઉડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદલ,
કેસર રંગ રચાઈ રે—રંગ ડારત૦ ટેક.
બાંધે કમીલીઆં હાત લકરીઆં,
બન બન ધેનું ચરાઈ;
જાતકો આહીર જનમસે જાનું,
કરન લાગો ઠકરાઇ રે—રંગ ડારત૦
મે દધ બેચન જાતી બીંદ્રાબન,
દધકી કીચ મચાઈ;
દધ મોરો ખાયો મટકી મોરી પટકી;
હમસે કરત લરાઇ રે—રંગ ડારત૦

૧૫૩

જાઓરી પીઆકુ મનાવોરી મેરો દીન.
દીન બદત સોહાગ સઇઆં નહી આયોરી—
જાઓરી પીયાકુ૦ ટેક.

સઘરી સખી મીલ હોરી ખેલત હે,
હમારે પીઆ ઘર નહીરી;
જીનકો પીઆ પરદેશ બસત હે.
ઊન બીન કેસો સોહાગ—સઇઆં જાઓરી પી૦

૧૫૪

કાહે રંગમે બોરી રે રામા મેરે મદકે છકઇયા—કાહે રંગમે૦ ટેક.
કર કેસરકો રંગ બનાયો,
સામ કનઇઆ ખેલન આયો;
ભર પીચકારી મોહન પર ડારી.
રંગમે ભીંજોએ ડારી સારી રે—મેરે મદકે૦

૧૫૫

જુવાલાં બેસી કુંજનમે,
શીવશંકર ખેલત હોરી—ટેક.
શંકર ખેલે મહાદેવ ખેલે,
ખેલત ગનપત ગણેરી;
બીચ બીચ મોરલી ધુન બાજે,
બાજત તાલ ટકોરી,—જુવાલા૦
ભાંગ ધતુરકો રંગ બનાયો,
સાપનકી પીચકારી;
તેત્રીસ કોટી દેવતા સબ ખેલે,
ડમરૂ ધ્યાન ધરોરી—જુવાલા૦
ભસ્મ ભભુતકો ફાગ ઉડાયો,
ગજ ચરમ અંગ ધરોરી;
માહા બીખ ધરન કીયો હે સ્વામી.
નીલકંઠ નામ ધરોરી—જવાલા૦

૧૫૬

ચંચલ નાર અટારીપે ચઢકે,
  મારત હયે ગોલી ભરકે.—ચંચલ નાર૦ ટેક.
નેનનકી તો બંદુક બનાઈ,
  કાજલકી તો રંજકી;
દાગ દીલોદા મનદા પલીતા,
  ધુંગટકે પટ ઝલકે—ચંચલ નાર૦

૧૫૭

એસી રંગ હોરીમેં મોરી નથ ઓએ ડાલીરે—
સુનએસી રંગ૦ ટેક.
કેસે ઘર જાઊં અબ કોહો નંદલાલા,
  સાસ નનદકી મોહે ચોરાચોરી—સુન એસી૦

૧૫૮

હેરી કાંહાંના તુમ સંગ ખેલે ફાગ—હેરી કાંહાંના૦ ટેક.
સગરી રૈન મોસું બરજોરી કીની,
  હો ગયો રાગ બેહાગ—હેરી કાંહાંના૦

૧૫૯

એસી હોરી પીઆ સંગ ખેલુંગી ફાગ—એસી હોરી૦ ટે
જો રંગ સું પીઆ ફાગ રચ્યો હયે,
  સોહી રંગ વાંકો સોહાગ—એસી હોરી૦

૧૬૦

મોરી નવરંગ ચુંદરી ભીગા ગયો, સાંવરો—મોરી૦ ટેક.
એસો હઠીલો ઓ તો નંદકો કાનઈઆ,
  બાટ ચલત રંગ ડાર ગયો, સાંવરો—મોરી૦

૧૬૧

ફગવા ખેલત ગઉઅનકે રખવાલી
ગોપી ગુવાલની સબ ભઇ મતવાલી—ફગવા ખેલત૦ ટેક.
મધુર મોરલીઆંકી તાન સુનાઇ,
સુન સખીઅન વાકી સુધ ગવાઇ;
ચંચલ નાર ઔર સુઘર ખેલારી,
ખેલત લપટ ગયે બનવાલી—ફગવા ખેલત૦

૧૬૨

એરીયા બ્રીજબાસીકુ લાજ ન આવે,
ખેલત ઇતઉત આન સતાવે—ટેક.
જલ જમુના ભરન કેસી જાઉં મોરી સજની,
બાટ ઘાટ કરીસન ફાગ ઉડાવે,
એસો લગરવા કાહુકી નાને;
કુંજનમે વાકી છતીઆં છુઆવે,
હે હે હે હેરી યા બ્રીજબાશીકુ૦

૧૬૩

એરી માઈ ગેંદકી ચોરી લગાઈ,
યા મીસ છાતી ટટોર તરે—માઈ ગેંદકી૦
મોસું કહે ચલ કુંજન મેરી,
ભારીસી ભોરી ચોરી સખીરી;
ના જાનું એસો નીપટ ખેલારી રે—માઈ ગેંદકી૦

૧૬૪

સાંવરા કોણ ખેલે તુંમસે હોરી રે—સાંવરા૦ ટેક.
મોરલી બજાવે, રંગ બરસાવે,
સંગ નાંચત રાધા ગોરીરે.—સાંવરા૦

ત્રટ જમુના જલ પનીઆં મે ગઈથી,
બંઈઆં પકર જહુક જોરી રે—સાંવરા૦
જાય પોકારૂ મેં જસોમતી આંગે,
સીર ગગરી મોરી ફોરી રે—સાંવરા૦
દાસ કહે પરભુ અબ કાંહાં જઈએ,
પ્રીત લગાએ કાંય તોરી રે—સાવરા૦

૧૬૫

રૂપ ડારયો અબીર વાકી નેનનમે—
નેનનમે કછુ શેનનમે—રૂપ૦ ટેક૦
બીંદ્રા જોબનકી કુંજ ગલનમે,
સાંવરો બોલવે કછુ સેંનમે—રૂપ૦

૧૬૬

રંગ ડારી રંગ ડારી રંગ ડારી રે,
હોરીકો ખેલ ઇઆને રંગદારી રે—ટેક.
બરજ રહી બરજો નહીં માંને,
મુખસે દેઊંગી મે ચટ ગારી, પટ ગારી રે—હોરીકો૦

૧૬૭

આજ હોરીબાજ બા મન એક બારી,
તોરા બીનમ ચતર કેસા ખેલારી,—આજ હોરી૦ ટેક,
બુગોસા આવાજ મોરલીકી જો પોંહોંચી હયે,
શુદમ દીવાને સુધ બુધ ખોયે ડારી.—આજ૦
ન દાનેશતંમ કેસા રંગ પરે ગાહા,
ચે કુદરતે જો ભર પીચકારી મારી—આજ૦

૧૬૮

જધરો કરેછે તારો બીર,
આહે નનદીઆં—જધરો૦ ટેક.
અંગ લગાએ તની મોરી તોરી,
ને કઈ ધરત અધીર—નનદીઆં૦
છાંડ લાજ ગુરજનકી સાંવરા,
મોહો પત દારો અબીર—નનદીઆં૦

૧૬૯

પે રસીઆ રંગકી પીચકારી,
ાવરે ભર ડારી—ટેક.
ભર પીચકારી, મોરે મુખપર મારી,
ભીંજ ગઇ તન સારી;
અબકે ફાગ ભર જોબન મોહન,
માનત નાહી બેહારી;
એસો કોઇ છેલ અનારી—રસીઆ રંગકી૦
ચુવારી ચંદન ઓર અરગજા,
કેસર ગાગર ટોરી,
આવત દુરંગ લટી ઝુંકે મુખપર,
છલબલ કરત ગીરધારી:
પીયા મે તો તુમસેં હારી—રસીઆ રંગકી૦
લાજ શરમ કછુ નહીં જાણે,
મદ માતો રસકો બેહારી;
મંન માંને વાકુ રંગમે ભીગાવત,
રોક લઈ પરનારી,
લાલ તું કેસો ખેલારી—રસીઆ રંગકી૦
અબકે ફાગ મોહે જાને દે મોહન,

પીછે એલાઊં એલારી;
સુરદાસ પ્રભુ બીનતી કરત હે,
ફાગનકી રૂત થોરી;
પીયા મે તો દાસી તેહારી—રસીઆ રંગકી૦

૧૭૦

આજો રે બ્રીજરાજકી હોરી એ હોરીઈ
આજો રે—ટેક.

બની બની સખીઆં સાહેલરી સંગ લીએ,
તાંએ સબે એક ડોરી;
ડારત રંગ ગુલાલ કુંમકુંમ,
મેલત ભર ભર જોરી,
ભલો આનંદ મરચોરી—આજો રે૦
નીર-તત નવલ રંગેલી સુંદર,
ગાવત ફાગ ભરોરી;
તાલ મરદંગ એ બીન ડફ નોબત,
હો ગઈ અતી ઘનઘોરી,
અતરકી છુટત હીલોરી—આજો રે૦
કરત વીલાસ કુલાસ મનોહર,
સુંદર શાંમશું જોરી;
સોહત પાગ મોતનકી કલગી,
જામાં પીત પછોરી,
ભર મીજલસ રંગ ભોરી—આજો રે૦

૧૭૧

અબ ચાહત રસકી ચોરી,
લાલા તુમ કેસે એલત હોરી—અબ ચાહત૦ ટેક.

બાર બાર અચરા ગયે એંચત,
લપટત ગલ બરજોરી—લાલા તુમ•
જમુના તટ મોહે પાઈ એકેલી,
કોઉ નહી બ્રીજ ગોરી,
બાંહાં પકર મોરી ચુરીઆં ફોરી.
મન માંને ઝક ઓરી—લાલા તુમ•
પીચકારન મોંહે રંગમે ભીગોઈ,
મોતીઅનકી લર તોરી;
અતર ગુલાબ ચુનરીઆ ચુપ રહી,
અંગીઆં રેહે ગઈ કોરી—લાલા•
તુમ હો નંદ આહીરકે ધોટા,
જીન સમજેઓ કછુ અઉરી;
લેઊ દાવ આજકો લછમન,
તો બરખભાનકી છોરી—લાલા•

૧૭૨

બ્રીજમે હરી હોંરી મચાઇ, હે મચાઈ—બ્રીજમે• ટેક.
ઇતસું નીકસી કુંવરી રાધીકા,
ઊતસું કુંવર કનાહી;
ખેલત ફાગ પરસ્પર હીલમીલ,
સો સુખ બરની નજાઈ:
ધરોઘર બાજત બધાઈ—બ્રીજમે•
બાજત તાલ મીરદંગ ઝાંજ ડફ,
મંજીરા સરનાઈ,
બરસત અબીર એ કુંમકુંમ કેસર,
રહ્યો સકલ બ્રીજ છાંઈ:
માનો મેધા ઝર લાઈ—બ્રીજમે•

રાધા સેંન દઈ સખીઅનકું,
ઝુમ ઝુમ ઊઠ ધાઈ;
લપટ ઝપટ ગઈ સામ સુંદરકું,
બર બસ પકર લે આઈ:
લાલકું નાચ નચાઈ—બ્રીજમેં૦

ફગવા દીએ બીન જાને ન દઈયો,
કરી કોટ ઊપાઈ;
લેઓ ચુકાયે દામ સબ દીનકો,
તુંમ હો ચોર કનાઈ:
બોત દીન દધી મોરી ખાઈ.—બ્રીજમેં૦

છીન લીયો પીતાંબર મોરલી,
સીરસુ ચુનરી હોઢાઈ;
બેંદી ભાલ નેનન બીચ કજરા,
નાકર બેસર પેહેનાઈ;
માનું નઈ નાર બનાઈ—બ્રીજમેં૦

સાસ કહત હે મુખ મોર મોર,
અબ કાંહાં ગઈ ચતુરાઈ;
કાંહાં ગયે અબ પીતા તુમારે:
કાંહાં ગઇ જસોમત માઈ:
આજ તોયે લેત છુરાઈ—બ્રીજમેં૦

રાસ બીલાસ રચયો બીંદ્રાબન,
બ્રીજ વીનતા જદુરાઈ;
રાધા શામ જુગલ જોરી પર,
સુરદાસ બલજાઈ:
પ્રીત ઊર રહત સમાઇ—બ્રીજમે.

૧૭૩

સાંવરા મત મારો પીચકારી,
સાંવરા મત મારો પીચકારી—ટેક.
મત મારો મરજાદાસે રહીયો,
મેં હું કન્યા કુંવારી;
તુમ હો નીરલજ મેં નાહી એસી,
મુખસે દેઊંગી ગારી:
ફજેતી હોયગી તેહારી-સાંવરા૦
પરનારીકો પલવ પકરયો,
મોહન મનમો બીચારી;
માત પીતા તોરે વરઘ ભયે રે,
રાજ કંસકો ભારી:
કહું એ સબ બીસતારી-સાંવરા૦
અઇસી હઊસ હોવે જો મનમે,
પરણો નઊતમ નારી;
જાકે પઠાવો જસોદા ઘરકો,
હજુ હું મેં બાલ કુંવારી:
ઢુંઢત વર માત હમારી-સાંવરા૦
ખેંચ લઈ મોરી નવલ સુંદરીઆ,
જીવન જોરસેં ફારી;
સુરદાસ પ્રભુ અબ કાંહાં જઈયો,
આન મીલી બીજ નારી:
પીતાંબર લીનો ઊતારી-સાંવરા૦

૧૭૪

સાંવરો નીકી બેન બજાવે, હે બજાવે-ટેક.
ઘર ઘરસે ગોપી ચલી આવે,
સુન મોરલી સુખ પાવે;

કોઈ સખી તાલ મીરદંગ બજાવે,
કોઈ નાચે કોઇ ગાવે.
સામ દેખી મોંહો મચકાવે—સાંવરો૦
કોઈ સખી અબીર ગુલાલ ઊડાવે,
કોઈ પીચકારી ચલાવે,
કોઈ સખી નઊતમ કઊતક કરતી,
મનમોહનકુ રીઝાવે:
શામકું અતહી સોહાવે—સાંવરો૦
બ્રહ્મા ભવસુર રાયે દેવ સબ,
કઊતક દેખન આવે;
નાચત ભવય અબછરા મુદીત મન,
તાનમે તાન મીલાવે:
શામ મનમોઢ બધાવે—સાંવરો૦
જેજેકાર ભયો ત્રીભોવનમેં,
દુંદભી દેવ સુનાવે;
સુરદાસ ભાગ બ્રીજ જનકો,
નીગમ નીગમ ગુન ગાવે:
સારદા અતહી સુહાવે—સાંવરો૦

૧૭૫

સાંવરો હજહુ નહી આયો,
નેનન જરનાં જર લે આયો—ટેક.
બ્રીજ બની તાકો સંગ છાંડકે,
મધુબન જાયે બસાયો;
દાસી કરી પટરાંની જાય કે,
ગોપી નાથકો નામ લજાયો:
કંથ કુબજાકો કહાયો—સાંવરો.

બીખ બીખ પતીઆં છતીઆં જલત હે,
હુધોજી બીસટી પઠાયો;
કાંહાં જો કહું એસો મીતર બીસબાસી,
કો દાસીસોં નેહ લગાયો:
હમે બીખ ઘોટ પીવાયો—સાંવરો૦
કરૂર અકરૂર કાંહાંસુ રે આયો,
ઘર ઘર હોરી જગાયો,
એક તો હોરી જલત છતીઅનમે,
સપનેમે સુખ નહીં પાયો:
ફેર બેરી ફાગુન આયો—સાંવરો૦
આંગેસુ મોરી છીન લઈ સુંદરીઆં,
જીવન જોર જનાયો;
સુરદાસ પ્રભુ અબલાકી બનતી,
આખર આહીરકો જાયો:
જલે પર લોન લગાયો—સાંવરો૦

૧૭૬

હે બ્રીજમેં ધમસાન મચ્યોરી—ટેક.
બની બની સુંદર મંદીરસેં નીકસી,
સબ મીલ ખેત ઠરયોરી;
મારત અબીર ગુલાલ કુંમકુંમ,
એંચત પીત પછોરી:
હીલમીલ લપટ ગયોરી—બ્રીજમે ધમસાન૦
કછુ નાહી ભેદ ભેદ કાહુ મનમે,
સખીઅન સબ મીલ દોરી;
પ્રેમ ગુલાલ બાલ મુખ મારત,
અબીર લીએ બરજોરી:

પીતાંબર રંગમે ભીગોરી-બ્રીજમે ધ૦
રૂપ રસ વાંકું જાને ન દઈયો,
સબ મીલ ઘેર લીયોરી;
આજકો દાવ ભાવ ફાગુનકો,
લેઓ ફગવા હમારી
બચનસે રહીએ મોરારી,-બ્રીજમે ધમસા
નંદલાલ મતવાલો સુંદર,
તામે ફાગ રચ્યોરી;
કાહુકી અંગીઆં કાહુકી ચુરીઆં,
કાહુકી બઈયાં મરોરી:
એસી મસ્ત કીશનકી હોરી-બ્રીજમે ધમ
ધન ધન ભાગ સુભાગ બ્રીજજનકો.
નીસદીન ફાગ કીયોરી;
એસો અવસર ફેર નહી આવે,
હર હર રંગ લીયોરી:
દાસને સરસ રંગ ઘોરી-બ્રીજમે ધમસાન

૧૭૭

હો હોરે બ્રીજમે રહી લરજ—ટેક.
બીંદ્રા જોબનકી કુંજ ગલનમે,
પીચકારનમે ભઈ સરદ—લરજ૦
ઊડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદલ,
કુંમ કુંમ કેશર રહયો છરક—લરજ૦
છીરકત રંગ બીજ મંડલમે,
માનો મેઘા રહયો ગરજ—લરજ૦
હે બ્રીજકી લાજ નીભાઈયો,
પ્રભુજી એ સુન લીજો દાસકી અરજ-૯

૧૭૮

એ હોરી ખેલનકો સબકે મનમેં આયે,
બીંદ્રા જોબનકી કુંજ ગલનમેં,
મોહન છુપ છુપ જાયે-ટેક.
શ્રીજકી સખી સબ બ્યાકુલ ભઇલો,
કોઇ સામ સુંદરકુ મીલાયે-એ હોરી૦
એ ઊલટ ઉમંગ દીન ચાર સખીરી.
લાલ બીન કછુ ન સોહાયે-એ હોરી૦
એ નેનન બીચ શામ બસત હયે,
દુજો કોઊ ન સમાયે.-એ હોરી૦
ઓચક આન મીલે પ્રભુ હમસો;
તો બરજોરી ગરહુ લગાયે-એ હોરી૦
દાસ કહે સામા તુંહીં હે ખેલારી,
ચરણ કવલ બલ જાયે-એ હોરી૦

૧૭૯

એ આયો ફાગન માસ,
પીયા સંગ ખેલુંગી હો હોરી-આયો ફાગન૦ ટેક.
દારૂંગી રંગમેં અબ ના ડરૂંગી,
કાયકી લાજ કાયકી ચોરી-આયો ફાગન૦
ચુવા ચંદન અતર અરગજા,
કેસર રંગમે ધોરો—આયો ફાગન૦
કર સીંગાર સુરજ મુખ દાડી,
જપ રહી નામ મે તો નંદ કીસોરી-આયો ફાગન૦
દુરસેં દેખી મેં તો માધુરી મુરત,
લે પીચકારન સનમુખ દોરી-આયો ફાગન૦
હીલમીલ લપટ ગઈ હે બાવરી,

પ્રેમ પ્રીતકી હો ગઈ મોરી-આયો ફાગન૦
અબકે ફાગ તોંહે જાન ન દેઊંગી,
એંચ લઈ પીતાંબર જોરી-આયો ફાગન૦
દાસકી આશ પુરાઓ મોરી,
તુમ બીન કોન ખબર લે મોરી-આયો ફાગન૦

૧૮૦

હે મતવારેને ઘેર લઈ,
લઈ રે મતવારેને ઘેર લઈ—ટેક.
મે જો ગઈ બ્રીજમે દધ બેચન,
મનમોહન માગે દહી મટુકીરે-મતવારેને૦
બાટઘાટ કછુ નહી જાનું,
મેં હું કન્યા નઈ નઈ રે-મતવારેને૦
ઘર સાસ નણદીઆં લરેગી મોરી,
મે કર જોર બીનતી કઈ કઈ રે-મતવારેને૦
કાહા કરૂં કીત જાઊં સખીરી,
આજ બીજમેં ભીર ભઈ ભઇ રે-મતવારેને૦
કેસર અબીર ગુલાલ રંગ ડારી,
ભર જોબન જુમક રઈ રઇ રે-મતવારેને૦
અચરા હમારો છાંડ દે લાલા,
તેરી બરજોરી બોહોત સઈ સઇ રે-મતવારેને૦
દાસ કહે પ્રભુ તુંહી બ્રીજ નાયક,
ચરણન લાગ રઈ રઈ રે-મતવારેને૦

૧૮૧

હે કનઈયા હોરી ખેલન મોસું આવત હો હો
લપટ ચીતા ચીત ચોર;

બાજત તાલ મીરદંગ ઝાંઝ ડફ,
મોરલીકી ધનઘોર–કનઇઆ૰
બીંદ્રા જોબનકી કુંજ ગલનમેં,
હોરી ખેલત હો ગઇ ભોર–કનઇઆ૰
રસકો બેહારી રોક રહયો હયે,
ઘર સાસ મચાવેગી સોર–કનઇઆ૰
દાસ કહે ધન ભાગ્ય સખીઅનકો,
લીલા બરનું લાલ કરોર–કનઇઆ૰

૧૮૨

એ ઘુંઘટકા પટ ખોલ રે,
તુજકું રામ મીલેગા,–એ ઘુંઘટકા૰ ટેક.
ઇસ ઘુંઘટ પર લાલ લગે હયે,
મોતી લગે અનમોલ રે–તુજકુ૰
રંગ માહલમે દીપક રમઇયા,
જુઠ બચન મત બોલ રે–તુજકુ૰
ધન જોબનપર માન ન કરીએ,
એ ખાલી પચરંગી ડોલ રે–તુજકુ૰
સબ રંગ છાંડ સરસ રંગ લે લે,
નીસદીન હરી રંગ ઘોલ રે–તુજકુ૰
સુન્ય મેહલમે આપ રમઇઆ
બાજે અનુહત ઢોલ રે–તુજકુ૰
કેહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ,
રામ નામ બર તોલરે–તુજકુ૰

૧૯૩

મેતો તોહે ગાન છાંડુગી હો, સાંવરે
મોંસે બોલીઆં ન બોલો,
મોસું સહયે ન જાયે—ટેક.
ઘર સાસ નણદીઆં લરે તો કાહા ડર,
મોંસે ફીર કયોઊં ન જાત સબી ગાવ રે,
તુમ મત રૂસો મેરે મનમોહન,
મે તેરી કહકે કાંહાં જાંઊં રે—દઈઆં તોહેકુ૦
લોક લુગાઈ ચવાઈકો ડર નહીં,
મોરી હસી કયોઊં ન હોત સબી ઠાંવ રે,
તેરે બીછરે કહો કાંહાં જાઈયે,
જાંહાં દેખુ વાંહાં તેરો નાંવ રે—મે તો૦
સબ ગોપીઅન બીચ મે હું રાધીકા,
ફેર એસો નાથ કાંહાં પાઊં રે,
કીરપાનાથ અબ કીરપા કરીયો,
મેબી રહુંગી તેરે છાંવ રે-મે તો તોહે૦
જગકે રૂઠેસે કછુ ના માનું,
રાજા રૂઠે તો મેં તજું ધાંમ રે,
નામ નીરંજન દાસ દુખ ભંજન,
ઓર નામસે કહાં કાંવ રે-મે તો તોહે૦

૧૯૪

હે એલરી મેરો કીશન મોરારી,
મોરારી, એલરી મેરો—ટેક.
મોર મુગુટ પીતાંબર સોએ,
કુંડલકી છબ ન્યારી,
ભવાં કમાન નેન મૃગલોચન,

સેનન મારત કટારી,
મોહે લીયે બ્રીજ નારી,—એલેરી મેરો૦
સપત સુર રસ ગ્યાન સુનાવત,
નીરતત કુંજ બીહારી,
એસી તાંન અલાપે સાંવરો,
સુધ બુધ તનસે બીસારી,
ઠુમક ગત નાંચત પ્યારી,—એલેરી મેરો૦
બાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ,
નોબત બાજે અટારી,
લછમન પરભુ રીઝ રીઝાવત,
શ્રી બ્રખભાન દુલારી,
ઘરો ઘર આનંદ ભારી—એલેરી મેરો૦
લટીપટી પાગ કેસરીઆ જામાં,
હલબન અબીર લગોરી,
ગજ ગજ ચલત હલત કાંન કુંડલ,
લગરવા કુદ પરોરી,
માંનો રન જુધ ભયોરી—એલેરી મેરો૦
તન મન ધન જોબન બધાઇ,
પ્રીત પ્રેમ રસ ઘોરી,
શાંમ સુંદર પીયા હોરી એલત હયે,
લપટત ગલ બરજોરી,
ચાહત અંગ રસકી ચોરી—એલેરી મેરો૦
અબકે ફાગ મોહે દરશન દીનો,
ધનધન સુઘર એલારી;
દાસ કહે પ્રભુ અબ કાંહાં જઇએ,
બીન હર કાએકી હોરી;
ચરન ચીત લાગ રહ્યોરી—એલેરી મેરો૦

૯૮

હે દેઓરી નંદલાલકી હોરી.
એ હોરી, દેઓરી નંદલાલ૦ ટેક.
અતી ઊમંગ મરદંગ બજાવત,
ઘુમકત નોબત નગારી,
બીન ડફ ચંગ ઝાંઝ સુર મંડલ,
વાજે બાજત તાલ ટકોરી,
સુંદર ગત નાચત ગોરી—દેઓરી૦
કાહુકે સીરપેં સુરંગ ચુંદરીઆં,
કાહું કેસરીઆં સારી,
કાહું શરંગાર કર સાજ બસંતકો,
ગજ મોતીઅન છાબ ભરોરી,
બણાય લીનો ગીરધારી—દેઓરી૦
કર કુમકુમ કંચન પીચકારી,
લે લે સનમુખ દોરી,
પરમાનંદ રૂપરસ ભીને,
આનંદ ઊરન ધરોરી,
અદ્ભુત ફાગ મચયોરી—દેઓરી૦
છલ બલ કરત ફીરત મનમોહન,
નીપટ અંગીઆં કંચુકી ફારી,
કર કંગન, ચુરીઆં મોતનકી,
બેસર તુટ પરોરી,
કીની એ કીશન બરજોરી—દેઓરી૦
ઢીટ લંગરવા કાહુકી ન માને,
ન ગીનત બેરાની કહુ નારી,
લપટ ઝપટ કર છતીઆં છુઆવે,
બેની છુટ પરોરી.
માનો નાંગન લપટોરી—દેઓરી૦

ભર ભર થાલ ગુલાલ અબીરકી,
કેસર માટ ભરોરી,
ગરજ ગરજ રંગ છાયો બાદલપર,
હો ગઈ અતી ઘનઘોરી,
માનો મેઘા બરસોરી—દેખોરી૰
ધન બીંદ્રાબન ધન શ્રી ગોકુલ,
જાંહાં જાંહાં ફાગ ભયોરી;
સરસ રંગ છીરકો બીજપે,
વારૂ બૈકુંઠકી રોરી,
જીને એ બસંત રચયોરી—દેખોરી૰
દાસ કહે ધર હર પીચકારી,
હરહી રંગ ભરોરી,
ચરણ ચીતરંગ છીરકો શરન જાએ,
ભુલ ચુક બખશોરી,
ભકતપર કૃપા કરોરી—દેખોરી૰

૧૮૬

તું તો માન માન લે માન મેરી નવેલા—૮
રાંઝન મેડા, મેબી રાંઝેડી,
જીંદ કરૂં કુરબાન રે—તું તો માન૰

૧૮૭

અછા મારા મારૂજી તો એજી રંગ હોરી મચો રંગ મ૰
—મારા મારૂજી તો૰ ટે
મે મેરે પીયાજીકુ જાને ન દેઉંગી;
રાખુંગી ગરે હો લગાય—મારા મારૂજી તો૰

૧૮૮

દેવરીઆ આજ હોરી રે,
નંદી આજ હોરીકે ખેલત મોરી નથ જો ગઈ હે;
પાઈ હો તો દીજો રે—દેવરી આજ હોરી રે૦ ટેક.
સાસ સુનેગી મોહે ગારી દેગી,
નનંદ લરેગી મોરી ઓર ભયો મેરો કંઠ,
સુનેગો મોરી વાત પરેગી ભારી—દેવરી આજ૦

૧૮૯

જાઓજી જાઓજી સઈયાં મોરે આંગનસે.
મે રાખું લાલા પત તોરી રે—જાઓજી૦ ટેક.
તેહારો દોષ કચ્છુ નહી, કરમ હમારે લીખી હોરીરે—
એક ઓચંબા સુનયોરી લાલા,
પ્રીત સાવરેને કયું તોરીરે—જાઓજી૦

૧૯૦

ચોસર કીધું ના ખેલ,
પીયાકે સંગ એરી નાર;
મવસરકી નીપત સાર જાણો,
દીન હેતી ન ચ્યાર—ચોસર૦
જીતે સો પીયાકુ જીતે,
જો હારે સો રહે પીયા લાર;
તેરી તો સબી તરાંહ જીતહી જીત હે,
મત કર સોચ બીચાર—ચોસર૦
સાત પાંચકી કચ્ચી પક્કી,
બાંતોસે હોવત હાર;
દાવ રખે સુરંગ હે વહાકો,
ઓ જીતે સો બાર—ચોસર૦

અબતો અરીયા બંદ ચલે હો,
કર રહે ધાંધલ રાર;
જબ છકકે છુટ જાવેંગે તેરે,
તબ કીઆ કરેંગી એલાર—ચોસર•
આઠ જામ ઊનકી સુદ્ધ રાખો,
એ જો ખોલે દસ દવાર;
નવ નીંદ બારા શીદ્ધ હોવે,
તબહી તું ઊનકુ સમાર—ચોસર•
ગ્રીષમ રૂતમે પ્યાસ બુજાવો;
દસકું લગાવો બાર;
તેરા ભલા હસીમે હે પ્યારી.
કામકી લે નરદ માર—ચોસર•
દસ હે દવારે પાંચ તીત હે,
દનિ પંદરોકુ નેહાર;
ચૌદા ભવન તબહી ખોલે તુજકુ
જો તું તજે હેંકાર—ચોસર•
અબતો દોરંગસે એક રંગ હો જા,
અઊર ન કર તકરાર;
જોકો સતરે સોલે પિયાકો,
અઊર કરે પીઆ પ્યાર-ચોસર•
બારા હે બાર અઠારે હે પેંડે,
અઊર ચાલે હે હજાર;
તુ ચલે ગુરૂકી બતાઈ ચાલે,
ઇહાંઈ તેં ઊતરેંગી પાર—ચોસર•
ઘરી ઘરી પલ પલ છીન છીન.
નીસ દીન, પીરીપીરી પોકાર ;
લાલ હરીસુ જો મીલા ચાહે
સાંમ સુરત ચીત ધાર-ચોસર•

સબ કુચ પાંસોમે પાંસે હાથમે,
   ફેકનેકે મુખત્યાર;
ચાહે કચુ અઉર આવે કચુ,
   પઇાંઈ તેં લાચાર–ચોસર૦
ઊપર વાલેકું બાત સુજત હે,
   ઊસકા કહા મત તાર;
જુગ જુગ જીવો અજીજોદીન થે,
   પર ઊઠના એકબાર–ચોસર૦

૧૯૧

પા લાગું કરજોરી સ્વામ,
મોસે ખેલો ના હોરી–ટેક.
ગઊઆં ચરાવન મેં નીકસી હું,
   સાસ નનંદકી ચોરી;
સગરી ચુણર રંગમે ન ભીજેવો,
   એટની સુનો બાત મોરી–પા લાગું૦
છીન ઝપટ મોરે હાતસે ઘાઘર,
   જોરસે બઇયાં મરોરી;
દેલ ધરકત હે સાંસ ચહરત રે,
   દેહ કમપત ગોરી ગોરી–પા લાગું૦
અબીર ગુલાલ લપત ગયો મુખપર,
   સારી રંગમે બોરી;
સાસ હજારન ગારી દેગી,
   બાલમ જીતા ન છોરી–પા લાગું૦
ફાગ ખેલકે તુમને રે મોહન,
   કા ગત કીની મોરી;
સીખી મે કનઇઆકી આગે,
   હુંઈ હું થોરી થોરી–પા લાગું૦

૧૯૨

કાંહાનાકું સમજાત ન કોઇ,
અંગીઆ રંગમે ભીજોઇ;
મોરી બ્રીજમે પત ખોઇ–કાંહાનાકુ૦–ટેક૦
આજ સખી હમેં ઘર જોકે,
પ્રીતકે જાનકુ રોઇ;
અબીર ગોલાલ ચરાહવન ખાતર,
મોહ આસુંઓસે ધોઇ;
બદન માટીમે મીલાઇ–કાંહાનાકુ૦
ગરવા બગાઇ એ ગેરાએકે મેહકા,
મોહ પકરા જબ રોઇ;
એજત લીની ગારી દીની,
હમકું જાનકુ ખોઇ:
સખી બીસ ખાએકે સોઇ–કાંહાનાકુ૦
બેઠ બેઠ બ્રીજકે લોકનમે,
કુબરેકા બીષ બોઇ;
યા જો ખબર કુંજને પાઇ,
ધર હમ હાથસે ખોઇ:
નીકશ કર જોગન હોઇ–કાંહાનાકુ૦

૧૯૩

લાજ રખ લે શયામ હમારી,
મે ચેલી હું તેહારી,
જરા દે સમજ કર ગારી–લાજ રખ લે૦ ટેક૦
અબીર ગુલાલ ન મોહ પર ડારો,
ન મારો પીચકારી;

આવી દેહ સબ દેખ પરેગી,
સારી ભીંજાવો ન સારી:
કહેગે લોગ મતવારી—લાજ રખ લે૦
તુમ ચાતુર હોલીકે ખેલઈઆ,
હમ ડરપોક અનારી;
તાક આંખ લગા મનમોહન,
જાઊં તોરે બલહારી;
ન કર મોહે જાનસે યારી—લાજ રખ લે૦
લાખ કહી તુમ એક ન માની,
મીનત કરકે હારી;
યા હો ધરી સયામ તોસે જાકે,
કહુ હકીકત સારી:
કાંહાં જાવેગે ગીરધારી—લાજ રખ લે૦

૧૯૪

જલ જાએ ગુઈઆં એસી હોરી,
બીન સઈઆં દેહ સુલગત મોરી—જલ જાએ૦ ટેક.
ભાગ સોહાગ પીઆ સંગ ભાગો,
સબ ચુરીઆં હમ તોરી;
સુરખ ચુનરીઆં હોરાવન સજની,
તન મન આગ લગોરી—બીન સઈઆં૦
અબીર ગુલાલ મીલાવ ખાકમે,
કેસે ફાગ કેસી હોરી;
આંગનકે બીચ રંગભરી ઘાઘર,
દેવો પટક ભાડજોરી—બીન સઈયાં૦
બીન પીયા મુખપે મારકે થાપર,
ખુબ ગુલાલ મલોરી;

નેનનકી પીચકારી બનાકે,
 આંસુઅન રંગમે બોરી-બીન સઇયાં૦
થક મારી યું હારી હું દીન બીન,
 જેસે કીની હે ચોરી;
કા મુખ લે છાંડ તોએ જાઊં,
 જીઆને આફત તોરી-બીન સઇયાં૦

૧૯૫

હોરી કાહાસોં ખેલ આએ,
નંદ નંદન બ્રીજ મોહન પ્યાર,
લાગત પરમ સોહાએ-હોરી૦ ટેક.
 અધરન અજંન બીન ગુનમાલા,
 નહિ ચીન લખાએ;
 પરશોતમ પ્રભુ વા ગોરીસોં,
 કેસે આવન પાએ—હોરી૦

૧૯૬

એરી હું કાસીસ દેખન જાઊં, સાંવરો
હોરી ખેલત બ્રીજકી ખોરી—એરી હું૦ ટેક.
 ડફ પુંજનકી ગુંઝમાંજ બીચ,
 બાજ રહી બંસી થોરી થોરી;
 એસી મરદંગ પરનકી ભરનપર રહી,
 કત તાળ તાર ઝંકાર ઝુઝકી બીન ખંજરી:
 મહુરકી તાન લેત ચીત ચોરી-એરી હું૦
 અતર ગુલાબ ઓર ચોવા ચંદનકી,
 સુધંદ ફેલ રહી થોરી થોરી;

કરૂપા સખી ગાવત ધંમાર,
ઓર ગારી દેત નીકીનંદ નંદન ભયોરી—એરી૦

૧૯૭

એલીએજું સંમાર હોરી,
નંદ નંદન બ્રીજમોહન પેઆરે,
તુમ સબકે સરદાર—એલીએ૦ ટેક.
કાહુકે મુખ મીડત બરજોરી,
કાહુકો કેસર ભર ડાર;
પરશોતમ પ્રભુ અબ ન બદેગી,
અબ દેંગી ગાર—એલીએ૦

૧૯૮

એક સમે ધન સાંમકે મંદોર સુંદર હોરીકી
હોર જો બાંધરી—એક૦ ટેક.
ચુવેકો કીચ, ફુલેલકો રેલો,
અબીરેકી હાંડી, ગુલાલકો મેહ—એક૦

૧૯૯

કેસે બન આએ,
હોરીમે કીઓ લાલ સલોને
નેનન રેનકે હો જાગો
એધ લછન કેહ દેત હે તેહારે
હોરીકે રસ માતે—આજ તુમ.
સીતલ પાગે ઓર બાલ માહાબર,
નીકે ચીન જનાએ;

લે દરપન મુખ દેખો અબ રંગ,
અલક ગુલાલ મુખ લાગે—આજ૦ તુમ.

૨૦૦

ગુજર જોબનમાતી,
હો હો કહે કહે બોલે—ગુજર૦ ટેક.
રંગકી પીચકારી ભરભર છોરત,
એદી એદી ડોલે—ગુજર૦
અત ઇતિ રાત બરજો નહી માનત,
બતીઆં ઘર ઘર છોલે—ગુજર૦
ગંઠ જોરકી ગંઠ ધારજ પ્રભુ,
ભરૂઆ હોય સો બોલે—ગુજર૦

૨૦૧

નએ હો ખેલાર નએ હો રસીઆ
અનોખેભઇ નઇ ઠકુરાઇ—નએ૦ ટેક.
ભલો બુરો પાછાનત નાથ,
એકહી બાર ચલે હો ઇતિરાઇ—નએ૦
રોકત નાર ગીનત ન બીરાની,
અબહી સો કરન લાગે લંગરાઇ—નએ૦
લે ગુલાલ મુખ મીડોગી હું ફગવા લેઊંગી,
ગુલાલકે પ્રભુસો માધો કાહા કરત બરાઇ—નએ૦

૨૦૨

ડફ મરૂદંગ બજાવે ગાવે રંગ ભરી
તાનન સંગ ધમાર—ડફ૦ ટેક.

સદા રંગ હાથ ન લીએ ગુલલવા સીતાર
તમુનાર તુરહી નફીરી બીન ખંજરી
મીલે એક સુરસબ ગોઆલ
ગાવત હે ઓર સોહે ગલે હાર-ડફ૦

૨૦૩

હોંશનાયક ખેલાર હોરીકી
કરી લીએ ડફ હે બજાવે હો-ટેક.
પાન ખાત મુખ ચમકત ચોપે,
સોર માંગ દીએ રોરીકી—હોંશ૦
રાતો સો લેહેગા, પીરો સોંડ દીઆ,
કાહા કહુ છબ વા ગોરીકી—હોંશ૦
નીકી કબજો રહી કુચ ઉપર,
ઓર કસ ગાંઠ દીએ દોરીકી—હોંશ૦

૨૦૪

છાંડ દે હો હોરી—મોહન, છાંડ દે૦ ટેક૦
ચોવા ચંદન ઓર અરગજા,
કેસરકી પીચકારી—મોહન૦

૨૦૫

નનદીઆં હોરી-ખેલન દે, રે નનદીઆં૦ ટેક.
કોનગલ યારે ઉધમ પારત
મોપર સહી ન પરેરી—રે નનદીઆં૦
જોઈ કહેગી સોઇ કરુંગી,
ફાગનમે જસ લેરી—રે નનદીઆં૦

આનંદ ઘનકુ રીઝે ભીઝે હુ,
ઈહિ મેરે જીઅ હેરી—રે નનદીઆં૦

૨૦૬

કેસે હોરી, ખેલત હે નવરંગી લાલ,
 શ્રીજ ગોવાલનસું ચલ ભઈ હસંત ખેલત ભરજોરી—
કેસે૦ ટેક

આંન અચાંનક બઈઆં મરોરી,
નીપત અંગીઆં કનચુકી ફારી.
દારપત ઘુંગતકી મુખ મરોરી—કેસે૦

૨૦૭

જાની જાની અનુકે હોરી,
છલબલ કરત ફીરત
વાહુ પર તું નથકી બેસર તોરી—જાની૦ ટેક.
લે ગુલાલ પીચકારન મારી,
ફેંત પકર કરજોરી—જાની૦

૨૦૮

અબ મેરો જી કમપત હે
યા હોરીકે તરાસ—અબ૦ ટેક.
ઘર તેં નીકસ વો દુબર ભયોરી મેરો,
એક ગામકો બાસ—અબ૦
ઘરણી રેહત હે સબહી લુગાઈ,
મોએ દેખો કબહું ઊન પાસ—અબ૦
યાહી સકુચ મે ઘરણી રહત,
તાપે બોલી ડારત નનદી સાસ—અબ૦

૨૦૯

રંગ ભીજન લાગે મથુરાકિ લોક-રંગ ભીજન૦ ટેક.
કાઉકિ સીસપે સુરંગ ચુનરી,
કાઉ કેસરીઆ પાગ—રંગ ભીજન૦
કાહુ કર કંચન પીચકારી,
સબ મીલ ગાવત ગારી ફાગ-રંગ ભાજન૦
દઈઆં સખી હોરીકિ ખેલમે,
નીપટ ભીંજી બરે બાગ-રંગ ભીજત૦

૨૧૦

હેજુ દુર દુર આવત,
ગારી મુખ ગાવત,
અનોખે હોરીકિ ખેલાર નએ હો-ટેક.
ડફહી બજાવત, નૈનન નચાવત,
સેનનમે ઊપચાર-નએ હો૦
રોકત નાર રંગ ભર મસકત
તુમ તો મદમાતે ભએ હો-નએ હો૦
ધોધીકિ પરજુ ય ન બુજીએ
ફાગુનમે બટમાર કહે હો-નએ હો૦

૨૧૧

જો હું ખેલન આઊં હોરી
જો મો કોન ભરો—ટેક.
સાસ નનદકે દર દરપત રહો તોઊ દુરી,
ખેલન આઊં હોરી
એસે તુમહુ ડરો
તુમતો મોરાર મેરી બઈઆં ગએ હો

આહો બસન રંગેઓ આહો તબહુ કાહો કરો
મેનકે પ્રભુકો જો હું પતીઆંઉતો
મા સીર હાત ધરો.

૨૧૨

હોરી ખેલત હે આજ નંદ નંદન
બ્રીખ ભાન સનદન—ટેક.
એક ગાવત, એક મરૂદંગ બજાવત
એક નાચત દે દે તાલ માન.
અબીર ગુલાલ ઊરાવત જોરે
બ્રીજ કુંજન ધુમ મચાંએ રહીએ;
હઇઆતકે પ્રભુકી છબ કહીને
જાત મોસુ વાર વાર હે મોહે પ્રાન બદન.

૨૧૩

બાલમ તમ ઓર ઝટકાહે
હોજી હમસું સુન સુન સીખ પરાએ—બાલમ૦ ટેક.
માહા ગેઆની બરેહે હમસું
કરત હે નીથુરાઇ;
જાંહાં બાલમ બેઠા સોઈ ઘર અપનો
પ્રીત કરી દુખ પાઈ—બાલમ૦

૨૧૪

બાલમ તુમ કાહેકુ આવત હો હમસું હીલમીલ,
છતીઆં સેવત પરાઈ—ટેક.
કરસુ કર મીચે અંખીઆં ભર લીની
સબ સોતન મીલ જાએ—બાલમ તુમ૦

૨૧૫

મોરી અંગીઆં હાત ન લાવ,
તમ કનઈઆ બાન પરી રે-મોરી૦ ટેક.
સુન પાવેગી મોરી પાર પરોસન,
સબ મીલ કરત ચવાવ—મોરી૦

૨૧૬

આજ બ્રીજ ધુમ મચાઇ હે કનઈઆ,
બદુગોવાએ સોજએ દેખ આવે બચકે-ટેક.
જાએ પકરત તાએ ભુજ ભરમ,
સકત છુપકે ગઇ હોં ભાજ-આજ૦
કેસરકી પીચકારી ભર ભર માંરત
અંગ ન આવત લાજ
મેનકે પરભુકો કાંહાં બીગરેગો
જો તનઢીકો સરતાજ—આજ૦

૨૧૭

આજ બ્રીજ ધુમ મચી હે, હો હો હોરી આજ-ટેક.
અતર ગુલાલ ઓર અરગજાસો
સબ ગોકુલ ગલીએ રચી હે-આજ૦

૨૧૮

નાર ગારી દે ગાવે માહી
હોહો હોરી આએ૭—નાર૦ ટેક.
સાંજ ભઈ કાજર લે આઈ
પકર મોહન જુકી આંખ અંજાઈ—હો હો હોરી૦

મનમોહન બાંસરીએ બજાઇ,
શ્રવન સુનત સબ સખી ઊઠ ધાઈ–હો હો હોરી૦
ધોધીકે પ્રભુ જબ છુટોગે,
ફગવા દેઊંગી કુવર કનાઇ–હો હો હોરી૦

૨૧૯

હોરી ખેલત શયામા શામ રસીક
દોઉ બીંદ્રાબન રસકેલ કુંજ.
અબીર ગુલાલ ઊરાવત આવત
આનંદ ભર લુટત સુખ પુંજ.
સીતલમંદ સુધંદ પવન બહે
માનત નાઈ ભવરા લોભી
દોઉ નેન હેત જુલકર ન પરસપર બેહેરત
નીરખ મદન ભયો બીદીત લુંજ.

૨૨૦

કાંહાંનસો કોન કહે આલીરી,
મોરહી નામ લે ગાવત દોલે–કાંહાંન૦ ટેક.
કામકી દોદી બસંત લીએ દુજે હોરી,
નીસંક હે લાજકુ ખોલે—કાંહાંન૦
કેસેં રહે કુલકાંન યા બ્રીજમે
જોઈ ચાહે સોઈ દુરજંન બોલે–કાંહાંન૦
ભર પીચકારી મુખપર મારી
ગુલાબકો પ્રભુ દેખો
માધોસેન કરે દ્રગ લોલે—કાંહાંનસે૦

૨૨૧

ગાવન ગા ચુકે ઓ હોરી હો રહી—ગાયન૦ ટેક.
આવન કહે ગયે હજુવની આયે,
મેં બેરાગન ભઈ રે—ગાવન૦

૨૨૨

યા બીજબાલા મોહે ખયાલ પરો,
મે કેસેકે નીકસ પાઉંગી—યા બીજબાલા૦ ટેક.
રાણી હું મે રાજ કુંવરકી,
ચાહું તો પકર મંગા દેઉંગી—યા બીજબાલા૦

૨૨૩

મનમોહન રીઝે વારરી,
તેરે નેન સલુને—મનમોહન૦ ટેક.
તું અલબેલી અનગામકીરી
અબ આઇકો નરી—તેરે નેન૦
તુજન દેહરી, પાહી દે અબ દગ જન ભએ,
ગુન અબકી હોરી તેરી બગકુમે,
કીતીઅંક કોટ કહુનરી—તેરે નેન૦
કાજર તીલખ તમુર અધરસ.
ઉન બીન સહીલાન ચંદ્ર રાખી ભજ
બાલ કરશન પ્રભુ મન ભાવે કોનરી—તેરે નેન૦

૨૨૪

કા રે કાહાના મોરી કરહી મરોરી;
કરરર કરકે ગઈ છોરી—હોજી લાલ કા રે૦ ટેક.

કા રે કરક ગઈ, મોરી અંગીઆં મસક ગઈ
કોન ગામકો રહીશ દઈ, મોરે જોબન સસક ગયો–કારે૦

૨૨૫

રંગ ભીને હોરી હો,
એલે રંગ સામસે—રંગ૦ ટેક.
ગંગા જમનાકે બીચ બસે તલવારીઆં,
ચુન રે બીન રે બાલ સદા મતવાલીઆં–રંગ૦
કાચી કેરી મત તોર, તુટેગી ડારીઆં
સનેહસે દોસતી મીલાવ, સદા ગુનગારીઆં–રંગ૦

૨૨૬

જાની પીયા રેની લાલ હો મોહે નીંદ ન આવે,
મરોરી ડાલે—જાની પીયા૦ ટેક
જેતે દુખ મોરે જીઆમે હો,
ઓતે રેનાકે તારે,
આધી રાત પપઇઆ હો
પીયુ પીયુકે પોકારે—જાની પીયા૦
હમ જાનત પીયા આપ હો,
મોહે ગરેહુ લગાય સમજાય હો,
સમજે નહી લાલ અપનો ગરજકો,
પીયુ યાર યાર હો—જાની પીયા૦

૨૨૭

બનરા રાજ દુલાર હો
મનમોહન પીયા—બનરા૦ ટેક.
બનરીઓ તેંદી સોહાગન પુરી,
બનરા ચંદ ઊજાલ—બનરા૦

૨૨૮

બાંકો છેલ ગુમાની મોહનરે—બાંકો છેલ૦ ટેક.

દધ મોરા ખાયો મટુકીઆં ફોરી
બીજ જસોદા અપને બીરનકુ
મુખપર ઊમગે નીશાની—મોહનરે. બાંકો છેલ૦

૨૨૯

ચશમોદિ બીચ ગુલાલ પાયા મેડો—ચશમોદિ૦ ટેક.

એશી હોરી ન ખેલીએ હમસંગ
નંદ દેની ગુલાલ—ચશમોદિ૦
કેસરદી પીચકારી ભરભર
અંખયન બીચ ડારતહે બેઆલ;
આનંદ ઘંન પીઆ હોરીકે ખેલમે
કર દીની બેહાલ—ચશમોદિ૦

૨૩૦

કાંહાં ખેલ આએ લાલ હોરી
એસી ચતર કોન નાર—કાંહાં૦ ટેક.

કેસરસો રંગ ભીને બાગે
અતર અરગજા સમાર—કાંહાં૦
રંગ મંગી અંખીઆં ઝુકી જાત હે,
બીન ગુન સોહત ગલે બીચ હાર;
કીરપા સખી ઇનસો ન બોલીએ,
ઓંકત ઘર ઘર દુઆર—કાંહાં૦

૨૩૧

હાજર ખેલછઆં કાહ્નાં હોરી
રંગ પેઆરી—હાજર૦ ટેક.
શામ સુંદર સુંદર સંગ નારી
દરશન દેખતી હું બલહારી—હાજર૦

૨૩૨

બીંદ્રાબન ચંદ ખેલે ફાગ,
અનુરાગ ભરે મોરલી અધેક છબ
છાજે કોટ મારતે—બીંદ્રાબન૦ ટેક.
આઇ બ્રીજગોરી કોરી ભરે હે,
પીચકારી લે લે આઇ;
બીયાકે સનમુખ ધાઇ,
ટક ટક માતર રહી ન સમારેકે—બીંદ્રાબન૦
અતર અરગજા છીરકટ ગુલાબેકો
પ્રભુ માધો સું જાન
જાન અત સુખ મારતે—બીંદ્રાબન૦

૨૩૩

અબ હું કાહા કરોરી કેસી રહો
કુલ કાન યા બ્રીજમે માઇ—અબ૦ ટેક.
એક જોબન મદ છકેઓડી રેહત
દુજે નીડર કરનકુ હોરી આઇ—અબ૦
નએ જોબન સુંદર નારીનકો
પકર કરત મંન ભાઇ—અબ૦
ગુલાબકે પ્રભુ મનોહર માધો
રસકી ધુમ મચાઇ—અબ૦

૨૩૪

રંગભર ભીંજઈ ભીંજઈ એરી નીપટ હો કહા
કહો તોસોં વાકી બાત—રંગભર૦ ટેક.
આએ અચાનક ગયો કહું તે ઘેરલઈ મોએ અરી
કરી સીતલ સબ ગાત—રંગભર૦
ભર ગોલાલ મુઠી મેરી અંખીઅન મસલ ગયો.
ફીર બોલત બાત—રંગભર૦
દયા સખી હોરીકે ખ્યાલમેં લીપટ ગઈ હું
જયું બનબેલી પાંત—રંગભર૦

૨૩૫

હોરી ખેલીએ ગોઆલ લાલન સંગ.
એક દસિ રાધા લીએ
નવ સત શાજત બાજે; હો હો હો—હોરી૦ ટેક.
કર બીના શ્રી મંડલ અમરૂત કુંદ લીએ
આઊદ અદઊત ઊપંગ ચંગ
બાજત મરૂદંગ તાલ
સોહન કલસન આઊત માલ,
ઊડાવત અબીર ગુલાલ,
ઝક ઝોર દોરધાય કરત હે ખ્યાલ,
નેન સું નેન મીલાવત
ભાય ધનક ધર રસાલ,
રાગ રંગ સેત સેત ગોઆલન
ગાઓ ગારી સું સું ધાલ હો હો હો—હોરી૦

૨૩૬

હો હો કર ફાગ એલે પારવતી
એકલંગજુ મીલ અતીઅન ઘંનસુ રંગ
કર ભર ભર કર—ટેક.
એક ઇશ ગંગ તુરંગ પીચકારી
કેસર મરગ મદ ગોલાલ લાલ,
સેત ભભુત ઘંનસારસુ મીલ બાઘંમબર
કાછુની કાછે તાન દવની
નીરત કરત એક કર કત એક સીરપર.
મીરદંગ બીન પેનાક સપત સુરત સુર
મોરન સાધે તાલ ઘુઘરૂ
રૂમ ઝુમક દમરૂ બાજત કર જે જે કરત સોર
નર મુની બ્રહ્મા બીનશુ ત્રીદેવ
સંતત સપત સોહી રએઆ કરત
રાણા સીંગ સેવકપર.

૨૩૭

આજ સોહાગની રાત
પીઆ સંગ જાગી જાએ—આજ૦ ટેક.
મનમો મેરો બસ કરકે
હું જાત નીપત ગંવાર,
એલત ચોંક પરી ત્રીઆ મંનમે
કાહાસે કરૂ, સમજાએ—આજ૦

૨૩૮

માહીરી મોહન માધો રંગીલી
પીઆ સંગ નીત ઊઠ એલે હોરી–માહીરી૦ ટેક.
એક ગાવત એક મરદંગ બજાવત

આપ લે કર બીન બજાવત
સંગ લીએ રાધા માધુ ઓીજીકે બીહારી—મોહીરી૦

૨૩૯

હોરી ખેલ કાંહાં તુમ આએ
રસીક સામ રે રંગ ભીને—હોરી ખેલ૦ ટેક.
ફેંક ગુલાલ અબીરકી ઝોરી,
કનક પીચકારી કર લીએ—હોરી ખેલ૦
પલક પીક અધરનપર અનજન
બીન ગુન રાજત હારહીયે,
પરશોતમ પ્રભુ હમસો ન છુપાઓ
હોત કાહા અબ હસ દીએ—હોરી ખેલ૦

૨૪૦

આજ બ્રીજમે ગોરી હસાઇ,
અધરામત લે લે છકાઈ—આજ૦ ટેક.
અતર અરગજા કુંદ કેસર ધન બરસાઈ,
સખા સંગ લીએ પરેમસુ રાગ હોરી બેહકાઇ—આ૦
નેન દેલાઈ, ફગવા મચાઈ,
મંન ઊમંગ જગકાઈ,
આનંદ પ્રભુ પરેમ હોરીમે
ગોરી સંગ છબ છુપાઈ—આજ૦

૨૪૧

એતમે સખા સંગ મનમોહન
કર લીએ ડફ્ડી બજાવે હો—ટેક.
ઈત બ્રખભાન લલી સંગ લીએ

રાગ હોરીકો ગાવે હો.
દોઉ ઓરદબરેહો રંગ પરસપર
ઉમદ ઉમંગ કર ધાવે હો.
સુરદાસ પરભુ હોરીકે ખેલમે
સખીઅનકો સીર નાવે હો.

૨૪૨

યાર કનઇઆ મે તોસે કીની યારી વે—યાર૦ ટેક.
ગતીઆ દોર દે દઈ જમનામે
તા પરકુંદ પરે ઓ
કાલંદરીમે નાથ જો નાચે
ઊપર નરદ કરઇઆ વે—યાર૦
બીપત પરે કોઈ કામ ન આવે
માત પીતા સુખ ભઇઆ,
બીપતમે તું જ બીના નહી દુજે,
દુબત પાર લગાઇઆ વે—યાર૦

૨૪૩

મોએ જાનું બેરન બાસરી—મોએ જાનું૦ ટેક૦.
અંખીઆં એક મોરી જાત સખીરી
નેનન મારી તેરી છુરી ચંરી
ચંદ ચકોર સબાર પરી હે ;
તુતો ભજ લે રામા હરી,
ગોવીંદ હરી—મોએ જાનું૦

૨૪૪

મે જો બેહીરી માત પીતાસુ—મે જો બેહીરી૦ ટેક.
એસે મે દુતી અચાનક આઈ,
ચલોઇ બેગ ચલોઇ તુમ સુંદર,

બેગી સુજાન બોલાઈ,
કોન સુજાન સુનો નહી કાહુનાં,
મે બાવરી કચુ બીજીઆ ખાઈ,
ઈન દુતી કપુતીકો પુત મરો,
જીને પાણીમે આગ લગાઈ–મે જો બેહીરી૰

૨૪૫

મતવાલો મોતી બેસરકો,
નઠવાલો મોતી બેસરકો-મતવાલો–ટેક.
અનીહાંરે બવરીઆં પાન ખાએ,
પીલી ભઈ વાકો રંગ બનો હુર–કેસરકો મતવાલો૰
અનીહાંરે બવરીઆં પાઊકે ધુઘરૂ,
જોર બજે જેસો બાજે ઠકોરો નોબતકો–મતવાલો૰
અનીહાંરે બવરીઆં ગલે બીચ માલા તુલસીકી,
જીન નામ લીઓ પરમેશવરકો–મતવાલો૰

૨૪૬

રોક રહો તે મેરો મગ હરીઆ,
કોનકે લગરવા, ઢીત કનરવા,
જાનન દે ઘર અપને આલી,
મોહે દેખત સઘન સઘરો જગવા–રોક૰ ટેક.
જીત જલ જમના જાઊં જલ ભરને,
જીત દેખું ઠાદો આગનવા,
કહ ન જાત આલી યાકી ગત મોપે,
બીન ફાગન માગે ફગવા–રોક૰

૨૪૭

નહી પાહુની યારી તુ ઓર આઈ,
ફાગુનહી મનાએ—નઈ૦ ટેક.
કાલ કાહનકી દીસત પરીરી,
આજ મારતે ધુમ ચંદ રાત—નઈ૦
ભરભર મતકા કેસર ઘોરતે,
લે લે અબીર ગુલાલ જમાત
સુર શામસો હોરી ખેલેગી,
હમસોં ડર કાહે ઘતરાત—નઈ૦

૨૪૮

થે તો કીઆં હોરી ખેલે મારા કાહાંનજી—ટેક.
ઓરકે દુખસે મારો આંખાં ભુકાં
મેરો જીપરા ખરા રે,
એસી કોનસે થાંસી હાંસી
મારામેરી કાંહાંનજી.
આથ પાહાર અમલાસે માતો હે લાંદે
તો ડોલોજી આનંદ ઘનસુ મોએકુ આવે,
કોઈ ગારી દેઓ મારા કાંહાંનજી.

૨૪૯

હેરી દઈઆં કાહે કરૂ કીત જાઉં
સખીરી ફુલન સેકુમલાઇ—ટેક.
બાબલને જદ બેડા રચયો હે
બર બાલકમે સાંની,
હેરી દઈઆં માત પીતા દોઉ અપની ગરજકે.
મોરી બાત ન જાની

સસરો હમારો હેસીઆં બારસકો,
સાસ હમારી ભોરી,
હેરી દઈઆં કંથ હમારો પાલન ઝુલત હે.
હમડી જુલાવનહારી.

૨૫૦

એ ડફ બાજે છેલાકે
મનમોહન રસીઆ નાગરકે
વા જુલમીઓ ગુનગારકે
સુન સુન ધુન છીઅ અંકુલાય
દઈ કાહાકી જેરી અરી હેલી.
આવતહી એ ઉમંગ
નીસ જોબન કા પર રોકીઓ જાએ દઈ.
ઈત ગુરજંનકી લાજ કરત હો
ધર નસકુ દેહર પાએ સખી
અબ હોએ સો હુજો
મીલો ઘનશામ ધાએ સખી.

૨૫૧

ના ખેલું ના ખેલું ના ખેલુરી,
એસી હોરી પીયા સંગ ના ખેલું—ટેક.
બાલાપનમેં ખેલ ગુમાયો,
ભર જવાનીમે સો રહી;
ચોંક પરી જબ લગી રે સોચને,
નીંદ ચેન સબ ખોહી,
અબ કા મુખ બતલાઉં પીઆકુ.
ફાગનકી રૂત થોરી—પીઆ સંગ.

૨૫૨

યહ મોહન લાગોઈ આવે,
કોઈ સખી સમજાવો
હું તરની કોઉ ઓર ન બીજમે—ટેક.
હોત ચવાવત દગર બગરમે
પાર પરોશન મોકુ ટોકત
મોએ ન દોષ, દોષ ઈનિ નેનનમે
કાજર છાંડેઓ ઈનિ છોહન,
કાહારી કરેગી સાસ નનદીઆં
દેરાની જેઠાની સો મોહે સોહન,
સુરકે પ્રભુસો યો જાય કહીઓ;
અબકે ફાગ મોહી સંગ મોહન લગોઈ આવે.

૨૫૩

એ દઉ ખેલે હોરીરે,
હોરી હોરી બરજોરી—એ દઉ ખેલ૦ ટેક.
નંદ નંદન બીજ ચંદ સાવરો,
શ્રી બ્રીખભાંનકી સોરી;
છીરકત રંગ રંગ હુલ સહીએ,
હરકત નીરખત સબ મુખ મરોરી,
ચલો ચીત ઓ કીન ગોરી—એ દઉ ખેલ૦
ભુજ ભર ભેટ સકુચ ગુરજંનકી,
મીલ ફીર જાત છુપેઓરી;
છુતી અલક કુંદલસો ઉરજી,
બેસર પ્રીત પીછોરી;
ચલો સુર ગાવે ગોરી—એ દઉ ખેલ૦
ધન બીંદ્રાબીન, ધન શ્રીગોકુલ,

જાંહાં જાંહાં ફાગ મચયોરી;
સીરસ સારસ રંગ રીઝવા પ્રીજપે,
વારૂ એકુંઠકી શેરી:
જોર તીનકાસી તોરી—એ દઊ એલ૦
કર કંકન કંચન પીચકારી
લે લે અટાર દોરી;
પરમાનંદ રૂપરસ ભીને,
અબીર લીએ ભરઝોરી,
ચાલો ચીત વાંહાંકી ધરોરી—એ દઊ એલ૦

૨૫૪

એરી હમસો ના બનેરી—એરી૦ ટેક.
જલકી પ્રીત કાહા કરે,
જો આવે રે સલોને;
એરી એહો લછન બાત,
નહી માનત કોટ સુધંદ ભરે—એરી હમસો૦
મોરો કહો કછુ માનત નાહી,
કેતો સમજાઊં નહી સમજેરે;
હેરી જા દીનસે બીછરે રઘુનદંન,
તા દીનસે સુખ સોઈ લરજે રે—એરી હમ૦

૨૫૫

નાનકરા નંદીજીના છઈઆ રે,
તું છાંડદે મોરી બઈઆં—નાનકરા૦ ટેક.
રોએ રોએ અંખીઆં લાલ કરૂંગી,
નીર ભરૂં ગીરધારી;
બીંદ્રાબીનકી કુંજ ગલનમે,
મેં જાએ દઈરઆ રે પોકારૂંગી—નાનકરા૦

૨૫૬

લાજકી મારી મે કેહ ન શકત
મોરી ભરો હો રંગસે સુંદરીઆં–લાજકી૦ ટેક.

લોક લુગાઇ ચવાઇ કરત હે,
બેરન હમારે લગાઇઆં;
શાહ અકબર પીઆ હોરી જો ખેલે,
બેગી લીજો ખબરીઆં—લાજકી૦

૨૫૭

અબ કેસે ખેલું ફાગ લોકો ભીગો નેનો–અબ૦ ટેક.

એલે પારકી લાકરી રે,
પેલે પારકી આગ;
દેખો રે યારો મે જલું,
એ પુત પરાએકી લાજ–અબ કેસે ખેલું૦

૨૫૮

તેરી હેરી ખેલન મે ટોના,
મે તો નહી આઉં શામ સલોના–તેરી હોરી૦ ટેક.

તુને એસો ફાગ મચાયો,
મેઘ દુલો બેહાને આયો
સાચી પ્રીત લગી હો પેઆરેસે,
દઇઆ પારસ મીલ ગયો સોના–તેરી૦
લાગ ગઈ તબ લાજ કાહેકી,
તેરી હોની થી સો હોના,
તુમ સુનીઓ નનદ જેઠાના–તેરી૦

૨૫૯

કાનહ જુકાહા દાગે મોંકો દેખી એસી નીકીનાર
નખ સીખ ઠીક ચંદર જેસો મુખ
બાકો કુચ માનો જઇસે અનાર
વેરકી હઈ થોરી ઊમંગકી હઈ પૂરી
બીશસી કરી જયોં કચનાર.
મતકી ચાતુર જયો પરખકી
પારખી તુમ હુંસો સરસ સુનાર.

૨૬૦

એરી મોસુ હોરી ખેલન આએ
સોઆમ સુંદર નંદલાલ.
અબીર ગુલાલકી ભોરી ભરતીર
ડારત રંગર ગુલાલ
કેસર રંગ પીચકારી છોરકત
ડાર પરેમકો જાલ,
કરશણાનંદ રંગમે ભીંજેહ,
ફગુવા લએ બરજલાલ.

૨૬૧

સખી મેરે શયામનેં ધુમ મચાઈ,
યા આંગમે કોઊ નીકસ ન પાવેં પીચકારી નરમ છાઇ.
જનમી જો અનાર ગવાવી,
કરલાઈ કુમલાઇ જાત નાર;
ફુલ સીહોત હઈ ચતુરંનારે
કાંહ જાને નાજુક નાર કીસાર.
તોરી ગારી મોહે પેઆરી લગતુ હઇ

નીકસ ગઈ સુંદર મુખતે;
ચંદરમુખી મૃગલોચની કામની,
એસે દીપત ચંદાકી ઝલકતેં.
વેસરમેં મોતીયનકી જલક ચંદાકી,
ચમક સોહત પેઆરી.

૨૬૨

સંતો એસો હોરી સમાજ,
જગમેં માચ રહી હે ધમાર.
દંફ કપટની એકર મેડમે
ઓર રબાબોં કર દે તાર;
પાંચ પચીસ લીએ સંગ અબલા,
હસી હસી મીલી ગાવત ગારી.
ગ્યાનકો રંગ ધ્યાન પીચકારી,
હંસ હંસ નાચરંગ દો ડાર;
કહે કવી સુનો ભાઈ સાધો,
જગમે એસો સંભાર.

૨૬૩

નાગર હે કીઆ પોરૂ પોહેરી,
હારીયો નુહારો તરેમી કોયે માનો ચુરી.
ચોએ દેહકા ગુપુન કરેં,
રાગનારી પાઇયે બરજોરી;
કોરે કહિ નીવિદન ફેરી,
દેવોં માનકજો નાડી એ મુત હોરી.

૨૬૪

સાવરે હો કાનહા રંગ ભર દીનો,
બસન હમારો રે.

ઓચક આય જકજોરી મઇ,
કુલ પક જપક ગહી હાંડ દઈ કુલ કાન.
રંગડાર દઈ પીચકારી કાન,
આઇસે અનોએ એલારી બનબારીને.
સાલુ સુ રંગકુ સુમી અંગીઆં,
ભીજ ગઈ રંગ સારીકા.
મસતી ફાગુણકી કીજીએ,
જીઓાં ચાલ ચલત ગજ હસતી.
ગુલાબ અતર ચોવા ચંદન,
મુખ મલીજા નેન પાવેનાર દુર ખીસતી.

૨૬૫

બરજયોં માને નહીન નાર,
હોરી એલત સબ દવાર દવાર.
તજતબીન મુરદંગ જાંજ ડફ,
ઓર સાજ કરી તાર;
દેદેતાર ગાર ગાવત હે રહી નહી કાહું સંભાર.
ડફકી ધુનધુંકાર.
દએ રંગ ડાર મોપે,
મોહન મદન ગોપાલ;
નીખ સીખ અંગ રંગમે વોરી,
મારી કેસર પીચકારી.

૨૬૬

માર ચલા પીચકારી મોરે
નેનકે ઊપર ભર પીચકારી.
મોરે મુખપર મારી,
ભીજ ગઈ તન સારી,

યોવનો ધુમ મચ્યાઇ સખી મેરે,
જો કોઊ પકરત બાંહ લાગન,
મેં દેતી મે રામ દુહાઇ.

૨૬૭

સુરખ ચુનરીઆં રંગવદ પીયા.
મોકો ચોવા ચંદન ઓર અરગજો કેસર રંગ ભારી.
કાહેકુ પરીત લગવત હોરી,
ખેલત તોહે અવવત લજી.
એક તોરહી કર હેં યાકી પાતર,
ઉમંગે યોવન બાસતા બતરી.

૨૬૮

તા દીન રંગ ભયે હું જા દીન,
પીયાકો મે દેખન પઇહું.
જોગન હોકે મેં બનબન ડોલું,
અંગભુ રમત રમી હું.
બાલકીગલ સેલી વનઇહું,
લેવક જપક ગર લઇહું.
પીય મોરા મેં પીયકી સજની,
પીયપર જીયરા મઇહુ.

૨૬૯

સખી નેનાસે નેના મીલાય રહી,
સેંનામે ફાગુવા મનાય રહી.
નાસીક અંગીયાં જાલી કુરતી છતીયનસોં,
છતીયા જુડાય રહી.

અલબેલી અકેલી પીયાસો ખેલ હોરી,
રંદાવનકી કુંજ ગલી.
સાલુર સરકું સુમી આંગીઆં,
ઓર રંગ મેહેર લીમેલી.

૨૭૦

હોરી ખેલે યોવન મદમાતી,
ઘન સાંબરેને બીન બજાઇરી.
બરીજકી સખી સબ દુર નીકસ ગઈ,
ગોકુલ ધુમ મચાઇ.
રાધા રૂખમન ઓર સત ભામા,
કુબજા ખેલ ખેલાઈ.
કનઇઆં મોપે રંગ ન ડારો,
મેં તો આપહી રંગમે બોરી.
બરજકી સખી સબ બન બન આઈ,
હમહીપે રંગ મારી.
ભર પીચકારી મુખપર મારી,
ભીંજગઈ રંગ સારી.
બરજ રહી બરજો નહી માને,
એસે ઢીઠ બનવારી.
રસીક છેલ બરજકુંજ બીહારી,
હા હા કરે મેં હારી કનઇ.

૨૭૧

જાત કહાં હો આજ બોરી,
જાન નપેહો.
સાસ કેતીર છેલ નહી માને,
ગારી દેત વનાય.

એંચત ચીર શયામ નહી માનત,
મુરલી દેહે બજાય.
ફાગુનકે દીન ચાર,
મોર પાય કામનાયલે.
રૂપ યોવનકો ગુમાન કરીએ,
વીતી જાત વહારઓ.
પીય ચાતુર તું નીપટ અનારી,
પીય ચરણુના ચાંત ધાર.
કૃષ્ણાનંદ મેં રંગ રીસ હાગન,
લોક લાજ તજ ડાર.

२७२

મેરો હરબા ચુમી ચુમી જાય હોરી,
મેંના ખેલુંગી ફાગ.
અચશા પકર મેરો સબ રસ લીનો,
નેક ન આઇ લાચ હોરી મેના.
ના સર પીયસોં હોરી ખેલો,
ઘર ઘર તેરો ભાગ હો.
મોરે ગર બાલગ લગ જાયે કાનહા,
મેં ખેલા તો સોં ફાગ વહીઆ.
મરોર તે કુચ મુખ પીડત ગનસે ન મીલાયકી.

२७३

મોરે નેન બાલગ લગ જાય,
સખી મેં કેસે ખેલું હોરી.
મનમોહન મન રસ વશ કર લીનો,
મેરે મનવાને પગ પગ જાય.

પીચકારી મોપર મારી,
લલી ઘેર ઘેર ગોરત સારી.
આપનેરી અપને મંદરસે નીકસી,
કોઈ સાંવરી કોઈ ગોરી લાલ ઘે.

૨૭૪

કાવકે બરજકો ઈજારદાર મેરી,
અંગીયાં કર દીની તાર તાર.
મેરોઈ રંગ મેરી પીચકારી,
મોહી ભીજાવત વાર વાર.
ચીતે ફાગુણ ગાવત ગારી,
ભગવત ભજન વીસાર વીસારી.
હો હો કરત હલાક દીવસ નીસી,
ઘર ઘર ફીરત હે રતનારી.
નાચત ગાવત તાલ બજાવત,
તરાંહ તરાંહકે ભેખ સુધારી.
અશુભ અનેક બનાય બીબધ બીધી,
મુખસે કહી સપેતી ડારી.
લે લે ધુરી ઉડાવત ધાવત મદમાતે,
નહી ટારટ તેટારી.
નગન ગાત નહી હોશ વસનકે,
હંસત હસાવત લાગ ન ગારી.
દેખત લાખન પુરજન રીપુજન માગત ફાગુણ
હાત કસી ચોરી કરી જન કોતત ડોરત,
છાતી પીટત હોરી જારી.
લછમીપતી નહી મીલે લાભ,
કછુ ના હક હીનર ભરે કુચારી ભગ.

૨૭૫

હોરી બા મા હમ્એ આમદ,
વ બવહારા મંદ.
મેપાશ બરઆર જે ખુબાં,
અતર આબીર ગુલાલ રા.
રંગ આમેજ બખુબી કરદંમયે,
ગુલે રૂએ લાલરા.
અજમ એનાવ વરૂ મંદેકીમો
શમે અજબ કીનારાંમદ.

૨૭૬

તુમને ગુલ સનમમ મચાઈ,
હોરી ગુલતુસ બે બાર હમે બે તેરી બનઆઇ—હોરી.
અબ ગુલાલ ઉડતાહે,
ઓર રંગકી પડતી;
કુહાર જીસ તરફ દેખતે હે,
અવર સીલી છાઇ—હોરી૦
કુમકુમા બાજી હે ઓર એલે હે,
મસત મગન પીઆરેકા;
ખુબ તેરે દીલકો ખુશ શરાઇહે—હોરી૦
યહ મજે હમને જો દેખે પીઆરેકો,
યહાં આકરદ ખુબ સા ખુશ હુવા,
દીલ આહ કયા ભાઈ—હોરી૦
બુલબુલ ચહચહે કરે કુમરીયાં મસત,
ફીર ફુલ ફુલ જુમ રહે,
હાય કયા આઈ—હોરી૦

૨૭૭

આયા ફાગુણકા મહીના હોરી
સબ ગાય રહે કોઈ બીન,
ઓર ચંગ મરૂદંગ બજાય રહે.
કોઉ કુમકુમા ઊડે,
ગુલાલ ધુમડ ઊડાય રહે
કોઇ કોઈ નાચનાચ સંગીત,
ભાવ દેખાય રહે.
ઇસક રંગરંગકે હોરી,
ધુમ મચાય રહે.

૨૭૮

લાલ તેરી બલીહારી,
પીઆરી માનત કીજે.
સેશ બીહાય ધાય,
હીય સોલગ અધર સુધારસ પીને.
મોઉજ સરોજ ભરે હરહાં હીયરા,
હીયરા ધર લીજે.
ભાગનસે ફાગુન પીય પાયો,
જન રામલલા સુખ દીજે.
પીયા આતુર તું નીપટ અયાની,
લાજ સકુચ તજ ડાર.

૨૭૯

પીયા વીદેશ મેં તો ભઈ હું વાવરી,
કાસંગ એલો મેં હોરી.
નીશીદીન તરફ તબીતત જાત હે કારી,
ભઇ રંગ ગોરી.

રંગ ભરી મારી પીચકારી રે,
મારે હોરી કે એલાઇઆ.
અબીર ગુલાલ કુમકુમા મારત,
હમદમ મેપે તુમ વારી દેમો.
ગોરી કુંજ ભવનમેં,
હરી સંગ એલો ફાગેંગા.
ધન જોવન ગુન તેરી તરૂણુતા,
ધન ધન તેરો સુહાગ ગોઉરીકું.

૨૮૦

ગોરી મન મોહનતે,
કાહે કરત હોમાન.
ભાગનસે ફાગુન પીય પાયો,
એસે સુંદર નબલવર કાનહા ગોરી.
કાપર કરતુ ગુમાન ગોરી,
સોંચ સમજ તુમ હ સંસાર,
કોઉ નહી તેરા શરન ગહો હરી આનગો.

૨૮૧

સાવરા વેં સાડી ભીજ ગઈ,
રંગ ચોલીયાં માનકયો મારદાં પીચકારીયાં વેં સાડી.
નીગરનંદ મહર દાવે છેલા,
તું અલબેલા રંગરંગીલા મઈબી અકેલી.
તુંબી અકેલા મેં તેડે નાલ રાજી હુઇયાંસો.

૨૮૨

પીચકારી ન કાહેકુ મારી રે,
મેંતો ભીચક હો રહી.
ભર પીચકારી મોહપર મારી,
ભીજ ગઈ તન સારી રે–મેં.

પીચકારી ન કાહેકુ મારી રે, દઇ મારે.
રંગ પીચકારી મુખ કુચ મારી,
ભીજ ગઈ તન સારી રે, દઈ મારે.

૨૮૩

તેને મેરી સારી ભીજાઈ,
દઇયાં કુચ ભવન ગીરધારી,
લાલ અતર ગુલાલ.
કુચ મુખ ભીજત ગાવત હે,
દે દે કા તાલ.
કેલલને ડારો ગુલાલરી,
મે તો સગરી ભીજ ગઈ આજ.
ચોવરે ચંદન ઓર અરગજા,
મારી પીચકારી બરજ રાજ.
હરે હરે હરી હરે હરે હોરી હર હરે.
વેર મેરે ઘરે પ્યારે હરી હરી.
હેર હેર હરતક હરત મન વેર,
બઇ રંગ ભરે.
હરે હરે વસન આભુખન હરે,
હરે હરી હરી મીત સબ હરે હરે.
હરી હરી ભુલત સબકુ જન,
હો હો હો હો બોલતરરે.

૨૮૪

ધન ભાગ સઈયાં,
સંગ સોઇ સુક પરી.
જાતે પીય બીછુ રેયો,
ગવમ ધન રેઇ.

ભમત ફીરત દ્વાર દશોં દીશા,
ઊરન દે બે કોઇ રે.
પીય સંગ ન જોગીય કુસાજ,
બીન ધોએ સબ ધોઇ.
જોકે મયા જગ માંગ સરા હસોઇ,
સોંહાગન હોઇ.
જીન નહી પરીત કરી સઇયાં,
સંગ બીશ્રય બીજલે બોઇ.
નીશ દીન લહર દેત રઉભીતરે,
મંચન લાગે કોઇ.
ગાવે સુદર યહ પરીત પુરાની,
ઉદીત રહે નહી ગોઇ.
કો હરીકા ગુણ ગાવત,
સરા હરે પીસલ તીન પોઇ.

૨૮૫

અજહુ ન આએ પીયા મેરા,
એક બીર હાજે.
જે સજ સઇયાંકી,
દીપક નોંહી અંધેરકો,
એસા બીચ પીયકો મીલાવા સારી
જહાં બીચ હેરાવરે જોગુણ હોકે ડાઇ ફેરા.
આન પડી બીરહા કે સાગર,
વીશય પાન ન બેરા.
બીન પીયકો મોહેપાર ઉતરે,
પરાનજીવન ધન મેરા,
અબરે લહર ભાવત બહુ બેરા.

૨૮૬

અબ ધનીય શની પીયા નહી આય.
આગમ હોત અંધેરા.
ગાવે ગુદર મોહે સપત સઇયાંકી,
કામ કટક દલ ઘેર,
અબરે જગત દઇ દીનકા બસેરા.
જો કોઇ રામડકે સોઇ,
જાને જો કોઇ રામ રામ.
જે જે ભજે સો સુર પુર,
ગએઊ નર ઉભકતી.
સજાને તાકી મહી માકયા કહીં,
એકો સાગર એહુ સકુંચાને.
અજી સાગર દોહુ સકુંચાને જો.
પીયા મેલવેકો સહજ ભાવ હઈ.
સહજ દીનતા બાણી,
જાકે જપત પમન મહીયે,
બેદહુ કહત વખાણી.
જાકી ગતમત એસી આવત,
હેતવે ભાગ કછુ જાની.
ગાવે ગુદર જબ ગુરૂકે દયા,
તબ બી લગે અરૂ ધયાની.

૨૮૭

બો રહી હોરી મચાઈ પીયા મન મોહન,
ના મેરે પીઆરેને સખી બો.
અબીર ગુલાલ કુંમકુમા કેસર,
સારી સુરગ ભીજાઇ સખી.

જપત જપતકે બાહીયાં ગહે પકરી,
હરી હસ કંઠ લગાઇ.
સુંદર શામ કમલ દલ લોચન,
ચીત મેરો લીયો ચોરાઈ.
બાજત બંસી અધર મધુર,
સવર રસ ભરી તાન સુનાઈ.
કરશન રસીક રંગ ભીજે,
રંગમે હોરી ધુમ મચાઇ.

૨૮૮

હોરીકિ રંગ માતે આએ કવનતીયા,
સારી રૈન ખેલાએ.
લાલ ગુલાલ સોં લાલવને હોં,
બોલત બચન પીઆરે તોતરાએ,
મોતીયન હાર ચુમે હે ઉરમે,
અબીર અરગજા ગાલ લગાએ.
ભર પીચકારી તોહે મારી.
બાગે અંગ કેસ વહી રંગાએ.
કરશન રસીક પીઆરે વહી સીંધારો,
જીનકુચ ભુજ સો તન લીપટાય.

૨૮૯

સાચી કહો હમસે પીય પીયારે,
આજ હોરી રંગ કહાં મચાએ.
અબીર ગુલાલ કુમકુમ કેસર,
કવનતીયા સોં મુખહી મલાએ.
અધર અજન ભાલ મહાબર,
બોલત બચન સઇયાં તોતરાએ.

હોરી મેં બનવારી તીહારી,
કોરી કીશોરી જેન રેન જગાએ-
ઉમસો અવધવદ અનત બીલમ રેહે,
ભોરે ભએ તવ બદન દીખાએ.
સુર શામ તુમ વહી સીધારો,
કોન મહીઆનત કોકે આએ.

૨૯૦

સખયાં હોરી એસો તાંહાં,
જાહાં સારી રેન જગાઈ.
કવન ન વલતી યાતમેં રંગ રંગે,
રસવસકર બીરમાએ.
કોઈ મેરે કારકવે,
મેં તો પીય સંગ ખેલુંગી હોરી.
અપનેરી અપને મંદરસે નીકસે,
કોઈ સાંબરી કોઈ ગોરી.

૨૯૧

મારી સઈયાં પીચકારી,
મેરે નેનકે ઊપર.
ભર પીચકારી મોરે મુખપર મારી,
અંગીયાં ભીંજગઈ સારી-મેરે.
બરજ રહી બરજો નહી માનત,
હાહા કર કર હારી.
રસીક કરશન રસવસ કરડારી,
વારવાર વલી હારી-મેરે.

કોઇ બેરા કારે કરેગો,
મેં તો પીય સંગ ખેલુંગી હોરી.
અપનેરી અપને મંદરસે નીકસી,
કોઇ સાંબરી કોઇ ગોરી.

૨૯૨

સુંદર મનમોહન પીઆરે નંદ દુલારે,
હોરી ખેલન આએ મેરે ધામ.
કવન નવલતીયા તુમે ખેલાએ રંગાએ,
જગાએ સારોં જામ.
અધર ન અંજન પીક કપોલન,
જાવક તીલક લગાએ.
અબીર ગુલાલ મુખસે લપટાએ,
તીન તીલક સુર પરભુ કહાં પાએ.

૨૯૩

હોરી ખેલ કહાં તે આએ,
કવનતોયા સારી રેન જગાએ.
અબીર ગુલાલ લાલ મુખ લાગે,
રોરી અધીક સુહાએ.
જાગે પાગે અનુરાગે,
શયામ જુ હોરી રંગ રંગાએ.
સુર શયામ સાંચી કહો મોસે,
તીન તીલ કહાં પાએ.

૨૯૪

પીચકારી મારી બનવારી રે,
બીગારી હે સારી હમારી રે.

બહીયાં મરોર ડારી મુખસે દઈ ગારી,
હા હા કર હારી રે.
સંગકી સખી સારી દેખે નીહારી.
ગાવત સખી દે દે તારી.
અબીર ગુલાલ મુખ મેં મલ ડારી,
ફાગ રચીઓ અતહી હરીભારી.
બરીજકી નારી રસ બસ કર ડારી,
છાંડો સુર શયામ તેરે જાઊં બલીહારી.

૨૯૫

ઉદઈ આએ હરી મેરે,
સાંજકે બચન કહાં ગએ તેરે,
હોરીમે કહાં રંગે રે.
લાલ ગુલાલ લાલ લલીત લખી
લીલા લાલી લે લાલન લાએ સંગે રે.
ફકિ કેલકીએ કોનકે કાહુકી,
કાન કરી ચભંગે રે.
રસવસ કર લીએ સુરકે પરભુકો,
ફગુવા લીને કીન રંગ વગેરે.

૨૯૬

મોરે પીયકે જોબન બાદરકી જાત,
યહો કાંસે કહું મેં જીયકી વાત.
સુની સેજ પરીતમ નહીં દેખો,
તાપર વીરહ લાયો ઘાત.
સુખ સપનેંકી સંપત સજની,
નેન ખુલે નહી આવે હાથ.

ગાવે ગુદર મોહે ચેન ન પાવે,
જબ તેં પીય કેરો બીછુડો સાથ,

૨૯૭

મોરે પીયકે જોવન વા
કરત ઓર એરી રહો
સુની સેજમે કરત સોર.
તાસકી અંગીયા મસક ન લાગી,
ઊમંગી આએ દાઊ બનકે તોર.
એ તો જોબના સઇયાંકા એલા,
ના કહવા છીપાઊ અંગકે ઓર.
સારી અવધ મોહેં બેઠ ગવાઇ,
તરફત રકુછીય ભયોહુ ભોર.
જોગન હોકે મેં ભસમ ચઢાઊં
પીયકે મેં ઢુંઢું કવન ઓર.
ગાવે ગુદર પરીતમ બસ નાહી,
જનમ ગંવાયો કહી મોર મોર.

૨૯૮

તોરી બાજ ગઇ સબ સારી,
હમસે કહા છીપાવે છીનરીયાં.
કરમુક રાવત નેન દરાવત,
સૈન લગાવત બોરી.
બસન ભુષન તેરે કહુંકે કહું,
દેખે રંગ પરે તોપે બારી.
હોં જો ગઇથી એલનકોં,
અચપલ અપકે ફાગુન તોરી વારી.

૨૯૯

હોરી કાઇ મોહસમકી બાહાર રે,
ચલો પીઆરી.
તોસે ખેલ ફાગ ચલકે ફગુવા લેહો મનમાએં,
વાહી સુમનકે બાગરી.

૩૦૦

બીતી જાત બહારરી,
હોરી ખેલન સઇયાં અજહુ ન આએ.
તુમ બીન લાલ ગુલાલ અંધેરી,
બની અસુઅનકી પીચકારી.

૩૦૧

અણી મેંડા સાંબલવાયાની,
હોરી ખેલ ઊસી દે નાલ.
સાંવલી સુરતમા ઘોરી,
સુરત કરદા હોરીદા ખ્યાલ.

૩૦૨

હોરી ખેલન જોગીઆવાની સુરતદા,
મતવાલા મઇંડા.
કાનન કુંડલ ગલબી સલી,
ચલખ્યલ ખ્યુલવાની.
અમાની એક જોગી આયા,
લાલ દુસાલેવાલા.
બીક્ષા દે દીલ દાનાઈ,
સુરતદા મતવાલા.

બાગ બનાયા બગીચા બનાયા,
બીચ બનાઈ ક્યારી.
ઉસ ક્યારીસે ક્યા ક્યા બોયા,
ઈસક મહોબત પ્યારી.

૩૦૩

સયામ કૈસી ધુમ મચાઇ,
હોરી ખેલત રંગ રચાઇ.
અબીર ગુલાલકે બાદર છાંએ,
નઇ નઇ તાન સુનાઇ.

૩૦૪

મોસેં નાહકરાર કરે,
એહો નંદનંદન બરજ રાજ આજ.
અચરા પકર રંગ મોપેં ડારે,
આંખન અબીર ભરે.
દેખત બાલબીર ધજીઓ ઢાઉ,
તનક નલાજ કરે.
છબ નાયક હમ બસવો છાંડો,
કોન નીત ઊઠ જગરે,

૩૦૫

છીપ છીપ કુંજ ન રહત કનઇઆ,
જીન કોઉ ચેચન જાવો લે દહીઆ.
અરજ બરજ કાહુકલી ન માનત,
દીનહી લુટત કોનાહી પુછઇઆ,

સુનલો શીખ હમારી,
સબહીં રાખી લાજ આહે જોઆ ગુસઇયા.
બૈઠ રહો ગરહમેં છબી નાયક,
નાહીતો હંસીહિ બરજકે બસઇયા.

૩૦૬

પીચકારી ના લાવો મેરી,
અંગીઆ ભીંજે.
ઐસે ઢીટ લંગર ન દેખે,
મનમેં કછુતો લજાવો.
કયોં ફેંકત હો ગુલાલ લાલ,
મેરી આંખનમે ખતકે.
હોં જમુના જલ ભરન જાતથી,
શીરકી ચુનરીયાં જટકે.

૩૦૭

બાજન લાગે ડફ મરૂદંગ,
ધુમધામસે ખેલે હોરી.
તીત વીતત ધન શીખર સંગેલે,
ખેલ મચાવે સાજન.
અપનેરી અપને મંદરસે નીકસી,
કંચન થાર સબ બીધલે સાજન.
કોઊ લપત કોઊ જપત રંગ લે,
કોઊ ભરી જાત હે લાજન.
રસીક છેલ ગોકુલકી ગેલ,
અબ ખેલ મચેઓરી તે ફાગન.

૩૦૮

હોરી ધુમ મચાઇ હો કાનહા,
બાજત બીન મરૂદંગ મુરલી તાન.
અબીર ગુલાલ કેસર રંગ છીરકત,
ચંદન બદન સોંધો સાન.
ગવાલ બાલ સબ સંગ શોભીત.
નાચત ગાવત લે લે માન.
રસીક કરૂશણા પ્રભુ રસ બસ કર લીની,
જોવનકો માંગૈ મોસે દાન.

૩૦૯

એ હોરી હોરી ચલોરી નંદ મહર,
જુકી પોરી હોરી હોય રહોરી.
બહોરી નપેં હોરી એસી રીસ મોરી,
ઉઠોરી નીરખોરી મનમોહન જોહોરી,
કહોરી કીશોરી ગુલાલ લહોરી,
પીત પીછોરી છીરકોરી રંગોરી.
કરશન રૂપ પ્રભુ કોપ રસોરી,
ફગુવા લહોરી મનમાનોરી ગોરી.
શયામ તેને હોરી મેં ધુમ મચાઇ,
કાઉ ગેલ ચલન નહી પાઇ.
કાહુકો લપતટ જપટત દપટત,
કાહુ કાહુકો કુચ સકાઇ,
જવતેં લગી હૈ બસંત પંચમી,
તવતે મત બૌરાઇ.
કરશન રૂપ રંગી બરીજ બનીતા
જાદુટો ના ચલાઇ.

૩૧૦

ઇન મન મોહના મોહે,
રસ વસ કર રંગ ડારી.
બરજકે બીહારી બનવારી ગીરધારી,
મોરી સુરંગ ચુનરીયાં ભરી સારી.
ચોવા ચંદન બદન કુમકુમા,
અબીર ગુલાલ કેસર પીચકારી.
બાજત બીન મરૂદંગ ચંગ ઝાંઝ ઝનકર,
બાબ કીનરી ગાવત સબ મીલ દે દે તારી.
કરશન રૂપ રસબસ કર લઇ,
સબ બરજ બનીતો ચરન પરસ;
કરે ભાઇ બલીહારી.

૩૧૧

લંગર બીચ ઢોઠા હોરી હમીસોં બરજોરી,
કરત હે ભરભર મારે પીચકારી.
લપત જપત કે મોહે પકર લીની,
હે અંગીયાં દઇ મોરી ફારી.
બરજ રહી વરજયોં નહી માને,
મૈ હા હા હા કર હારી.
અબીર લગાવત કુચ મુખ ભીંડત,
રસ રંગ દેત હે તારી.

૩૧૨

મેં તો ડારૂંગી રંગ ગુલાલ લાલ મેરે આએ
કેસર રંગ બનાય રખુંગી.
અબીર ગુલાલ ઊડાએ મેરે આએ

૩૧૩

તેરે મનમેં કહારે કનઇઆ,
ગુલાલ મુખ ભીંજત બરજોરી અટકઈ.
નેન લગાવત અંગુરી નચાવત
હંસ હંસ કે દઇઆ કેસેંકે મટકેઈ.
તરૂની બારી કોઈ નહી છાંડી,
આય દેખાવત અપની ચટકે.
રસીક રાય પુરૂશોતમ પીઆરે,
અપની બેર કો ગયો રે સટકે.

૩૧૪

મેં લાજ ભરી નહી બોલી સાંવરે,
કેસી ધુમ મચાવત હે.
પેહેલે તો મોહન સુધે બોલત,
પીછે ગારી સુનાવત હે.
અબીર ગુલાલ કુમ કુમા કેસર,
પીચકારી ન બરસાવત હે.
લપટ જપટ બહીયાં ગયે ડારી,
પુરૂશોતમ અંગ લગાવત હે.

૩૧૫

મેં ગવને નહી જઈ હું રામ,
નવલ બહુરીયા ચલી ગવનેકું;
કર દુલહન કે ભેસ.
તેણાં રોવેજી હંસે,
મેંતો ચલી હું પીયા કે દેશ. રામ-મેં.
ગવ નેન જઇ હું ટોને ચલેકું,

નઈ હર ખુમ મચૈ હું
જો મેરે ગવનેકી બાત ચલે હૈ,
તાપર બીખ મેં ખાઈ હુરે.
ચલત ચલત મોરે પાંવ પીરાંને,
સાસુ રહઇ બહો દુર.
ગુણ ઔગુણ મોસે,
એકો નહી કયા લૈ મીલ હું હજુર.
કહે કબીર પીયા મેં પાવો,
બાજત અતહેદ તુર.

૩૧૬

અલબેલી ભઈ મદમાતી,
સઈયાં પેં રંગ ડાલુંગી.
ચુવા ચંદન અતર અરગજા,
મુખમીદ કે બદલો નીકાલુંગી.
ફગુવા લે હો પકર મોહનકો,
સુંદર રૂપ છબ ભાલુંગી.
પુરશોતમ પ્રભુસોં હોરી ખેલન,
નંદ મહર ઘર ચાલુંગી.

૩૧૭

સઇયાં નૈના મારી પીચકારીરે,
આય અચાનક પકર લઈ મોહે;
દઈ હે ગારી ઊધારી રે.
મોરે બાબુલદીતો ગવન બારે
મેંતો ચલી હું સઈયાં કે દેશ નગર.

૩૧૮

આયોરે આયો બસંત સોહાગી,
આવરે સખીઓ સબ મીલ જુલકે;
નએ નએ રંગસો બસન રંગાગી,
નઇ હએ બહાર નઇફિત લાગી;
નઇ નઇ છબસો પીયાકું રીજાગીં;
અબકે ફાગ પીઆ આએ ગએસો;
આએ હએ ફાગ સોહાગ રચાગીં.

૩૧૯

અબકી હોરીકા રંગ ન પુછો,
ધુમ મચી હએ બેદરા બનમાં;
સામ બેહારી ચતર ખેલારી,
ખેલ રહા હોરી સખીઅનમાં.
હાથ લીએ પીચકારી ફેરત હએ,
ગુલાલ ભરે દાવનમાં.
કયસે સખી કોઉ નીકસે મંદરસો,
ઠાડો હએ ડીઠ લંગર અગનમાં.
રંગસો ભીજ ગઇ સબ ધરતી,
બીચલત પાગીં ચલત કુંજનમાં.
અંગ નેહારત તાકકે મારત,
દાગ લગાવત ઊજલે બસનમેં.
મોકા કહાં ચાહ કુંહે પાવે,
મેં તો છપી હું તોસબકે મનમાં.

૩૨૦

આયો બસંત ખેલે મતવારી,
ઊમંગ ચલે સબ બારી કુંવારી,

કોઈ અબીર લીએ બરજોરી,
કોઈ બનાએ રઙી પીચકારી.
કોઈ બજાવત દફ કોઈ ગાવત,
કોઇ ઉગરમાં નાચત હારી.
દેખતો કેસી બન બન આઇ,
સુંદર નાર દનીકી સવારી.
અબ હીસો બરજમે ધુમ મચી હએ,
હોરી ખેલત હએ સામ બેહારી.
આપ બચોવો સબકુ રંગ દે,
કો હએ તોરાબ અસ ચતર ખેલારી.

૩૨૧

વો તો કે ઝરદ પેરાહનમે અતર ચંપા નબ મેહકા,
હુવા નકશાં અયાં હોલીકે કેઆ કેયા રસમ ઓર રેહકા.
ગુલાલ આલુદે ગુલ ચેહરૂકે વસફરૂખ મે નીકલે હએ,
મઝા કેઆ કેઆ સરીરે કીલકસે બુલબુલકે ચહચહકા.
ગુલાબી અખડીઉકી હર નેગેહેસે જામે મુલ પીકર,
કોઇ સરખુશ કોઇ બે ખુદ કોઇ લોટા કોઇ બેહકા.
છડકના રંગ ખુબાનપર અજબ શોખીદે ખાતા હએ,
કભી કુછ તાઝગી વહ વહ કભી અંદાઝ રહ રહકા.
ભી ગોયા દેલબરોંને જબ નઝીર અપનેકુ હોલીમેં,
તો કેઆ કેઆ તાલબોકા ગુલ હુવા ઓર શોર કહ.

૩૨૨

ખેલ લે કુબજા પીઉસંગ હોરી,
પુરી ભઇ મન ઇંછા તોરી.
સામકે નેના લાગે હેં તોસોં,
સનમુખ આઓ નકર ચીત ચોરી.

બઇઆં પકર જત છીનલે કામર,
ઓર દે રંગમાં પાગ પીછોરી.
કીસ મોહનકા બસમેં કીએ તે,
હાથ મલત હુએ રાધા ગોરી.
માન તોરાબકા કહના ઇતના,
માન નકર ભગમાન કીશોરી.

૩૨૩

હો જસમતકે ઢીઠ લંગરવા,
કાહેકુ મોકા રંગમાં બોરી.
યાદ કર અપની રાધાજીકું,
ભુલ ગઇ જો મનસે તોરી.
તોરી પ્રીતકા કોન ભરોસા,
એકસો તોરી એકસો જોરી.
પ્રીતકી રીત તોરાબસો સીખે,
જીત મરત જો કભુ ન છોરી.

૩૨૪

આઓ નંદલાલ કુંવર બરજ રાઓ,
હોરીમાં એસી ન ધુમ મચાઓ.
અપની સખીસો ચાહોસો કેહલે,
ઓરકટ એસી ન ગારી સુનાઓ.
બોર ન રંગમાં હર કાહુકુ,
દેખ સમજ અબીર લગાઓ.
અંગ નેહારત તાકકે મારત.
યહતો બુરા હુએ તોર સુભાઓ.
તે બરજરાજ તેરી સબ પરજા,
કાહુ જતન ના તોહસે બચાઓ.

તોહકા દઈને બનાયો ઠાકોર,
ઠાકર હેકિ નફર અનેઆઓ.
જેસે તોરાબસો પ્રીત રખત હએ,
વેસે હમહુસે રાખ બનાઓ.

૩૨૫

આવો સઇયાં ગરે લાગો હમારે,
ભોરક દહો બઇ મીલન વારે.
કહાં ખેલેહો હોરી,
અજી તુમ સાંચી કહો.
છલકી બતીયાં હમસો કરત હો,
ચલે જાવો છેલા વોહી કેર હો.
નેન કીન યહ અંજન દીનો,
નવલ તીયકો ચાહ ચહો.
પુરશોતમ કહાં હોરી ખેલે,
સગરી રેંન મોકો અનંગ દહો.

૩૨૬

અરે મોહે ભે રહી આન જગાઇ રે,
ઇનિ મોહના વંસી વારેને.
કહુ ન સકત કછુ લાજકી મારી,
નઇ નઈ પ્રીત લગાઈ રે.
અંગન છુઓ ભુજ ન ગહો,
મેરો હાહા કરૂં પરૂં પાઇ રે.
હાહા સરક જાઇ ઇસક રંગીલે,
દેતી મેં રામ દુહાઇ રે.

૩૨૭

આવતો રંગાગગી સારી,
સઈયાં મીલ મોહે ચતુર ખેલારી.
રંગ વોહી રંગરેજ બોહી હે,
હરે રંગકી છબ નયારી.
બહો રૂપ બહો ભેખ કીયે હે,
સુંદર સરસ અપારી.
બ્રહમ રંગ પ્રભુ સો હોરી,
ખેલ એકહી રંગ રંગારી.

૩૨૮

એરી મેરે પીચકારી મારી,
ચટકસોં કહારી;
કહાં સાંવરેકી મટક.
હાહા કરો સંગ લાગોહી આવે,
કાહુકી નહી હે સાંવરે કો અટક.
લપટ જપત અચરા ગહુલીનો,
હીયાકો અટક પકર લીની મોરી જટક.
અબીર ગુલાલ કેસર પીચકારી,
પુરૂશોતમ નહી માને હટક.

૩૨૯

સાંવરે સંગ ખેલન દેરી,
અવકે ફાગુનમે સુનરી સજની.
મોહે જીન હટ કરેરી નનદીયા,
તરફત વીતત દીન ઓર રજની.
અબીર ઉડાઊં ગરે લગાઊં,
લાજ છાંડ કુલ કાને તજની.

તું જસ ગાંઉં મોહનરી જાણ કહા કામ હે,
કાહું સોં બાહેં ભજો જો તેરા ભજનો.

૩૩૦

વે છેલા રંગ ડાર ગયોરી,
ભીજ ગઇ મોરી સારી સગરી.
હો જમુના તટભર ન ગઈ,
જલ બરજોરી મોરી ફોરી ગગરી.
માનત નાહી આન કાહુકી,
ચલન ન પાવે કોઊમગ ડગરી.
મોહન ઢીઢ ભયો યા બરજમે,
કેસે બસે હયે એસી નગરી.

૩૩૧

આજ રંગ હેરી બરજ રંગ હોરી,
મનમોહન મીલિ મન ભાંવનરી.
શયામ સુંદર પીય મેરે ઉરે આઇલા,
મેરે જીયકિ જીયા બન રીજાવનરી;
બરજોરી કનઇઆ,
મોસે આયકીનો રે.
આય અચાનક રંગ ભરી મોહે,
બરબ સગરબા લગાય લીનો રે.
હો ગુરૂ જનકી લાજ સકુચ રહી,
અચરા જપટ કે લપટ છીનો રે.
મોહનકી છબ દેખત રંગઈ,
બીબ સભઇ કછુ કહત ન આવે;
અનોખો છૈલ વારંગ ભીનો રે.

૩૩૨

નયો હોરીકો ખેલા રહોરી,
ખેલન જાને.
કાહુકો દલત ઓર મલત કાહુસોં,
કાહુકો સુનાવત તાંને
લાજ સકુચ સબ ડાર દઈ હે,
માનત ન કાહુકી આને.
રસીક રંગ રંગહી મે વોરી,
કાહુકો ન પહીચાને.

૩૩૩

હોરી ખેલન કેસે જાંઉરી,
પીયા મુખસે ન બોલત મોસેં શ્યામ.
ઓરનકે સંગ રલીયાં કરત હેરી,
સકુચાવત મોરી દેખ છામ.
યહ ગત મોરી ભઈલી સજની,
મોજસે જાનત સગરો ગામ.
કંથ ન પુછત બાતરી,
મેરો ધનીય સુહાગીન ભયો હે નામ.

૩૩૪

ચટક ચુનરીયાં રંગ દેરે,
ભઈ કુરંગા દે.
યહ ચુનરી મેરે નઈ ઓઢનેકી,
લાખ જતનસે બના દેરે મઈકુ.
મેતો કરૂંગી બેશ જોગીનકા,
લાગી લગન મોરી તુમસે.

કફાયત ઢુંઢગી,
બન બનતાઈકુ લગા દે.

૩૩૫

કહાં ખેલ હો હોરી,
અજી તુમ સાંશીક હો નંદ નંદન ;
સાંવરે પુન્જૈતી હારે દોઊપાવરે.
હમેસાં ખેલ કહી ઓર સંગ ખેલે,
કવન નબલતીય ઘરઘરે પાંવરે.
ભાલ મહાવર અધરન અંજન,
તીન તીલક કહાં પાએ રાવરે.
રસીક રંગ રગમગે રંગમે,
પાગ પેંચકે સવારો ઠાંવરે.

૩૩૬

ઊઠ ચલરી પીયા સંગ ખેલે,
ફાગુઆ છેર હસર હસગરે લાગ લાગ.
યહ ઓસર નહીં હે જુઠનકો,
મેરે કહે તુ તજ બઇરાગ.
છબનાયક આએતો હેમનાવત,
સઊત સરાહત તેરે ભાગ.

૩૩૭

નંદ કો છેલ મોસેં ફગુવા માંગે
સુનરી સખી મેં કયા કહું તોસેં,
ફતની વાત મેં પુછું તોશે.
તનીયાં તટોલત હોહો બોલત,
આય જુરત હે મોરે અગોસે.

રસીક છેલ છાંડત ન ગયલ,
બહીયાં પકર સારી અંગીયાં કોસે.

૩૩૮

હોરી ખેલન આઈ હે,
બન બન ચતુર સુઘર હીર મીલકે નાર.
હમ તો ચાહત રસસોં ખેલન,
વેતો મારત પીચકાર ધાર.
બાજત બીન રવાવ મુરદંગ દફ મુહુવર,
જાંજ મુરછંગ કરતાર.
ચંદન બદન બુકા રોરી,
છીરકત સબ પેર સરંગ હાર.

૩૩૯

મેરે મનકું મોહ લીયો,
સનમુખ આય જસુમતકો લાલન.
જાત રહી જમુના જલ ભરનકું,
કીધોં મુરલી ફુંક ગયો.
એકો ઘરી નહી ચેન હેજી,
કોત બસે વૈસે જરત હીયો.
કુલકી લાજ તજે ગોકુલમાં,
સુંદર સયામને દરસ દીયો.
તન મન ધન હે મોહની મુરત,
કરો નો છાવર લોક તીયો.
નાહીં તો મીજ ભલી હે વીયોગન,
બીન મન મોહન નૌજ જીઓ.
મોહન કે હીયો વસકે તુમકો,
જીમ પરેમકે મદ ભરભર કે પીયો.

૩૪૦

હોરી ખેલન નહીં આએ નંદ લાલ,
કવન નવલ તીયા તુમ બીરમાએ.
રજની અનત કહાં જાગે મોહન,
રહ સરહસગર લાએ.
મોતીઅન હાર સુભૈ કર કંગના,
અધર તંબોલ ખવાએ.
રસીક રાય રગમ ગેરાત કે,
ફગુવા દીએ મનભાએ.

૩૪૧

ઇન મોહનાને ધુમ મચાઈ સખી.
હોરી અવસર પાયકે રંગરસ વસકર ડારી,
સબ પેઆરી હમરી ચુનર ભીજાઈ.
આજ સુહાગકી રૈનરી ગાયો,
બધાવ સબ મીલકે સુબાસમ.

૩૪૨

ગુની ગાંધરવ સબ મીલ મંગલ ગાયો,
જઈ હોં સુમ નરી બાસનરી.
કછુ કહે ન ગયે સમજાય,
મોરે લાલ જોબન હમસે બીદા માંગે.
કાહુકે હાત લીખુ બરજ પાતી,
કાહુકે હાથ સંદેસવારે રામજો.
જબસે ગયે પીયા ભયે હેં,
વાહીંકે કીન સોતી ન બીરમાએ.
અવતો દર સખેમદો પીઆરે,
તલફત જીય વેગ આવો.

૩૪૩

એરી મેં તો બારબા નીત નઈ,
હોરી ખેલન પ્રીય પેંગઈ,
અવાં મોરે ટેસુ ફુલે,
ઓર ફુલી હે જુઈ.
નએ નએ દરૂમ,
નએ પાલવ નઇ રીત;
ઓર તરૂણી નઈ નઇ.
નવ લતીયા નવ પીયા નવ જોવન,
રસીક રંગ પીચકારી દઈ.

૩૪૪

કયા ગુલાલ પીયા મોપે ડારો,
ઐસો ચટક રંગ અંગ હમારો.
આવો સઇયાં મુજે દેખ સેજપર,
ચંદ જેસા મુખડા જોવન જેસે તારો.
કરશણાનંદ લાગી ઊર મેરે,
આનંદ કલી મદન વીસતારો.
અણી આઈ સઇયો હોરીદી બહારરી.
અબીર ગુલાલકે બાદર છાઈ,
રંગકી ઊરત ફુહારરી.
કેસરદી પીચકારી ચલાં દે માનોં,
બરસત મેઘ અપારરી.

૩૪૫

મત મારો હો પીચકારી હો,
લાલા મત મારો પીચકારી હો;

સુધી સારી મેરી બીગર જાયગી.
અધીક મોલકી સારી હમારી,
જરકસી છોર સંવારી હો.

૩૪૬

કારી કામર કટકાછની તુમરે,
કોઊ ન સકત બીગારી હો.
પરેમરંગ પીચકારેસોં ભીજઈ,
ચીતવત બસકર ડારી હો.

૩૪૭

મેન ગુલાલસે લાલ બને હો.
લાલી ન છીપત લલાકી સલોની,
કુંજ ગલીનમેં અલીનકી ટોલી,
મેંટો હોં કપોલ મીલી હે મીલાની.
રંગ રંગીલી લીપાલીપી છોરી,
છોર સોંગીલી ગુલાલ કલોંની.
પરેમરંગ પરભુપર કીયા મોહન,
હારે સોહીય સો લગાએ લોની.

૩૪૮

મેરી ચુનરી બનવારી ભીજઈ.
અબ કેસે જાંઊ બરજ મોરી,
સજની દધકી મટકીઆં છીન લઇ.
બહોત સહી ન કહી જસુમતસો,
કોંનકોંન સુતકોં સીખઈ.
છબ નાયક જો રહીમોઈ રાખે,
જાન જોનગઈ સોગઈ.

૩૪૯

દેખો અબહીં જાતહે બનવારી.
મેરી આંખન ચોવા રંગ ભર ડારી.
ધાય ધાય પુકરેગર લાવે,
વહોયાં પકર અંગીયાં ફારી.
રાજ કરો જસોદા તેરો નંદન,
દીનકે હોત હે ઠગવારી.
બરજ રહી બરજો નહી માનત,
લપટ જપટ ખેંચત સારી.
કરૂશણાનંદ ફાગ રસ માતો,
ચીતરાતો તેરી બલીહારી.

૩૫૦

ધનબી રહનીકો ભાગરી,
રંગ ભરે ધર આએ સઈયાં મોરે.
સબ સખીયન મીલ મંગલ ગાવો,
ચલોહો સુમનકે બાગરી.
ચલકિ પુજો ગોરકિ ગણપતી,
જીન મોરે દીહલ સુહાગરી.
કંચન થારકુ સુમ કેસર,
રંગ તબ ખેલો પીયસે મેં ફાગરી.
ગાવે ગુદર પીયા અપના,
ચાય રહે સો ગરવાં લાગરી.

૩૫૧

મારી અંગીયા મેં લગ ગયો દાગરી,
એ સોની કુર રંગ ડારો કનઇઆ.

અબીર ગુલાલ કુમકુમા કેસર,
હમસેં મચાવો ફાગરી.
ગવાલ બાલ સખા ચહુ દીસ ઘેરે,
કે હમ ગજાંઊ મેં બાગરી
ગાવે ગુદર ઘર જાને દ મોહને રેહે,
વાચર નમેં લાગરી.

૩૫૨

કીની સાંવલીયાં ને બાવરી,
કાસે કહું મેં તો જીયકી હાલ.
જા તન લાગે સોઈ તન જાને,
જોકાં બીરહકાં ઘાવરી.
મેરે મન બસી સાંવરી સુરત,
અબ પતર હોકે જાવરી.
બીરહકો સાગર સુજત નાહી,
બઈ હું ભંવરકી મે નાવરી.
એક બીરહો દુજે લાજ ગુરૂનકી,
તીજે મીલનકાં આવરી.
નહી ઃાવત નહી હંસત,
દુરજન લખી સો તીન લગાયો દાવરી.
ગાવે ગુદર બસહુ બીહારી,
મોહે છબ બાંવત રાવરી.
મેરે જોવનકો નલવ બહારરી,
હોરી એસન અજ હું નહી આપો.

૩૫૩

તબ કહાકરી હો પ્રીતમ પીઆરે,
જયોં આવાડી લેહુ સંભારરી.
હમકુ નહી સઇયાં તુમકુ લાજ હે,
લાયો તુ કેહકી ડારરી.
જવતેં ગયો યોંહીકે,
દેગયો બીબ સપહાડરી.
ગાવે ગુદર મેં તેરી કહાણી,
અબભર મુહેહ દવારરી.
હરકજાત અજ હુ નહી આયો.

૩૫૪

મે છોટી તોહી લાંજ ન આવે,
બરબસ ગરવા લગાવતરી.
લપટ જપટ જકજોરી મઇકુ,
નેણ સોનેણ મીલાવતરી.
મૈં અવલાતુમ સુધર ચતુર હો,
પીચકારી ન રંગ ચલાવતરી.
રસીક રંગ રસ બસ કર ડારી,
ફગુવા લેત મન ભાવતરી.

૩૫૫

તુમ કરહુ સૌત સંગરાજરી,
હમરે કરમ ગત યાહી લખી.
સબ સખીયાં મીલ ફાગ ખેલત હે,
નાના બીધી કર સાજરી.

કૃષ્ણાનંદ તીહારી તીહારી,
સોં તોડી ન આવત લાજરી.

૩૫૬

અબધ પુરી ખેલે ફાગરી,
મહીમા છાય રહી ચારો જુગ.
સીયા હરન મરન દસકંદર,
લંક પુરી લાયો આગરી.
નેતીસબંધ છુટે દેવ તનકી,
અનંદ કરન સુભ લાગરી.
લંકા રાજ બીભીશણ દીનોં,
મીલતેહી બડ ભાગરી.
ગાવત બેદ ભેદ રઘુપટકો,
નારદ શારડ નાગરી.
અજ મહેશ ઓબાલ મીક,
મુખ અગહુ ભાખયો કાગરી.
ત્રેતા ચરીત્ર કીયો નાનાબીધ,
તાહી ભજો ભય ત્યાગરી.
ગાવે સુંદર રંગસેં ઊસીયા વદ્ધ
યા રંગ છાં અનુરાગરી.

૩૫૭

હોરી ખેલત અકેલી નારરી,
મેરો મન ઊર ઝુયો વારવાર.
જાકી ઈછા સબ જગકો મોહો,
બ્રહમા રૂદ્ર ત્રીપુરારી.
જો કોઈ ગએ ભએ વાંહીકે મારગ,

રંગ મોહની ડારરી.
ખેલત હાર ગએ મહી ઊપર,
બડે બડે નર અવતારરી.
નરબ પુરનકી કોન ચલાવૈ,
હુએ બહે મજ ધારકી.
ગાવે ગુદર મન સમજકે એસો,
ફાગુન રૂપ બજારરી.

૩૫૮

વાંહી નગરકોં મૈ જાંઊરી,
જોની નગરસે મેં ખેલન નીકસી.
એહુવાં નગર ડગર બહોતેરા,
લખો ન પરે વહ ગાવુરી.
જોહેરા સોહેરા નગરમેં અન હદ,
વાકો ઠાંઊરી.
ગાવે ગુદર ગુરૂ દેવ બતાયો,
સરબ રંગ વાકો નાંઊરી.

૩૫૯

હોરી ખેલત ઊતપત માયારી,
ઇછાકારી પરગટ બાઇ.
આદી જોત કર તાર શબ્દ કરી,
ઊતપત તીન બનાયારી.
તનતીનો બીસતાર કીએ,
મહીમા સબ ઊપ જાયારી.
પતીઆ પહી ઊતપત પુન,
આપહી આપહી આન લખાયા.

નીરગુન બ્રહમ સરગુન વહે,
આએ ભેદ બીદીત ગુન ગાયા.

૩૬૦

આદ અંતમેં સબ જગ મોહયો,
કીનહું અંત ન પાયારી.
અછર બ્રહમ નામ અનંત એક હૈ,
ઘટઘટમેં લેખાયારી.
ગાવે ગુદર યહ રંગ અલઉકીક,
લઉકીક રંગ સમાયારી.

૩૬૧

ઉમયા પતી ફાગ મચાયોરી,
ઇંદરાદીક સુર સંગ લીયે.
બરશભ ચઢે શીવ સોભીત,
સુંદર સીંગહી નાદ બજાયોરી.
ચમકત શીખર જયોં રવીકી કીરણસમ,
લાલ પુશપરંગ છાયોરી.
નારદ મુનીકર બાન બજાવત,
સારદ સકુગીત ગાયોરી.
મુંડ માલ આભુશણ તછનનંદી,
ગણ કોપ ઠાયોરી.
સુનત ખવર રંભાદીક આઈ,
વરત તસ બકોરી જાયોરી.
સયામ ભેદ બરહમા મુખ ઉચરત,
આનંદ પરેમ બઢાયોરી.
શીવ સોં ફગુવા લીનાં ગણરી,

બહુ બીગનાથ નચાયોરી.
રામ રંગ હરવર ધર દીનો,
લીનો કર સુખ પાયોરી.

૩૯૨

હોરી હો રહી હે નંદ કે દવાર,
અબીર ઊડત ઓ કુમકુમાર.
કોઉ બરજનારી ચલત નહીં,
ગૈલનગારી;
ગાવત નંદ દુબાર.
મરદંગ બીન ઓતાલ ડફ,
જનકત પીચકારની પરીધાર.
રાધા ધાય આય સુખ મીડત,
મોહન તન ધરલીનો હાર.
સયામ દેખ સકુચાને મનહી મન,
લે ગુલાલ કરકુચ પૈડાર.
રામરંગ પ્રભુ અપને રંગમેં,
વાર દઇ સબ બરજકી વાર.

૩૯૩

મોરી આજ ગવન વાંકી રાતરી,
કવન સરૂપસંવારૂ સખીરી.
જબ સનમુખ હોઇ હું,
પરીતમસોં કેસે કરૂંગી મેં બાતરી.
જો સુખકીયો ભયો દુખ આખર,
મોરે જીય કછુ ન સુહાતરી.
મીલનેકુ આઇ સખીય સહેલી,

ભઈ સઈયાં કે મેં સાયરી.
ગાવે ગુદર મેરો નેહર છુટો,
અબ સાસુર કે મે જાતરી.

૩૬૪

મોરે કરહુ ગવન બાકો સાજરી,
આંજ સનેસો આયો સઈયાં કો.
નેહર મેહમ એલ ગમાયો,
સાસુરકી બડ લાજરી.
સાસુર મેં ધૌ કહાસુખ હોઇ હે મેરો,
છુટો નેહરકા રાજરી.
ગાવે ગુદર જયોં પીયા નહી રાજી,
તો નેહર આવે મોહી બાજરી.

૩૬૫

ફાગ સુહાગ મોરે ઘરનીત હે,
બીજી હું મેં તો પીયકે રંગમે.
મોપે કોઈ પીચકારી ન મારે,
લાલ બસત હે મોરી અંગમેં.
જીુર ભટ તન કઉ નહીં,
મોહે ભાવત જબસેં પરીહું તુરાવકે સંગમેં.

૩૬૬

મોહે હોરી સો રંગમેં કાનહા,
ઓર કીનો જોઈ મનમાંના.
બીજવત મઈકું સબ હીન જાના,
ધ્રર કરીહું મેં કોન બહાના.

કોંન અપના કોંન બીગાના,
રાખોંગી જાકી કાના.
દાસ રંગોહે સયામ કે રંગમેં,
બાહે ભાખે રંગ ન આના.

૩૬૭

મનમોહન મોહે અપનાય લઇ,
ઓર સબનસોં છોડાય લઇ.
મનમોહન રંગે મોરે રંગમેં.
મેં મનમોહન રંગરઇ.
જાન અજાન જાન જાન ભય દઇયે,
કૈસી આન ઠઇ.
નાહીં જાની કછુ હરી અંતર ગત,
દાસ ફસી હે આય નઇ.

૩૬૮

વા દીન રંગ મચે હોરી,
જાદીન સઇયાંકો દેખન પઇહોં.
પીય મેરા મેં પીયકી સજની,
પીયા પેં જીયારા લુભે હોરી.
રંગ વહી રંગરજ બહીં મેતો,
સુરંગ ચુનરીયાં રંગે હોરી.
મેરે તો જીયમેં એસી આવત હે,
લપટ જપટ ગરે લે હોરી.

૩૬૯

ફાગુનકા મસત મહીના,
અબીર ગુલાલકે બાદર છાંએ.

બસન રંગાએ સખીહીં ફાં દીના,
હોહોહો કર ગારી ગાવત.
કોહુ કાહુકો નાહીં સખી ચીના,
કોઇ નાચત કોઇ મરૂદંગ બજાવત.
કોઊ ડોલત હે રંગમે ભીના,
ચલે જાવો લલા અવ હારે.
અબીર ગુલાલ મોપે જીન ડારો,
ભર પીચકારી મેરે મુખપર ડારી;
સારી અંચર ફારો.

૩૭૦

સયામ કેસી મુરલીયા બજાઇ હે,
એહો ધુનસુન ઉઠ ધાઇ બરજકી નાર.
મુરલી બજાય સબકો મન મોહયો,
મારી કેસર પીચકાર.

૩૭૧

કેસેકે ચેન પડે મોરી ગુઇયાં,
આયો બસંત કંત ઘર નાંહી.
એક બન ફુલ સહસબન ફુલે,
કોમલ કુહુક સુનાઇ મોરી ગુઇયાં.

૩૭૨

રામનામ હે સાચાં સાધો,
એલ લો જગમે હોરી.
ધરની જલ તેજ પવન આકાસા,
એ પાંચો પચીસો મીલકે બાસા.

કાહેકો ભરમ ભુલવ હો,
જુક્ત જો સબ વાચા.
જલસે ઊપજૈ જલસે ફુલૈ,
કુખુ ધત જોય હકાંચા.
કહે કબીર ગુંગેકા સપના,
ગુંગા હોય કરવાચા.

૩૭૩

ગોરી આયા હોરીકા ખેલારરી.
અબીર ગુલાલકે બાદર છાએ,
રંગકી પરત ફુંહારરી.
કરૂશનાનંદ હરશ ઊર વાઢયો,
નોતન મન દીનહો મૈ વારરી.

૩૭૪

સખી મોરી બહીઆં મરો રેરી,
એહો નંદનંદન જુકે ઢીઠ લંગરવા.
સોતનકે વેશર નગરએ હે,
સખી મોરા હર બાતોરેરી.
ઊનકી ચુનરીઆં રંગમેં ભીજોઈ,
મેરી તનીયાં ટટોરેરી.

૩૭૫

એરી મુજે રંગહી મે વોરેરી,
એહો નીપટ ઢીઢ ગીરધારી લાલ.
રસીયા નેક કહા નહીં નાનૈ,
કર વર જોરેરી.

અબીર ગુલાલ મલત મુખ સખીરી,
ઠકનેણાં જોરીરી.
ખયાલ ખુસાલ કરત અલબેલા,
નંદ જુકા કીશોરેરી.

૩૭૬

એ હો મનાય લેત ગોરીહાં,
સાંવરો સનમુખ ડારે અબીર.
સંગ મોરે સોવત અંગહી છીપાવત,
અપનો ભેદ ન બતાવે.
અંગુરી સેંન પીયા મોહે જગાવે,
વર બસ ગર બાલ ગાવે.

૩૭૭

કહી દીજો હમારી રામરામ.
જો કાહુકોં મીલહી સયામ,
બગર નગર ઓર દવારે હીદવારે,
હોરીકે ખેલનકી ધુમધામ.
ઉમડે જોવન પીયા માનત નાહી,
કેસે કે રાખું મેં થામથામ.
ભુખ પીયા સરાચીકા,
છાંડાં ધયાન તીહારો અશટજામ.
કરૂશનાનંદ અરજ યતુની મોરી.
કયોં છોડી પ્રભુ એસી બામ.

૩૭૮

ખેલદા કુંવર કનહાંઈ હો હોરી.
કીતબલજાવાં અનીજાનેંન પયાં,

વે ભર પીચકાર ચલાઈ.
લે અબીર અસી મુખડારદી,
કુચ ધર કંઠ લગાઈ.
હાહા કરે દીયાં મન સકુચે,
દીયાં મેનુ અકેલી પાઈ.
રામ રંગ મોહન મે ડીંગલ.
સુન કર ધર રંગમેં ભીજાઈ.

૩૭૯

ભર પીચકાર ચલાઇ હો સાંવરીઆ.
કોટ ઊપાય કીયોરી સજની,
તબહું દરદ ન આઇ.
કુચ મુખ કર તે ધરલીયો.
મેરો બાલ સોંગારી ગંવાઇ.
ઉર હુન દેન ચલોરી,
નંદપે જસુમત આગે સુનાઈ.
મગમેં ચલી ભેંટ ભઈ સાંમ સોં,
અંકમેં ભર સમુઝાઇ.
રામરંગ દોઊ રંગ એક ભએ,
ઘરકી સુધ બીસરાઇ.

૩૮૦

હોરી એલે કનાઇંઈ,
હોમ વગવાલ બાલ ડફ તાલ બજાવે.
મોહન પીત બસન તન પહીરે,
ઊર સોહે બન માલ.
પુરન ચંદર બનયોં મુખ બાંકો,

કંસકો હે યહ કાલ;
એ સખી આય ભુલાઈ હો.
દુર તેં નીરખત હે નંદ નંદન,
દેખત ચલીય પરાય.
જપટ સયામ ધર લીની મનહીંમન પછતાય,
કુચ ધર લાલ બનાઈ હો.
ગોરસ ખાય મટકી ધર ફોરત,
કંશકી કરત પુકાર;
હું મેં અવલા કછુ જોર ન મેરો.
આખર જાત ગંવાર,
ઓર અબીર ઊડાઈ હો.
સંગ સખા મીલ હાત ઉત દેખત,
કંઠ સોં કંઠ લગાય;
હાહા કરત હે ચરંન પરત હે.
કોઈ ન હોત સહાય રામ રંગ,
પ્રભુ લપટાઈ હો.

૩૮૧

ખેલત હોરી યાહુ બરજમેં,
નંદ નદંન જુ.
બાજત વાજે બહુ બીધ સાજન,
ભર રંગમે લત.

૩૮૨

પીચકારી માર ન આઈ રે,
હો સાંવરી સલોની પીય પયારી.
સાંવરી સલોની ગોરી બનબન આઈ,
મેં અપને સાહબ પરવારી.

૩૮૩

મોકુ ગેંદકી ચોરી લગાવતરી,
નંદ મહર બાકે સુઘર લાલ.
કુચ તનીયાં ઓર અંગ નીહારત,
તાપર ઘાત લગાવતરી.
લાગોર હત સઘન બનકુંજન,
જબ દેખત મોહે આવતરી.
ઠાટે દેખત હે સબ બરજવાસી,
તા બીચ અપત કરાવતરી.
ગાવે ગુદર મેં તેરા ચેરી,
કાહેકુ હાંસ કરાવતરી.

૩૮૪

બાવરી એસી ગેલું હરી બીન,
હોરી કોન ખેલાએ સજન બીન.
તેલ ફુલેલ સબી તજ દીનો,
પાન ખાન બીસરોરી.
અબ શીર દીનો સઇયાં તોરે બસમે,
જાવો તો જાવો રહો તો રહો.

૩૮૫

મોકું વર બસ નેણાં લગાવતરી,
હોરી કે દીનનતો કો લાજ ન આવે.
એકતો રહી કર હેયાં કી પાતર,
ઊમગે જોબન વાંસ તાવેરી.

૩૮૬

એરી મેરે પીચકારી ચટકસો,
કહા કહોવાકો સબ નારી મનમેં.
એકતો ઢીઠ ઓર પેંડા ન છોડે હો,
જો ડરીમે બાકિ અટકસો.
કછુ મુખસે કહોંતો નીપટ લજાત હે,
ઓર અચરા ગહત હે જટકસો.
હાહા કરે ઓર હોહો અચપલ,
ફીરકે નાચે દઈયા ઓર હીમત કસો.

૩૮૭

મેરા હરવા ચુભી ચુભી જાય હોરી,
મેં ના એલૌંગી ફાગ.
અચરા પકર મોરા મુખ મલલીનો,
ને કન આઈ લાજ.
અબીર ગુલાલ મલયો મુખમેરે,
કરૂશણાનંદ બરજરાજ.
મેરે મલમલ જાત બદનમેં,
અતર ગુલાબ ઓર ચોવાચંદન.
ગહે પકરંતો હાત ન આવે,
છીપ છીપ જાત કુંજનમેં.
લપટ જપટ બહીયાં ગહેલીની,
છીપટ જાત છૈલા તનમેં.
બરજ રહી બરજયો નહી માને,
કહા જાનુ કયા વાકે મનમેં.
હાહા કરત હોં પઈયાં પરત હોં,
પીચકારી ન મારો અંગીઅનમેં.

અચ પલ હોકે લાગોહીં આવે,
જબ દેખું તબ ઠાટો આંગનમેં.

૩૮૮

હોરી ખેલત નંદનંદનરી,
ભાનુ સુતા પ્રીયા ચંદર બદન.
ભોડલ અબીર ગુલાલ બીબીધ લૈ,
અતર ગુલાબ ચંદનરી.
પીચકારીનકી માર પરસપર,
દેખ રતીપતી લજીત મદનરી.
બંદરાબન મધ ખેલ રચ્યો હૈ,
કુંજ ભવન બનધન સદનરી.
જાનકી દાસ રંગ બરજ છાયો,
બીથન બીથન સુખ સદન સદનર.

૩૮૯

મોકું ગારી દેત સબનમેં,
લાલ ગાય ગાય લેલે નામ હમર.
જાત રહી ગોકુલ દધ બેચન,
જબ દેખું તબ બનધનમેં.
ઔર સખીન સોં મુખ હુન બોલે,
મારે લપટ જાત અંગ અંગનમેં.
કવન ઉપાય કરોં બરજ આલી,
એેસી બસી વાકે તનમનમેં.
ગાવે ગુદર સાસ નનદ ચવાય,
ન જીુઠ સાંચ લગાવે ભવનમેં.

૩૯૦

અબ જાન નઈ ન પઈયો હો,
લલા તુમઆંન પડે લલા.
મારી મેં દુંગી દીલાં ઉસ બનમેં,
મુખ મીડુંગી મેં તેરે લલા.
પીચકારી ન માર ગએ કુંજનમેં,
કલકા બદલા હેરે લલા.
કુંદન દાસ પ્રભુ પકર લીએ હેં,
મનમાનેં ફગુવા દેરે લલા.

૩૯૧

હોરી ખેલત હો હોરે બલા,
વહીયાં ન ગહો;
વહીયાં નગહો તુમ જાવો ચલા.
કાહુકો લપટ ઓર જપટ,
કાહુકો પકરત હોજુપલા.
અબીર ગુલાલ કુમકુમા કેસર,
પીચકારી ન માર દઈ હે ભલા.
નંદ મહર કે ઢીટ લંગરવા,
સુંદર રૂપ દેખાય છલા.
આજ રંગ હેરી મારંગ હૈ,
સાજન મીલાવરા ભઈલા.
નીજામ દીન ઓલીયા,
જગ ઉજીયારા મુહ માંગે પરસન હૈ.

૩૯૨

પીયા મોસેં આપ છોપાએ કહા હોત,
એરી તેરો ફૈલ રહો કજરા.

પીયા નાશરકો મીલ જાઇ જો,
તુ મટુટ ગઈ દુલરી હાર ગજરા.

૩૯૩

તો ખેલે તોસે હોરી,
બહીયાં પકર જકજોરી.
બરજ રહી બરજો નહી માને,
બરવસ મલત મુખરોરી લલા.

૩૯૪

હોરી ખેલન મોસે આયોરી,
જશધા લાલ બરજરાજ લાડલો.
કર લીને કંચન પીચકારી,
કેસર રંગ ભરાયોરી.
અબીર ગુલાલ લીએ ભરજોરી.
ચોવા ચંદન લીપટાયોરી.
બેઆલ કરત અલબેલો મોહન,
રસીઆ છેલ કહાયોરી.

૩૯૫

હોરી ખેલાંગી કુંજ બીહારીસેં,
ફાગુનકે રાત આઈ સખી.
કેસર રંગ રંગુકી પીતાંબર,
ફગુવા લોંગી ગીરધારીસોં.
ચોવા ચંદન લીપટાઉગી અંગમે,
કેલ કરૂ બનવારીસોં.
ખયાલ ખુશાલ મન ભાએ,
ફુગવા લુંગી ખેલ ખેલારીસોં.

૩૯૬

નૈના રંગમે ભરે રતનારેરી,
અનીઆરે ઘનશયામકે.
નીરખત લગત છકેરી તરસકે,
ઊમંગ ભરે કજરારેરી.
ચીત બાત ચીત ચોરાય લેત હે,
ચંચલ ચપલ અપારેરી.
ખયાલ ખુશાલ લોભાય લીયો મન,
નખ સીખતેં સુકવારેરી.

૩૯૭

આજ હોરી ખેલે પીય પયારીરી,
અબીર ગુલાલકી ધુમ મચી હેં.
રંગ ભર મારી પીચકારીરી,
વાજત તાલ મરૂદંગ ઝાંઝ ડફ.
ગારી દેત સવનારીરી,
જાનકી દાસ નીરખીયા છબ;
પરબાર બલીહારીરી.

૩૯૮

ખેલન આએ નંદ ગાંવતે,
રંગ ભીને બર સાને.
મરૂગ મદ રંગ અરગજા,
ચોવા નર નારી સવસાંને.
બીન કાજર કજરારો અંખીયાં,
ચઢી મદન ખરસાંને.
કૃષ્ણ જીવન લછી રામ કે,
પ્રભુ પીઆરે જી થરથર થર સાંને.

૩૯૯

તક તક મારૈ પીચકારી મોરી,
અંગીયાં રંગસો ભરડારી.
બરજોરી મલત ગુલાલ બદનમે,
ભીજ ગઇ તન સારી.
દેખત પુર જન ગુરજન સબહી,
માનો બીનતી હમારી.
અચરા પકર વહીયાં જકજોરી,
તાપર દેત હોગારી.
અબીર ઉડાવત ધુમ મચાવત,
ગાવત દૈ દૈ તારી.
કૃષ્ણ રસીક પ્રભુ હોરી,
ખેલત ગોકુલ ગૈલ તયારી.

૪૦૦

મેરે લગ લગ જાવૈ તનમેં,
કેસરકી પીચકારી ભર મારી.
અબીર ગુલાલ ઓર ચોવા ચંદન,
લે મલમલ જાવે વદનમેં.
મેરે લપટ જપટ કર બહીયાં ગહે લીની,
ચીપટ ગયો મેરે અંગનમેં.
જહાં દેખું તહાં આગે હી ઠાટો,
ઘર ઘર બરજ બન ઘનમેં.
લપક જપક મેરે પાછે અરો હૈ,
ભાગ જાત હે સદનમેં.
કૃષ્ણ રસીક સંગ લાગો હી આવૈ,
હોરી ખેલાવે ફાગુનમેં.

૪૦૧

છબી સવામીકી રંગ અનાદરી કીયે,
બહોત નીએદરી.
સુન કારકીવાની સુન કર,
અજ મુખ ભાષયો એદરી.
પાયો ન આદ અંત બીન બાકી,
ગયાન ધયાન કર ભેદરી.
ગાવે ગુદર સબ થાકિ એલ કર,
રહ ગયો ભેદ અભેદરી.

૪૦૨

મનમોહન ચતુર એલાર,
બનબન કે સમજ કયોં ન જાઇયેરી.
બનકે જાઇએ પીયકો રીજેએ,
તબ મન વાકો લુભએરી.
સુઘર ન હોય સુઘર જાઇએ હૈ,
નાતર કુર કહેયે.
અસરફ પીયા મેરો અતહી રંગીલો,
વાંસો પ્રીત લાગેએરી.

૪૦૩

અપને રંગમે રંગલે,
રંગીલે છેલ છબીલે.
નીજામ દીન ઓલીયા મહબુબ ઇલાહી,
પ્રેમ પ્રીતપર સંગ દે.

૪૦૪

ઊમડે જોવનપર રંગ ન ડાર એ હો,
મને કરૂં તોસે બારબાર.
યહ બીરહન ભઈ નીંદડી માતી,
જોવન ભયો તેરે ગરેકો હાર.
ગાવે ગુદર પીયા બેગ ખબર લે,
સુકે પાત નહીં જુડેંગે ડાર.

૪૦૫

નૈન બીરહીયા તેરે પીયારે.
રંગ રસ બસ કર લીનો જીયારે.
અંખીયારે કારે કજરારે,
ચંચલ રતના રેહેનતવારે.
બાંક બરસ કહે જાદુરાઇ,
જોવન સઇયાં પીયારે સુરત બીસારે.

૪૦૬

કરૂં જોગનકો ભેસરી,
પીયકો મનાઊં મૈં પઇયાં પરેંગી.
ગેરૂવા બસન ભસમ તન લગાઊં,
સીસ બઢાઊં મૈં કેસરી.
પીયા બસૈ હીય મેં જાનત નાહીં,
ઢુંઢું જંગલ પરદેશરી.
ગાવે ગુદર પીયા અપનો મૈ,
પાયો જબ ગુરૂ દયો ઊપદેશરી.

૪૦૭

અજબ ખેલારીકા ખેલરી,
જોય હકામે રચ્યો ભવસાગર.
નટવા યકે કલા બહોતેરી,
રંગ સબનમેં મેલરી.
સમુજ બુજો મન આદ અંત તક,
રાખ્યો ન કોઈ અહેલરી.
ગાવૈ ગુદર જો જીય કે ડરે નહી,
સોઈ સોઈ રંગ બીચ હૈ લુરી.

૪૦૮

શ્રી ગણેશ આછી બાત દે હમેકાં,
ફાગુન પીયાકો મનાવતરી.
કંચન થાર સુગંધ પુહપ લૈ,
નીત ઊઠ દેવ મનાવતરી.
સોનેકાં છત્ર ધરોં સીર ઊપર,
ધુપ દીપ મન ભાવતરી.
અબીર ગુલાલ કુમકુમા કેસર,
તાલ મરદંગ બજાવતરી.
કહે ગુદર સુનૌ ગૌરી સુત મૈ,
તેરે જશ નીત ગાવતરી.

૪૦૯

રસીયા હોરી ખેલન મોપેં,
આએ સુઘર પીયા હો.
સબહીં બસન રંગાએ,

શયામ મોસે હો;
તન મન રંગ બનાએ સયામ સો હો.
ગોપ ગવાલ બાર બ્રજકે સખા લીએ,
અબીર ગુલાલ ઉડાએ.
ચોવા ચંદન ઓર અરગજા,
કેસર રંગ છીરકાએ.

૪૧૦

હોરીકિ ખેલયા ભરમારી,
પીચકારી હો.
સુરંગ ચુનરીયા સબ હો મોરી,
લે ગુલાલ મુખડા રોહો.

૪૧૧

હોરીકે ખેલેયા મોસે,
કીની બરજોરી હે.
હોં જમુના જલભરન જાત રહી,
બર બસ વહીંયાં મરોરી ધરજક જોરી.
કંચનકી પિચકાર કેસર,
રંગભર છીરકત મેરી ઓરી હો.
ચીર જટકાવત ઢિગ ઢિગ આવત,
પ્રેમ રંગ પ્રભુ માંગે મોસોં દોઊ કર જોરી

૪૧૨

આજ મૈપાયો નંદ કુમાર એસો કોંનદે,
હોં રંગ ડારરે ખેલવૈયા સવામી.
અબીર ગુલાલ કેસરકુ સુમરંગ,

ભરભર અપને દ્વાર.
એસી હોરી ખેલો મોહનસે કરગહે કરો,
બીહારરે ખેલવૈયા સવામી.
ઊર જીયો સખી માનો લત દુમનમે,
ઈનમોહે નાંચ નચાયો બહુ વાર.
સોઇ સોઈ નાચ કરો મોહન,
કે અવ કે દાવ હે હમાર રી.
જાને ન પાવે નંદ માહુર કો,
સબ સખીયનકો કરો જુહાર.
દોકરમે બાંધો મન મોહનકે,
પ્રેમ મોહનો ડાર રે.
ફગુવા લે હું રંગ,
ભરી ભરી ડાર સુમન કોહાર.
ગાવે ગુદર પ્રભુ પદ ગહેલી,
જે જીવન તન મન સુધાર રે.

૪૨૩

ભોર હી આન જગાઇ સયામ મોહે,
કહે ન સકત કછુ લાજકી મારી,
નઈ નઈ તાંન સુનાઈ.
કરશણાનંદ નિરખિ પ્રભુકો,
મુખ આનંદ ઊર ન સમાઈ.

૪૨૪

સખી તેરે જોવનાને ધુમ મચાઇ,
હમરી ઊમંગયા હે હોરી ખેલનકુ.
સોતીથી મેં અપને મંદીર મેં મોહે,

બીરહને આન જગાઇ.
સબ ગોપનમેં નાંચત રાધા,
કાંનહને મોરલી બજાઈ.
જો લોગનમેં બાંહ પકરી હે,
દુગીમેં રામ દુહાઇ.
અપને સઇયાંકી મૈવાલી,
ભોલી અંગીયાં કહાં મશકાઈ.

૪૧૫

તેરે જીયમેં કપટરે કનહૈયાં,
ગુલાલ મલે ઓર કુચ પકર તહૈ.
નૈન સૈન કરે ઔર અંગુરી નચાવે,
કહાં હોત હેલાપ મટક.
તરૂનિ વારી નારી આવૈ,
બ્રજમેં સબકો દેખાવે અપની ચટક.
રાજ કરો એસો ખેલ યહ,
અચપલ આપી ખેલે ઔર જાવે સટક.

૪૧૬

મારી સઇયાં પીચકારી,
મોરે સબ અંગ ભીજે.
અતવારી સુકમારી નવલતીય,
અપને સઇયાંકી પયારી.

૪૧૭

તુમ સમ જતના હીંગવાર,
બોરી ડોલે ડગરમેં.

ફાગુનકે મીસ ઊર અંચલ દે.
જોબન ભાર સંભાર ચોરી ડોલે ડગરમેં.
સીખ ભૈરવી ખેલું ગીપીપસે,
ફાગ સંપીરી આજ ડગરમેં.
પીયા મેરા મૈ પીયા કીરે સજની,
ધન ધન મેરા ભાગ.

૪૧૮

ફાગુનકે દીન ચાર રીખોરી,
પીય કો મનાય લે.
પીય ચાતુર તું નીપટ અયાની,
બીતી જાતી વહાર.

૪૧૯

હમરી સુધ બાલમ,
અજહુન લઈરી.
આયે બસંત કંથ ઘર નાહી,
તો જોવન જાત દઈરી.

૪૨૦

છેલવાને ડારો ગુલાલરી મેતો,
સગરી ભીજોઈ લંગરવાને.
સુવારે ચંદન ઓર અગરજા,
અબીર ઊડાવત લાલરી મેતો.

૪૨૧

સુંદર બદન પેં સોહત લાલ,
ગુલાલ મદન ગોપાલ.
મુકટલટક ભૈંકુટીમટક કુંડલ જલકન દરંગ નચમકવ

કટીપટ પીત બજાવત મુરલી તાંન રસાલ.
મન ઈછાસો ફગુવાલીનો કીનો,
સબ ભાતો નૈન ન અંજન આંજ,
પકર કે બસ કીનો નંદલાલ.

૪૨૨

અધર ધરેરી બાંસરી,
નીરતત મંડલ સયામ.
ધુન સુન ગોપી જુક જુમત,
બેડો અધીક તન કામ.
લે ગુલાલ મુખ મીંડત મેરો,
દેખત સગરી બામ.
ચરચ રહી બ્રજકી બનીતા,
સબ જાય કહોગી ધામ.

૪૨૩

ફાગુનકે દીન ચાર ખેલ લે હોરી.
ઇસ જોવનકા માનન કરી,
એયહ જોવન દીન દોરી.
ઇત તેં આએ કુવર કન્હઈયા,
ઊત તેં રાધા ગોરી.
સખી સખન કો સંગમે દોઊ,
ખેલત કરશણ કીશોરી;
ગોરી અંગીયા તોરી શોધે ને વોરીરી.
નૈનાં તીહારે કટા છલગત હેં,
અધરન પર મોતીયનકી જોરી.

ચંદ્રસો બદન તેરોરી ગોરી,
હોરીકી રીત થોરી.
કટકેહરી કદલી સી જંઘા,
ઓ શ્રીફલ કુચ દોઊ બનોરી.
રસીક રંગદો રસવસ કરલીનો,
ચીતબન દરગન ઠગોરી.

૪૨૪

વેર દઈ મોરી સારી રંગમે,
બાટ ચલત જશોદાકે લાલન.
આવતહીમે અપને ઘરતે,
મીલ ગયો મોહે અચાંનક મગમેં.
સાગર રંગ વનાય મહોબત,
બહીયાં પકર દે મારી રંગમેં.
સારી કે વદલે સારી લેઊંગી,
ઓર દેઊંગી ગારી રંગમે.

૪૨૫

બોર દઈ અંગીયાં મેરી રંગમે.
ધર બહીયાં જકજોરી મોરી,
રસ બસ કર લઈ અપને ઢંગમેં.
ગારી ગાવત નૈન નચાવત,
પીચકારી ભર મારી અંગમેં.
ચંદન બદન અબીર ગુલાલ,
લે બરજોરી મુખ્ખ મીડત રસ રંગમે.

૪૨૬

એરી એરી મેરા બાઢયો અધીકસાને હએ,
નંદ નંદન બ્રજરાજ કુંવરસો.
સબ સખીયન મીલ આઇ મેહર ઘર,
મોહન માંગ્યો દો.
ચાર દીના હોલીકો ઓસર ઘટે તો દનો લયો.
અબીર ગુલાલ ચંદન બંદન લે,
કેસર કુમ કુમ ગાલન દેહ.
રસીક રામકો રસબસકર લીયો,
મન માન્યો ફગુબા લેહ.

૪૨૭

ચલીય જાત મદ માતી ગોરી.
આગે નાચત કાંનહરે પયારે,
પીછે નાચત રાધા ગોરી.
વાજત તાલ મરદંગ ચંગ રંગ,
બીન રબાબ બાંસુરી ભોરી.
ભરત પરસપર સખીયન મોહન,
બલીહારી બોલત હો હોરી.

૪૨૮

હોરી ખેલત બ્રજરાજ,
આજ બન કુંજનમેં.
અઝુવા મોરે વન ઘન ફુલે,
ભંવર ન પાત કોય લીયા બોલે
રસીક આનંદ પુંજનમેં.

૪૨૯

ચલા જારે કન્હેયા મેગારી દેતહું,
કાહેકુ ટખડા મોરે તીરરે.
ભરી પીચકારી મરે મુખપર મારી.
આખર જાત અહીરરે.
કરશણાનંદ રહત અલબેલા,
કાહુકી હીરન પીરરે.

૪૩૦

મેરી આંગીયાં રંગભર ડારી,
મન મોહનને.
ઇસ આંગીયામેં લાલ લગે હે,
મોતીયા લગે હે જરીમ.

૪૩૧

તોરે લખાને મોસે અચાનક પ્રીત કરીરે,
પ્રીત કરી કુછ રીત કરીરે.
હો જમુના જલનેર ન જાત રહી,
સીરપર ગાગર રંગકી ભરીરે.
વદરાવનકી કુંજ ગલીનમેં,
હંસ હંસ બાહીયાં આન ધરીરે.
એસો ઢીઠ લગર મન મોહન,
ચોલીયાટ ટોલત ધરી ધરીરે.
કરશણાનંદ બાઈ મે બાવરી,
ખડી પુકારત હરી હરીરે.

૪૩૨

હોરીકો છેલ બન રહયોરી રંગમેં,
મન મોહન બનવારી સાંવરો.
ગવાલ બાલ સંગ લીએ હોરી,
ગાવે ઉત રાધે સખી લીએ કે સંગમેં.

૪૩૩

સાંવરેને મરોરી;
ગોરી બહીયાં મોરી.
મેરો રંગ મેરી પીચકારી,
ઓર અબીર ગુલાલકી જોરી.
કર જકજોરી છીનકે હંસહંસ,
ઓર સખીયનસો ખેલત હોરી.
કારે કહુ કછુ વન નહીં આવે,
ઘર સો નીકસાથી સાસકી ચોરી.
નહીં તો બજાહન એસો રીઝાવતી,
જાત ભુલવાકી બરજોરી.

૪૩૪

મેં અપને મોહનસો હોરી ખેલાંગી,
બનાય બનાય.
અબીર ગુલાલ કુમકુમા કેસર,
રંગ વરસાય વરસાય.
કાંન્હાકારો કામરીયા તાપે,
કૌન રંગડા રૂરે.
સુરંગ ચુનરીયા હમરી બીગોઈ,
તુમરો કહા બીગારો.

૪૩૫

હોરી ખેલન મોસે આયો રસીયા.
રંગે બસન અંગ લગત સુહાએ,
ચોવા ચંદન લીપટાએ રસીયા.
અબીર ગુલાલ ઊડાવત,
જોવત રીત રસ છકન છકાએ.
ખયાલ ખુશાલ કરન ચીત ચાહત,
જોબન ઊમંગ ઊઠાએ.

૪૩૬

ભયોરી અનોખો ખેલારી,
બ્રજમેં નંદરાય કોકુંવર લાડલો.
રંગત કેસર રંગ અબીર લગાવત,
કરત ફેર તમતયારો બરજમેં.

૪૩૭

હોરી ખેલન આઈ સબ બ્રજ ગોરીયાં.
કોઈ કર લીએ કંચન પીચકારી,
કોઈ લીએ ભર ભર રંગ કમોરીયાં.
કોઈ લીએ અતર અરગજા કેસર,
કોઈ લીએ કુમ કુમ ચંદન રોરીયાં.
કોઈ લીએ અબીર ગુલાલ સખી કર,
કોઈ ચાતુર કોઈ લાગત ભોરીયાં.
કરત ખયાલ સયામ રંગ મીલકે,
બ્રજકુંજનમેં મીલ એક ઠોરીયાં.
સ્યામ તેરે દેખનકી મોરે,
મૈન ન બાન પરી.

મોહની મુરત નીરખત હારી,
ચીતવન નેહ ભરી.
અવચીત ચાહત કેલ કરોં,
બ્રજ કુંજકુંજ સગરી.
ખ્યાલ ખુશાલ મદન મોહન,
પીય નીજ બસ પ્રાણ કરી.

૪૩૮

મન મોહન મોહ લીયા,
અભીમાન મેરા સખીરી.
રૂપ મોહની ડાર ઠગીરી,
ચીત બસ કીયા હીયા.
કહારી કરૂ કછુ કહત ન આવૈ,
કયા જાનુ કહા કીયા.
ખ્યાલ ખુશાલ દેખાય પ્રીતકો,
છકન છકાય દીયા.

૪૩૯

આજ નંદ નંદન જુકે દવાર,
હોરી માંચ રહી હૈ.
એક ગાવત એક મરૂદંગ બજાવત,
એક નાચત દૈ તાર.
ભર ભર જોરી ગુલાલ ઊડાવત,
રહી ન કાહુ સંભાર.
આવો સબૈ મીલ હોરી ખેલૈ,
યહ ફાગુન દીન ચાર.
એક ઔર જાંજ ડફ બાજત,

ઔર મુરલી જનકાર,
એક ઓર તરૂની ઔર વારી,
ગાવત દે દે તાર.
એસી ધુમ મચી હે બ્રજમેં,
હોરી હોરી પૂકાર.
અબીર અરગજા ચંદન બંદન,
કેસરકી પીચકાર.
અંબર ભીજેવત હાકુકી ન માનત,
એસે લંગર બટ પાર.
કાહુકો જપટ ઓર લપટ,
કાહુકો દેત હે ગાર.
સુર દાસ પ્રભુ ફાગુ રચી હે.
બાર બાર બલીહાર.

૪૪૦

હો મદૃગા નેણી ચલો,
હોરી ખેલનકો.
બ્રૂંદાવનમેં ખેલ રચ્યો હે,
ઊધર ઊધર રંગ રેલનકો.
મન મોહન સોહન હે રસીયા,
તાસોં છાંડ માન ઊઠો મેલનકો.
કૃષ્ણ રમાકો રસ બસ કરલો,
છાંડ દેહો સબ ફેલનકો.

૪૪૧

હોરી ખેલત નંદકિ સમાજ,
દોઉ સુધર લાલ.

ઇત શ્રી રાધા રાની ગોરી,
ઊત સાંવરે બ્રજ રાજ.
નાના બસન અભુશન પહેરી કે,
જુગલ અંગ છબછાજ.
રાજતહેં ગૌર સ્યામ અંગ દુતી.
કોટ કોટ રતી લાજ.
ગોપી ગોપ સબ આએ બનબન.
બીબીધી મંડલી સાજ.
ચીત ઊમંગ સબ ગાવત નાંચત.
બાજત એક સુર સાજ.
ડારત રંગ ગુલાલ ઉડાવત,
નેક ન આવત લાજ.
કુલકી કાનમાન ગુરૂ જનકી,
મન ચીત સોં ગઈ ભાજ.
લખી લખી હુંસ હુંસ કરત પરસપર.
મન માને સબ કાજ.
નર નારી સબ યહશુખ બીલસતહોઊ,
અટા કોઊ છાજ.
હેં સુરની સીર મંદીર મોરી,
હૈ દેવ સીર તાજ.
દાસી દાસ હીય ઉર નીરંતર,
યહી છબસોં બીરાજ.

૪૪૨

મોહે મોરહી જગાવતરે,
કોહેકું આજહી.
જીન સખીયન સંગ રૈન ગંવાઈ.
આસકવહી જાબો જાનહી.

૪૪૩

હાત મટુંકકીયા રંગકી ભરી રે,
સઈયાકી બાટ દેખો કબકી ખરી રે.
ઊનહીકે રંગમે ભર પીચકારી,
મુખપર મારદા ધરીધરી.

૪૪૪

કાન્હ રંગ ડાર દીયો મોપર,
મોરી સાસ સુને દે હે ગારી.
મૈ તુમકો પહચાંનત નાહી,
સવામી સુને મોહે મારે અનારી.
એસે લંગર તુમ લાલા કાહે,
બીગારી સારી.
કરશણ રસીકન ન ભાંયો,
અવતો મૈં તેરે બલીહારી.

૪૪૫

મોહે રંગ ભર ડારી રે,
કન્હેયા સાંવરે.
ભર મારી પીચકારી કેસર,
રંગ સુરંગ ચુનરીયા વીગારી કન્હેયાં.
સંગકી સખી સબ દુર સટક ગઈ,
હા હા હા કર હારી,
કરશણ રસીકને રસ વસ કરલીની,
ગાવત દે દે તાદીક.

૪૪૬

રંગ ડારી અંગીયા ભીજી ચુનરી,
અબ કૈસે ઘર જાઊં કન્હૈયા.
સાસ નનદીયા ઓર જેઠનીયા હંસીય કરૈયે
નર નારી રે દૈયા.
સખીય સહેલી કોઈ ઢીગ નાંહી,
બરબસ મોરી મરોરીરે.
કરશણુ રસીક રસ વસ કર ડારી,
અવતો છોડ લાગું તોરી પઈયાં.

૪૪૭

મોહે છાંડદે મોહે જાન દે જમુનાજીકે ઘાટ,
લાલા અર નહી કરરે.
હોલીમે તુમ ધુમ મચાઈ,
ગારી ગાબૈ નચાવે લૌકાઠ.
અગર બગર કે લોગ સુનતહૈ,
મોહે સાસ નનદીન ટલાં.
લંગર ઢીઠ બન બારી સાંવરે,
રોક રહ્યો માંજઘાટ.

૪૪૮

એરી ગેંદ કયોં લઇ હે ચુરાઇરી,
ગવાલની ખેલતમે.
ગવાલ બાલ સંગ ખેલ મચયો,
તૈં અગીયા મેંડરાઈ.
લપટ જપટ અંગીયાં ગહેલીની,
એક ગઇ દોપાઈ.

અબીર ગુલાલ મલે મુખ રોરી,
પીચકારી નસોં ભીંજાઈ.
કરશણ રૂપ વહે ગહરી ગવારન,
સુધ બુધ સબ વીસરાઈ.

૪૪૯

સ્યામ સુંદર બ્રજ મોહન પ્યારે,
હોરી ખેલન આએ હે.
અબીર ગુલાલ કુંમકુમા કેસર,
પીચકારી નરંગ છાએ હે.

૪૫૦

ચંદન બંદન બુકારોરી,
સબ થારનમેં ભર લાએ હે.
સખી સ્યામકો શ્યામ સખીનકે,
લે લે મુખ લપટાએ હે.
વીન મરદંગ સુરજ ડફ બાજત,
હોરી રાગ જમાએ હે.
ગોકુલ મહા બન ઔર બરંદાબન,
બ્રજમે ધુમ મચાએ હે.
હો હોકર બોલત સવ ડોલત,
આનંદ ઊર ન સમાએ હે.
સુર નર મુની સબ દેખત ઠાડે,
સુધ બુધ સબ બીસરાએ હે.
કરશણ રૂપ અનુપ હામ છબ,
નીરખ સવહી લુભાએ હે.

૪૫૧

મોહે ગરબાં લગાયેરે,
એકેલી જાનકે.
ભોંહ કમાન નૈન મરૂગ લોચન.
તક તક મારત બાન,
બીરહની જાનકે.

૪૫૨

શ્યામ તોહે મારૂંગી નૈનનમે,
ડગર મોરીરો કે કન્હૈયાં.
સુનરી સખી મેં કા કહુ તોકુ,
ગારી દે ગયો વૈન નમે,

૪૫૩

મોહે હોરી ખેલાવે રે,
લાલ મન મોહના.
ભર પીચકારી મુખપર મારૈ,
અબીર ગુલાલ લગાવે.
લાલ મન મોહના.

૪૫૪

એસો ખેલારી રસીયા મોરા,
હોરીમેં બરજોરી કરત હૈ.
આપ ખેલે ઓર મહકો ખેલાવે,
બાહીયાં કર, મોહે રંગમે બોરે.
ઓર કહે હરીહો હસો હોરી.

બ્રજકી સખી સબ બન બન આઇ,
મનમોહન ઘર હોરી.
મચી હે હાત લીએ પીચકારી,
પ્યારી અબીર ગુલાલ મલ મુખરોરી.

૪૫૫

બહોત દીનનકી થોરી,
રસનાં હીરે વાલમ.
જો તેરા જીનહી માંને બાલમ,
ઓલ મોરી ચોલી.

૪૫૬

ફાગુનકે દીન ચાર સખીરી એલો પીયાસેં.
પીયા મોરા મે પીયકી સજની,
સઇયાં મેરા પ્રાણ આધારી.

૪૫૭

રંગ ભર મારી પીચકારી સાંવરેને,
મગમે જાત નંદ જુકે લાડ લેને.
બરજ રહી બરજયો નહી માને,
બહો બીધસે સમજાય.
બરબસહી મેરી વહીયાં મરોર તએસે,
નીપટ અનારી રાવરે.

૪૫૮

મૈ તો ઊનહી સો રંગ મચાઊગી નંદ,
મહર જુકે સુઘર કન્હૈયાંસો.

કરશણાનંદ સોહાગ ફાગકો,
હરખી શ્યામ સંગ ગાઊંગી.

૪૫૯

ગોરીયા હોરીયા ખેલલે,
પીય સંગ કર કર પ્યાર.
નંદ નંદન તેરે દવારે આએ,
ભર લે રંગ પીચકાર.
ભાગ સોહાગતે હોરીરી,
આલીઘર બૈઠે આએ હૈમુરાર.
કરશણ રસીક રસવસ કર લેરી,
અબીર ગુલાલકા ડાર.

૪૬૦

છેલ મેરી અંગીયાંમે,
પીચકારી માર ગયો.
લપટ જપટકે બહીયાં ગહેલીની,
અચરા પકર લયો.
હોરીકિ મીશ માયકે પ્યારે,
જો તુમ કહયો સોસયો.
કરશણ રસીક અવ છાંડ દે પ્યારે,
જો કુછ ભયો સો ભયો.

૪૬૧

કયોં ભર મારી પીચકારી વે છેલા,
સુરંગ ચુનરીયાં સવહી ભીંજોઇ.

તાપર દઈ હૈ ગારી વે છેલા,
સંગકી સખી સબ દુર નીકસ ગઇ;
હા હા હા કર હારી વે છેલા.
કરશણ રસીક સબ રંગમે વોરી,
અપને બસ કર ડારી વે છેલા.

૪૬૨

હોરી ખેલન મેંડે ઘર આયા,
વે સાંબલડા સલોનેહો પ્યારા.
ગાંવંદા બજાવંદા ધુન મચાંવદા,
ધસાડા જીય લલચાયા.
અબીર ગુલાલ ઉડાવંદા,
આંવદા સબ સખીયાં દેમન ભાયા.
કરશણ રસીક રસ રંગ દેના લો,
રહસા રહસ ગર લાયા.

૪૬૩

હોરી ખેલલે હરીકે સંગ,
પ્યારી માન ન કરીએ.
મદન મોહન સોહન તે પાયો,
ચરણ કમલ ચીત ધરીએ.
અબીર ગુલાલ કુમકુમા કેસર,
પીચકારીન રંગ ભરીએ.
કરશણ રસીકકો રસ બસ કર લે,
ચરન આય તુમ પરીએ.

૪૬૪

હોરીકો છૈલ બન રહોરી રંગમે,
મનમોહન બ્રજ વાસી.
સાંવરો ઇત ગવાલ બાલ સંગ લીએ હોરી,
ગાવે ઊતરાધે સંગ લીએ હે સંગમેં.
તાલ પખાવજ આવજ મુરલી,
બીન મરૂદંગ રબાપ ગાવેં ચંગમેં.
રસીક રંગ બ્રજ ધુમ મચાઈ,
ખેલ મચ્યો ભારી ભીંજે અંગમે.

૪૬૫

મે અપનેં મોહન સોહારી ખેલેંગી,
રંગ બનાય બનાય.
અબીર ગુલાલ કુમ કુમા કેસર,
રંગ બરસાય બરસાય.
લપટ જપટ મોહે પકર લીની હે,
કલકા બદલા ચુકાય ચુકાય.
રસીક છૈલસો ફગુવા લુંગી,
પીતાંબર લેહુ છીનાય છીનાય.

૪૬૬

આજ કાહન હોરી ખેલત દૈયા સબહી,
છાંડ મોહી રંગમેં ભીજોઈ.
લાજ તજી સબ જગકી રંગીલે,
કૌન ધસે યાકો નામ કન્હૈયા.

૪૬૭

બ્રજમેં સખી એસી ધુમ મચી હે,
હોરી ખેલત મન મોહન છેલવા.
કેસર રંગ લીએ ફીરત રંગીલે.
કોઉન ગવાલી વાકે રંગમેં બચી હે.

૪૬૮

હોરી ખેલલે ગુજર બાલ મન મોહનસો,
તેરી અંખીયાં લગી.
ફેંટ અબીર ગુલાલકી ભર લે,
તેરે ઘર આએ મદન ગોપાલ,
કુમ કુમ કેસર ઘોરકે મલલે,
રસીક રંગીલી ગવાલ.

૪૬૯

પ્યારી તેરે નેણાંદી પીચકારીયાં.
તન મન પ્રાણ સબહી ભીજાવત,
ગાવત જશ સુકમારીયાં.
તો હીતે હરી રહત બરૂંદાવન,
મુલ ફુલ ફુલ ડારીયાં.
સુમ મરૂખુ બચન લાલ બ્રજજીવન,
જાર લીની અકવારીયાં.

૪૭૦

અવહીં જીનલીજે પીચકારી,
કીજે લાજ બડનકી.
તેરે અંગ રંગ પીતાંવર,
તામે દુર ગહો બીહારી.

આવન દે આગે લાગે,
જાબતો હે ભરન સુકમારી.
કરશણદાસ હિત ફેર પાછે હે,
ભર લીજે અકવારી.

૪૭૧

વસંત બાહાર આઈ સખી,
મેરો મનહુ લરસનો.
કોકિલ કુંજત ભંવર ન ગુંજત,
અંબુવા મોરાઇ.
અબીર ગુલાલ કુમકુમા કેસર,
પીચકારીન રંગ છાઈ.
ટેસુ ફુલે ઔર ફુલ કુસુમ દરૂમ,
કરશણ રસીક પાઈ.

૪૭૨

બ્રજમેં ધુમ મચી,
હોરી ખેલે નંદકો લાલ.
ઘરઘર તે બનતા સબ આઇ,
અબીર લીએ ભર થાલ.
કોઇ સખી ઠાડી રંગ છીરકત હે,
કોઈ મુખ મલત ગુલાલ.
બાજત તાલ મરૂદંગ ઝાંઝ ડફ,
ઘુઘરૂ ઔ કઠ તાલ.
પ્યારી લાડલી શ્યામ નચાવત,
દેત સખી સબ તાલ.
કોઉ સખી પટક ગહે ઠાઢી,

કોઈ રોક રહી બરજ બાલ.
ફગુવા દે ઘર જાઓ લલા,
જસુમતી નંદકે વાલ.
લાલ સખી ચરણન બલીહારી,
નીરખત ભઈ નીહાલ.

૪૭૩

ખેલઇ સાંવરો બ્રજમેં ફાગ,
ડગર બગર મેં ધુમ મચી હે.
ડફ મરદંગ સંગ મુરલી બજાવે,
ગાવત બંસીમે જીંજોટી રાગ;
કાહુકે ભાલ ગુલાલ ગાવે,
અપતી બારકું જાવે ભાગ;
વીશણુદાસકુ પાસ બુલાવે,
પકર લગાવે લાગ.

૪૭૪

ખેલન લાગે બ્રજમે હોરી,
નંદ મહરકે લાલ.
વાજત બીન મરદંગ ચંગ બાસુરી,
ઓર બાબ કટ તાલ.

૪૭૫

રે કોઇ એસો પીયકો મીલાવે,
પરીહો પાયન દુંગીમે જી દાન.
સાંવરે હોરીકે દીનનમેં,
મોપે સબ રંગ ડારો રે.

અબીર ગુલાલ કેસર પીચકારી,
ભર ભર મારોરે.
ઘર બહીયાં જકજોરી મોરી,
ફેર હો ગયો નયારોરે.
સાસ નનદસો અવ કહા કહી હું,
લાજ ન મારોરે.
રસીક રંગરસ બસકર ડારી,
કછુ ચેટક ડારોરે.

૪૭૬

ચતુર તો મારૂંગો સૈનનમેં,
છૈલ મોરી ગૈલ.
અરે અરે લાલા છાંડો,
છેલ મેરી ગૈલ.
તેરોઈ રંગ તેરી પીચકારી,
તોહેબી ધુંગીરે નૈનનમેં.
દરૂગ કટાક્ષ પીચકારી કર હો,
બસ કરૂં બૈનનમેં.
રસીક રંગ સો ફગુવા લેહો,
જબ દેહો જાનનમેં.

૪૭૭

અંગીયા તાસકી રંગ ભીની,
જોવન વાકે સાથ.
દુરેસે બચણ કહો મેરે પયારે,
છુવન નદે હો હાથ.

ભુઆન ઢીલ ભએ અંગ અંગકો,
મોતીયન બીથુરે માથ.
ગાવૈ ગુદર દોઊ સમય વરાવર,
જબ જીય હોત સનાથ.

૪૭૮

ફાગુનમેં મહી વાલારલા આન મીલા વૈ,
અપનેરી અપને મંદરસે નીકસી;
ઓઢે જરદ દુસાલા.
કોઈ ગાવત કોઈ નાચત,
આવત કોઈ સખી દેત હૈતાલા.
રસીક છેલ પ્રભુઆન મીલો તુમ,
મોહન મદન ગોપાલ.

૪૭૯

આજ મહર કે ભયો હૈ જગાતી,
છીન લેહો લકુટ કાંમરી;
મુરખ ગવાલીન મહીકી માતી.
દધ લુટાય છીન લેહુ બસન તેરો,
કર ભીંજન રહી હો પછતાતી.
જાકર કહું હું હે કંસ રાવસે,
પકર મંગાવો તેરો જનમ સંઘાતી.
અસુર સંહારન જન પ્રત પાલન,
માત જશોદા કો પુતન નાતી.
મારો કંસ સંસ જીન જાનો,
કો સનમાનૈં અહીરકો જાતી.
તબડર બસ પ્રભુ ચરન ગહયો હૈ,

જબ સબન્ન લગાયો છાતી.
અજ મહેશ સુર નર મુની ગંધર્વ,
જાકી રટનાં કરત દીન રાતી.
ગાવૈં ગુદરસો કીયો બન ક્રીડા,
જો ભાવૈ મન ચીર સોહાતી.

૪૮૦

છેલ મેરે નૈનન મેં,
મન મોહન લાગી રહયો.
દરશટ પરે નંદ નંદન જબ તેં,
સબ વ્રત નેમ બહયો.
બીન દેખો મોહી કલનપર તુ હૈ,
દરદ ન જાત સહયા.
સુંદર સ્યામ કમલ દલ લોચન,
જબ તેં મોચીત સહયો.
મેરે ચીત બસી હૈ સાંવરી સુરત,
જો કછુ ભયો સો ભયો.
જાનકીદાસ શ્યામ રંગ રાચી,
જંગ ઊપહાસ લહયો.

૪૮૧

ઢુંગી મૈં નંદઢુ હઇયા.
બઇયાં નાહ ગહયો.
દેખત હઇ સબ લોકન ગરકે,
માનો સ્યામ કહયો.
હોરી કે મીશ મોહન પયારે,
જો તુંમ કહ્યો મો સહયો.

જાનકીદાસ મન્નુ ફેર મીલાંગી,
અવ હુક ચીપટી રહયો.

૪૮૨

કોન બદી એસી હોરી રે છેલા.
પચરંગી ચુનર એક રંગી,
કીની રંગ સરવોરીરે, છેલા.
અબીર ગુલાલ કુમકુમા કેસર,
અંગ અંગ રંગરોલી રે.
જાનકીદાસ હાહાકર હારી,
તોઊ રસીક નહીંરે છોરીરે, છેલા.

૪૮૩

મેરા મન ઊમગીઓ હોરી ખેલન કો.
મોહનકે કુમકુમકી ચોટે,
ઊધર ઊધર અંગ ઝેલનકું.
ઊમંગયો મનુવા રહત ન રોકયો,
પીયકી ભુજન ભુજ મેલનકું.
જાનકીદાસ બીલાસરાસ સુખ,
સરસ રંગ રસ રેલનકું.

૪૮૪

ખેલ પીયા સંગ ફાગરી પીઆરી.
નંદ નંદન તેરે આંગન આએ,
જાગે તેરે ભાગરી પીઆરી.
એસો દાવ મીલીઓ હે સજની,
ધન ધન તેરે સુહાગરી પીઆરી.

જાનકીદાસ આસ ભઈ પુરી,
રહસ રહસ ગરે લાગરી પીઆરી.

૪૮૫

રંગમેં બોર દઈરી મોહે,
બ્રજ ગલીયનમેં ભેંટ ભઈ.
સારી સરસ કેસર રંગ અંગીઆ,
અવહીં મોલ લઈરી મોહે.
ઐસો ટોઢાનંદ મહરકો રોરી,
મુખમલ દઈરી મોહે.
ચોવા ચંદન અરગજા છીરકત,
ગાવત ફાગ નઈરી મોહે.
તાન તરંગ પરબુકે રંગ રાચો,
કર દઈ દઈની ભઈરી મોહે.

૪૮૬

હો સીઆમા પીઆરી,
હોરી ખેલન હરી આએ.
નંદ નંદનકો રસ બસ કરલે,
ભુજ ભર કંઠ લગારી.
યહ ફાગુન ભાગન સોં પીય પાયો,
મન મોહન ગીરધારી.
રસીક છેલસો ફગુવા લીજો,
રંગ રચાયો ભારી.

૪૮૭

કરીએ પીય સંગ પીઆર,
હોરી માન ન કરીએ.

પરીત રીત કછુ સમુજત નાહીં,
તું હૈ નાર ગંવાર.
ભાગની સોં ફાગુન પીય પાયો,
રૂપ જોવન દીન ચાર.
જાનકીદાસ સીઆમ સુંદર સોં,
મીલીએ ગલ ભુજ ડાર.

૪૮૮

આજ બ્રજ ધુમ મચી હોરી,
ખેલે મોહન ગોરી.
ઊડત ગુલાલ લાલ ભએ બાદર,
પીચકારીન રંગ બોરી.
બાજત તાલ મરદંગ બીન ડફ,
ગાવત ફાગ જકોરી.
તાન બરસકે પરભુ છબી બરખત,
સુર સુમન બહોરી.

૪૮૯

લંગર કાંનહ મારે પીછે પરોરી,
બર બસ બહીયાં મેરી મરોરી.
બરજ રહી બરજયો નહીં માનૈ,
અબીર ગુલાલ લઇ મુખ મીજી રોરી.
તાન બરસ અતી ઢીર છૈલવા,
બ્રજમેં કાંહસોં નાહ ડરોરી.

૪૯૦

ખેલ લે દીન ચાર,
તન મન લેહું સવારી.

યહ જોવન તેરા થીર ન રહેગા,
દેખા રૂદે બીચાર.
ચોવા ચંદન અતર અરગજા,
અબીર કેસુર પીચકાર.
તાન બરસકે પરભુસો મીલલે,
બીતી જાત બહાર.

४९१

ચલો સખી દેખન જઈહે,
બ્રજમેં ખેલત હરી ફાગ.
વીવીધ ભાત બાજે બાજત,
સખ મરૂદ મરૂદંગ ધી લાંગ.
નાચત સંગીત ગત લેત,
થેઈ થેઈ તતતા.
થેઈ થેઈ તત ધાકીટ કીટ,
તક ધુમ કીટ તક ધડાં ન ચકટ.
તક તાતા ગેતીટી,
ધા કીટત ગધા કીટત કતક.
ધુમ કીટ ધુમ કીટ તક તક,
ચગડ તા ગેતી ટીક ડાંગ.
તા દીગ નીગ દીગજા દીગ જીગ,
દીગ કીટી તીટી કીટ તક ધરમીત.
ધરમીત ધરમ પરાન,
કડાંન ધડાન ધરાંગ.
તનનતું દર દરતું તદીમ ધીતી,
લીલા નાના.
દરદરના દ્રદ્રતું દ્રતું દ્રતીલાંગ

વેજુ પરભુ બહુ નાયક રસીયા.
તાન માન સનમાન છાહો રાગ.
છતીસ રાગણી ભેર પતી સપ લે લાગ.

૪૯૨

દીલ બીચ બસી વેસો હર્ણી,
તેડી સુરત મોહનવે.
લાલ ગુલાલ સો લાલ બનેહો,
કમર કાછની કસી.
રંગસો ભીંજી પાગ પીછોરી,
મુરલી મુખ પર લસી.
ગાવત ગવાલ નચાવત તુમેકોં,
શ્રી રાધા સંગ લસી.
પ્રેમ રંગ પીચકારી ભરકર નીરખત,
નૈન સોં ધસી.

૪૯૩

હોરી ખેલન કયોં નહીં આયા વે,
નંદ દે ગુમાની ઘર મેરે હો.
મુખડા તાંડી વારીવે અબીર,
ભરા સાંવલા યાર કેયાં મેંડે મન ભાયાવે.
નૈન મીલાય કર મનબસ કીતા,
સાંવલયાર ઈસિકોંદે કુદે બીચ પયાવે.
પરેમ રંગ સંગ વારી વે,
ભીજ ભીજાવો સાંવલયાર ;
નીશ દીન યહી લબ લાયા.

૪૯૪

બરૂંદાવન ફાગુન ભાગન પાયો,
અબ કાહેગોરી માન બઢાયો.
ઉઠ ચલ ખેલન સીઆમ સુંદરસો,
નટનાગર હરી રૂપ બનાયો.
અતર અરગજા અબીર કુમકુમા,
તુજ કારન સબ સખીય બનાયો.
પરેમ રંગ કેસર પીચકારન ચાહત,
કાનહ તેરે હાથ ભીજાયો.

૪૯૫

મત કર હમ સંગ સીઆમ ઠગોરી,
બહાર આઈ હોરી આવત દોરી.
ફુર આયો કહાકટક ચઢે હેં,
ભર ફાગુન ઘર રાખુંગી જોરી.
કર ધર હર કે ઠાઢી રાધા કછ ઉતર,
પરભુ નાહી કહયોરી.
પરેમ રંગ પરભુ એકટક ઠાઠે,
દોઊ પગ ધરો કહે દોઉ કર જોરી.

૪૯૬

આલી જાન પાવે,
ધરલીઆઈ કનહૈયા.
દે કજરોટા આંખ આંજનકે,
અબીર ગુલાલ લગાવે.
એક છીનાય બજાવે મુરલીયા,
એક નચાય ગવાવે.

ફગુવા માંગપીત પટ એંચે,
કર ધર બીનતી કરાવૈ
કોન સહાય છોડાવત તુમકુ,
ગવાલ આવન નહીં પાવે.
પરેમ રંગ ફગુવા હરાયે,
એક એક પાય પરાવૈ.

૪૯૭

ભલા મેરી જાન,
ભલા તુમ ખેલત હોરી;
મેરી અંગીઆ રંગમે બોરી.
ભલા મેરી જાન,
ભલા તુમસે ખેલાંગી હો હોરી.
બર બસ હાંત લગાવત છતીયાં,
લપટાવત બરજોરી.
રાહમ કરૌ કર છાંડો લલા,
મૈતો હો દીનનકી થોરી.
કરશણાનંદ છાંડ લગરાઈ,
પઈયાં પરત મૈ તોરી.

૪૯૮

તુમ સુનાયો નંદ ઢીઠૌના તોરી,
હોરી ખેલન મેટોના.
તેરો રૂપ કહાં લગી બરનો,
પારસ મીલ ભયો સોના.

૪૯૯

કાનહ રંગ ડાર દીયો મોંપર,
મોરી સાસ સુને દેહેં ગારી.
મે તુમકો પહચાંનત નાહી,
માર દઈ પીચકારી.
કરશણાનંદ ફીરતર સમાં તે,
લોક લાજ કુલ ડારી.

૫૦૦

ડફ બાજ બાજ મચ્યો ફાગ આજ,
બ્રજમેં ખેલત હૈ નર નારી.
એક ગાવત એક મરદંગ બજાવત,
એક નાચત હંસ હંસ દઈ દઈ તારી.

૫૦૧

નાગર હેકી આપ રૂપ હેરી,
હારી યા ના હારો,
તુમી કોરેમનો ચુરી.
ચોખે દેહો ફાગ પુન કરો રાગ,
નારી પેમે વર જુરી.
કરી હેની બેદન કીરે,
દેહમન કાજ નાહીં;
એ મન હોરી.

૫૦૨

હોરી મે અનોખે ખીઆલ,
છૈલા તુસી કર દાવે.

અબીર ગુલાલ કેસર પીચકારી,
મારી સાડે અંગ તુસી ભર દાવે.
કાંનહ તુમ કયો એસો અઇસી હોરી,
ભર વસ વહીયાં મરોરી.
અન બાદી રસ બાદી નંદકે,
બરબસ કરત ઠગોરી.
જાત રહી જમુના જલ ભરેહો,
કાહુસોં નહી બોલી.
તાન બરસકે પરભુ અબ ચકમે,
રંગ ભરી ચોલી.

૫૦૩

હાં રે કાન હાં,
હોરીકે દીનનમે નીત નઈ ધુમ મચાવે.
ગવાલ બાલ સબહી સંગ લઇ લઇ,
મે રેહી દવારે આવે રે;
કહી સુની કછ માનત નાંહી,
મન આવે સોઇ ગાવે.
જાનકીદાસ ઢીઠ લંગરકો હે,
કોઈ સમુજાવેરી.

૫૦૪

હાંરી પયારી હોરીકે દીનનમેં,
માન નકર પીય સંગ તેરો.
માન દેખ સબસોતો લપટતહે પીય અંગ.
માન કહયો મેરો તું સજની,
રસ લે વીલસ અમંગ.

મહ જોવન કહુ થીર ન રહેગો,
સમુજતીઆ ગય હઢંગ.
મોહન મદન માધુરી સુરત,
કરશણનંદ રસ રંગ;
કાનહ મોહે કાહેકો મારી પીચકારી રે.
હોં નીકસીથી અપને બગર,
સસુરંગ સુનર રંગડારી રે.

૫૦૫

લે હોરી કોઈ શીઆમ મનોહર.
દધકે નામ વીસર ગઈ ગવાલન ટેરત,
ફીરત હૃદય ઉપર જો હર.
કરશણાનંદ કાંનીકુલ છુટી,
ચોરી બુજત બ્રજમેં ઘર ઘર.

૫૦૬

ભીજ ગઇ રંગ તનમે કેસરકી,
પીચકારી ભર મારી સઇયાં.
શીઆમ સલોના રીજ રીજોના,
માનત નાંહી ગીરીધર બનબારી.

૫૦૭

બ્રજ ગોકુલકી ગેલ હોરી,
ધુમ મચાવે.
ધુમ મચાવે અબીર ઊડાવે,
મન ભાવે સોઈ ગાવે.
ઘેર ઘોશ કીનાર ગારી દે,

હરી હંસ કંઠ લગાવે.
અંગીયાં રંગીયા ભીજવે રીજવે,
નઈ નઈ તાન સુનાવે.
હો હો કરત નામ લે મેરા,
ડફ લે સુઘર બજાવે.
કરત કનોડી બાત નરસીયા,
જોબન છૈલ દેખાબે.
બરજોરી ટકટોરત છતીયાં,
બતીયાં કોઊ નહી પાવે.
હોં બલીહારી નંદજી કે ટોટા,
ઓઢા લાજ ન આવે.

૫૦૮

સાંબલડા હોરી
ખેલન સાંડ નાલ આયાની.
ગાવદા બજાંવદા,
બીન મરૂદંગ ડફ બંસીદી તાંન સુણાયાની
ચંદન બંદન બુકારોરી,
અબીર ગુલાલ ઊડાયાણી.
માયલકર સાનુ ઘાયલ કીતા,
પીચકારી બરસાયાણી.
ગવાલ બાલે દે નાલ મોહણા,
હોરી ધુમ મચાયાણી.
કરશણ રસીક રંગ અવ અંગવારી,
કીતા સાંડે મણ ભયાણી.

૫૦૯

ગારી નદે સુણે ગેલાગવા.
કેસર રંગ પીચકારી મારદા,
અબીર ગુલાલ ઉડાદે ગાંએ.
નીત વોલી ઠોલીયહુ હોલી,
લાજ નઇ તબલ આંદેસું
નંદ મહરદે લાલ ગુલાલ,
અખીયાં કયો ભર જાંદેસુ.
નેણાંદી સન ચલાય સાંવરા,
મનડા હરલે જાંદે.
સુખપા બાંવલી હારી,
જાંવાં મુડચલ સપામતીર છાંદે.

૫૧૦

હારી ખેલન સબમીલ આઇયાંબે.
પીચકારી નકી માર પરસપર.
રંગદી ધુમ મચાઇયાં.
હીક ખેલત એક બંસી છીનાવત,
હીક લાગત ગલબાંહીયાં.
છબી નીરખત વલીહારી સવનકી,
લખલખ વબબલ જાંદીયાં.

૫૧૧

બ્રજમે હારી ખેલન ચલારી
નંદ મહરકો કુંવર કનઇયા,
લે ગુલાલ ગુલાલ મુખ મલારી.
બહી ગોકુલ બન વહીરે વરૃંદાબન,

વડી હે જીવનકો ભલરી,
રસીક કરશણકુ વરસ બસ કરલે,
ફગુવા લીં પકર પલારી.

૫૧૨

ઈન બંસી બારે સાંવરેને,
રંગ ડારી મેરી સારીરી.
અબીર ગુલાલ કુમકુમા કેસર,
ભરમારી પીચકારીરી.
કરશણાનંદ છેલ રસ માટે.
હાં તેરી બલીહારીરી.

૫૧૩

સાંવરો મોહીદે ગયો ગારી,
ગારી દઈ પીચકારી ન મારી.
છીન લઇ મોરી સારી,
અબીર ગુલાલ મલો ગોરે મુખપર.
એસે અનોખે ખીલારી,
ભએ સખી સીઆમ મુરારી.
લપટ જપટ બહયાં ગહેલીની,
ભર પીચકારી કેસરકી મારી.
ભીજ ગઈ અંગીયાં અંગસારી,
સખી હાહા કરહારી.
કરશણ રસીકસોં બીનતી કરત હે,
કીજો કરપા નીહારી.
અબકે ફાગ ખેલીં તુમસેં હોરી,

રાખ્યો સરમ હમારી;
વરૂંદા બન ચંદ બીહારી.

પ૧૪

મેરા ઊઠત જોવન ઉભર ગયો,
પીય વૈરાગી નીકર ગયો.
જોવન ભાર મશક ગઈ અંગીયા,
નૈનનમે રસભર ગયો.

પ૧પ

રોમ રોમ કાંપત તન બીહુવલ,
સખીયન સંગ બીસર ગયો.
રમત આપ દેસ દેસનમે,
રસથાતી મો પધર ગયો.
કરશણાનંદ મોહી કછુ વન ભાવે,
શયામ સુંદર મનહર ગયો.

પ૧૬

રંગ ભર મારી પીચકારી અંગીયા,
ભીજ ગઈ સારી વાંકવર.
સખેકા કોન નાર કહત જાત,
મેં તો કરૂંગી જંગ.

પ૧૭

અબ કેસે પનીયાઃ કોં જાઊંગી,
દૈયા ગારી દઈ મોહે કંકર મોરી.
ગોકુલ ગાંવકો પૈડો ઈનીઆરો,
બદલામે લેઊંગી શીઆમ પીયા.

૫૧૮

એસો ઢીઠ કહયો નહી માનત,
કોપ કરીં હસદે રસીયા.
જોવન મદમાતો બ્રજ દોલત,
નેક સકુચ નહી કરત જીયા.
કરશણાનંદ શયામ મનમોહન,
નીસદીન વસત હમાલે હીંયા.

૫૧૯

હો નંદલાલ આજ રંગ હોરી,
સુધર શયામ સંગ ખેલન આઈ.
ભર ભર ફેંટ ગુલાલ.
ચંદન બંદન બુકારોરી,
ચંહુ દીશ છીર કત બ્રજકી બાલ.
લીએ ઊઠાય બહીયાં જકજોરી,
યા ફાગુનકી ચાલ.
દુર છીપ રહયો હે છેલ હોરીકો,
યા નહી જાનતરાવરે ખીઆલ.
મચયો ખેલ બલીહાર દોવન તેં,
રાધા મદન છે ગોપાલ.

૫૨૦

કનહૈયા મચાયલે ફાગ,
ફાગુન છાય રહે કુંજનવન;
એસો સખી બડ ભાગ.
અજ મહેશ જાકો દરશન પાવત,

ગોપી રહે મર ભાગ.
ગાવૈ ગુંદર મહીમ કુંજનકી,
લલીત દુનો દીશ વાગ.

૫૨૧

ખેલત ફાગ વીહારી કુંજન વન.
બરહમ લોક વૈકુંઠ સરાહત,
ગોકુલપૈં ડાન્યારી.
નીરગુન બરહમસર ગુણ વહે આએ,
સુર નર મુની રહત નીહારી.
ધન જીવન ધન ભાગ સખીનકી,
સંગ લીએ પીઆરા પીઆરી.
ગહેકર ફેંક ગુલાલ કપોલન,
હંસી હંસી દે દૈતારી.
ગાવૈ ગુદર પ્રભુ ચરીતર મનોહર,
અગમ નીગમ કહે હારી.

૫૨૨

હોરી ખેલો હોતો મોહનકો લેહો ભીજાય.
ફગુવા લેહોં તબ જાન દેહોં,
પીતપટ લેહોં છીનાય.
કરષણાનંદ નહી છાંડો એક પલ,
રાખોંગી ગરલાય.

૫૨૩

નાગરી નાગર ખેલત ફાગરી,
વાઢવો પરેમ દોઊ દીસરંગ ભરી,

ઇતિ ચુંનર ઇત પાગરી.
સકલ સુગંધ લે પીતમ અંગ ભરી,
ધન ધન ગોકુલ ભાગરી.
નંદ મહર જેકો છૈલ છબીલા,
સંગ બરૂશ ભાંન ઊજાવરી.
નભ દેખત સુરનર મુની ગંધરબ,
આએ સુર પુર તીઆગરી,
ધન ધન બંસી બટ ધન જમુના તટ,
ધનરે ચરન સોઇ રાગરી.
ગાવે ગુદર ધન ગવાલ ગોપ,
સંગ રહત સબે ગરે લાગરી.

૫૨૪

આજ હોરી ખેલત અવધ બીહારી,
મરદુલ મરૂદંગ મુરજ ડફ ભારી.
ગાવત દે દેતારી.
કેસર કુમ કુમ ઔર અરગજા;
લે રંગ સોં ભર મારી.
ભર પીચકારી સીયા જીપે મારી,
ભીંજ ગઈ રંગ સારી.
દશ રથ સુત ઔર જનક નંદની,
ખેલ રહે હે ધમારી.
સીતારામ જુગલ જોરીપર,
હંસ દાસ બલીહારી.

૫૨૫

કાંઈ હુટ લાગા જી રંગ ભરે। છે।.
આ ગુન ગારાથે નંદજીના પીઆરા,
હીયડે હાથ ધરે। છે।.
મુખ જીનમાંડે। છાંડે।,
કેસરીઆ ખેલ અબીડા કરે। છે।.
સીખ સીખાય બીલીહારીયાં,
મારે। હંસ હંસ મનડા હરે। છે।.

૫૨૬

સુનત નગર કેલોગ વા,
ગારી મત ગાવે.
તોહે ન લાજ લાડીલે,
મોહન લે લે નામ સુનાવે.
પરગટ સનેહ ન કરીએ ડરીએ,
લોગન કાહે હંસાવે.
નીપટ નીડર બલીહાર બીહારી,
હોરી કે મીશ આવે.
કરશણાનંદ નીરખી તેરી છબી,
મોજીએ અતી સુખ પાવે.

૫૨૭

સાંવરે। મોરે એર પરોરી.
ભરન ન દેત નેક જમુના જલ,
મારગ રોકત આન ખરોરી.
જે પાવત બર બસગરે લાવત,
દેત રંગ મેં સબહી બોરી પીચકારી ન સોરી.

૫૨૮

કહો ભાંસે લગાએરી રસીલિનં ના.
તેરી ચીત બનને મેરો મનલીના,
દેખત જીય રાલુ ભાએરી.
કરષણાનંદ પરેમ રસ ભરકે,
અબ કારે તરસાએરી.

૫૨૯

લાગ ગઇ લોવી રહકટરી યારી,
નનદલ લાગ ગઇ લોબા.
નામારી કછુ છુરીએ કટારી,
ના વરછી તરવારીયા.
કરષાણાનંદ બાંકી ચીત બંનકી,
કોઊ ન લાગે ગોહરીયા.

૫૩૦

હોરી હોય રહી હે,
નંદ મહરકે દવાર.
અબીર ગુલાલકે બાદર છાંએ,
રંગકી પરત ફુહાર.
કરષણાનંદ શયામ ઘન છાયે,
બીદયુ છટા બરજનાર.

સ મા પ્ત.